

ការវិនិច្ឆ័យសុចរិតការគំរុកម្តង

ដំណាក់កាលរៀនក្តីទំរង់១០ដំណាក់កាល ទិសដៅ ស្តង់ដារ គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ
(ការពិភាក្សាថ្ងៃទី ៥-៨ វិច្ឆិកា ២០០៧ និងថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៨)

រៀបចំដោយក្រុមការងារបច្ចេកទេសសុចរិតការគំរុកម្តងនិងបានអនុម័តដោយក្រុមការងារជាន់ខ្ពស់សុចរិតការគំរុកម្តង
ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០០៨

កំណត់បន្ទាញ

អំណាចតុលាការ ជាអំណាចមួយក្នុងបណ្តាអំណាចទាំងបីចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

អំណាចតុលាការនេះ ជាអំណាចឯករាជ្យគ្រប់ដណ្តប់ទៅលើរឿង ក្តីទាំងអស់ រួមទាំងរឿងក្តីរដ្ឋបាលផង ។

អំណាចនេះត្រូវប្រគល់អោយតុលាការកំពូល និងសាលាជំនុំជំរះក្តីគ្រប់ផ្នែក និងគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ។

តាមរចនាសម្ព័ន្ធសព្វថ្ងៃសាលាជំនុំជំរះក្តីគ្រប់ផ្នែកទាំងនៅទីក្រុងភ្នំពេញមាន តុលាការកំពូល និងសាលឧទ្ធរណ៍ ទាំងនៅតាមខេត្ត និងក្រុងនានានៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មាន សាលាដំបូង ។ នៅអមសាលាជំនុំជំរះក្តីនីមួយៗ មានអង្គការអយ្យការ ហើយមានតែអង្គការនេះទេដែលមាន សិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងអាជ្ញា ។

សាលាជំនុំជំរះក្តី និងអង្គការអយ្យការស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណតែមួយ ។ ច្បាប់នីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី និងច្បាប់នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលចូលជាធរមានសព្វថ្ងៃបានបង្កើនចេញមកនូវ វិធានគ្រប់គ្រងដូចតទៅ :

I. ផ្នែកសាលាជំនុំជំរះក្តី **- ផ្នែករឿងរដ្ឋប្បវេណី**

ស្ថាវត្ថុច្បាប់ទាំងពីរនេះបានប្រគល់ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលទូទៅ ការគ្រប់គ្រងដំណើររឿងក្តីទាំង ១០ ដំណាក់កាលទៅប្រធាន សាលាជំរះក្តី ឬហៅថា ប្រធានតុលាការ ។ ដោយឡែកអង្គការអយ្យការ ឬស្ថាប័នអយ្យការដែលនៅអមសាលាជំនុំជំរះក្តី មានភារៈកិច្ចតែនៅក្នុងដំណាក់កាលជំនុំជំរះ និងដំណាក់កាល សម្រេចសេចក្តី (Hearing of the case and the Decision of the Case) ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍អនិតិជន អសមត្ថជន និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ (Ordre Public) ប៉ុណ្ណោះ ។

- ផ្នែករឿងព្រហ្មទណ្ឌ

សាលាជំនុំជំរះក្តី ឬតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ គ្រប់គ្រងដំណើររឿងក្តីចាប់ពីដំណាក់កាល រៀបចំសំណុំរឿងចប់ បានន័យថា ក្រោយពីរៀបចំសំណុំរឿងចប់ អង្គការ អយ្យការ ឬចៅក្រមស៊ើបសួរធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ឬដីការសម្រេចប្តឹងទៅសាលាជំនុំជំរះក្តីអោយធ្វើការជំនុំជំរះ ។

នៅដំណាក់កាលជំនុំជំរះក្តី វត្តមានរបស់តំណាងអង្គការអយ្យការមានភាពចាំបាច់ បានន័យថាបើនៅពេលជំនុំជំរះនោះ ពុំមានវត្តមានតំណាងអង្គការ អយ្យការទេនោះ ការសំរេចសេចក្តីត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

II. ផ្នែកអង្គការអយ្យការដែលទេវអមសាលាជំនុំជំរះក្តី

អង្គការនេះគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលទូទៅដោយព្រះរាជអាជ្ញាមួយរូប ហើយមិនស្ថិតនៅក្រោមរដ្ឋបាលទូទៅ របស់ប្រធានសាលាជំនុំជំរះក្តី ឬប្រធានតុលាការ ឡើយ ប៉ុន្តែគ្រប់គ្រងដំណើររឿងក្តីផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌសុទ្ធសាធលើដំណាក់កាល ចាប់ពីដំណាក់កាលទី១ រហូតដល់ដំណាក់កាលទី៣ ដំណាក់កាលបន្តទៅទៀត តាមសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ឬដីការសំរេចត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅអោយ ប្រធានសាលាជំនុំជំរះក្តី ហើយត្រូវមានវត្តមានចាំបាច់ក្នុង ដំណាក់កាល ជំនុំជំរះរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ។

ជាសេចក្តីសន្និដ្ឋាន បើពិនិត្យមើលទំនាក់ទំនងការងាររវាងអង្គការទាំងពីរនេះឃើញថា ដើម្បីឈានទៅកាន់ការ សម្រេចសេចក្តីរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌនីមួយៗ វាទាមទារ អោយមានវត្តមានអង្គការទាំងពីរ ។

ដូចនេះការធ្វើកំណែទម្រង់តុលាការមានន័យថា ធ្វើក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃអង្គការទាំងពីរ ។

ដំណាក់កាលនៃដំណើរការប្រើប្រាស់

ដំណាក់កាលទី១. ការទទួលប្រជាពលរដ្ឋ/ប្រើប្រាស់

ប្រភេទប្រើប្រាស់	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
ទូទៅ	<ul style="list-style-type: none"> - តុលាការ ត្រូវតែជាកន្លែង ដែលប្រជាពលរដ្ឋ អាចប្រើប្រាស់បាន - តុលាការ មានដំណើរការប្រកបដោយតម្លាភាព - ចៅក្រមសម្រេចសេចក្តីដោយឯករាជ្យ - ចៅក្រម ព្រះរាជអាជ្ញា មេធាវី និងមន្ត្រីតុលាការ ត្រូវមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ - មន្ត្រីតុលាការ បម្រើការងារ ដោយគោរពក្រម សីលធម៌ - ដំណើរការតុលាការ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមិន លំអៀង យុត្តិធម៌ និងប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ - តុលាការមានដំណើរការប្រកប 	<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<ul style="list-style-type: none"> - តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាពដែលអាច ទទួលពាក្យបណ្តឹងប្រជាពលរដ្ឋបាន (ក្រម នីតិវិធីព្រហ្ម ទណ្ឌមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៥) - តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចវាយ តម្លៃលើពាក្យបណ្តឹងរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋ ថាពាក្យបណ្តឹង នោះត្រូវនឹងយុត្តាធិការរបស់តុលាការ (ក្រមនីតិវិធី រដ្ឋប្បវេណីមាត្រា ៧-២២) - តុលាការត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឱ្យពាក្យបណ្តឹង របស់ប្រជាពលរដ្ឋអាចចុះ បញ្ជី និងអាចតាមដានបាន (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៥០ និង មាត្រា ៧៥ . និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦) - តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចចាត់ចែងរឿងក្តី ដើម្បីកំណត់ បញ្ហាឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤ និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថី ទី ២ ជំពូកទី ៥ : ការសម្រេចសេចក្តី) 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធ តុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥ - តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រមត្រូវមានសេរីភាព ក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រមត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-

	<p>ដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធិភាព</p>		<p>-តុលាការមានសមត្ថភាពដែលអាចធានាថា សេចក្តីសម្រេចត្រូវបានតាមដាន ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្លឹះ ៦ : ការអនុវត្តដោយបង្ខំ . គន្លឹះ ៣ ជំពូកទី ២ : បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ . គន្លឹះ ៥ ជំពូកទី ១ : នីតិវិធីដាស់តឿន)</p> <p>-តុលាការត្រូវរៀបចំឡើង ដើម្បីធានាសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានធ្វើឡើងយ៉ាង លឿន និងការបិទ ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៥៨, ៣៧៦, ៣៨១ និងមាត្រា ៣៨២ . ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦៤ . គន្លឹះ ៣ ជំពូកទី ១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) និងជំពូកទី ២ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) . មាត្រា ៣៧៦, ៣៨១, ៣៨២ និងមាត្រា ៣៨៦)</p> <p>-ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិវិធយភាព (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣២)</p> <p>-តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ដោយចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និង ការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជ អាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវា សមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមានសមត្ថភាព និងវិវិធយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
-		<p>ស្តង់ដារទី ៦ : តុលាការ ឯករាជ្យ</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ តុលាការឯករាជ្យ (មាត្រា ១២៨-ថ្មី)</p>	<p>សេចក្តីថ្លែងការជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ដោយ តុលាការ</p>

				<p>ឯករាជ្យ (មាត្រា ១០)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <p>-ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវបានធានា មិនត្រូវបាន មានការ ជ្រៀតជ្រែក ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ ត្រូវ បានផ្តល់ឱ្យនូវ ធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការជ្រើសរើស និង ការបណ្តុះបណ្តាល ដោយត្រឹមត្រូវ ធានានូវអាណត្តិរបស់ ចៅក្រម ការតំឡើងឋានៈ ដោយមិនលំអៀង ការចាត់ ចែងរឿងក្តីផ្ទៃក្នុង និងតុលាការ ត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវ គោលការណ៍សំអាតវិជ្ជាជីវៈ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១-៤-៥- ៧-៨-១០-១២-១៥)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានការពារ នៅពេលត្រូវបានគំរាម កំហែង ក្នុងពេលបំពេញការងារ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុង សមាគម ។ ស្ថាប័ន អយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័ន អយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការ គោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៤-៥-៦-៩-១០-១៦)</p>
ព្រហ្មទណ្ឌ	-	ស្តង់ដារទី 3 : ត្រូវបានយក ទៅដាក់ជូនចៅក្រមភ្លាមៗ	ក្រុមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ	កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)

			<p>- បុគ្គលដែលត្រូវបានឃាត់ខ្លួន ត្រូវបានបញ្ជូនទៅព្រះរាជអាជ្ញាភ្នាក់ងារ ឬដោះលែងឱ្យ មានសេរីភាព ហើយអាចស្នើសុំឱ្យមានមេធាវី (មាត្រា ៩៨, មាត្រា ១០៣ និងមាត្រា ១០៤)</p>	<p>-ជនត្រូវចោទ ត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីបទចោទប្រកាន់ ភ្លាម និងត្រូវបានជំនុំជំរះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក និងមាត្រា ១៤-៣-គ)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីបទចោទប្រកាន់ភ្លាម និងដោយ ផ្ទាល់ និងផលប្រយោជន៍ដ៏ល្អបំផុតរបស់កុមារ គឺជាមូលដ្ឋាននៃបញ្ហាក្នុងការសម្រេច ដោយគ្មានការ ពន្យារពេល ។ (មាត្រា ៤០-២-ខ-ii និងមាត្រា ៤០-២-ខ- iii)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p> <p>-បណ្តឹងអាជ្ញា អនុវត្តលើបុគ្គលគ្រប់រូប ទាំងរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ដោយឥត ប្រកាន់ពូជសាសន៍ ពណ៌ សំបុរ ភេទ ភាសា ជំនឿ សាសនា និងការនយោបាយ ដើម កំណើតជាតិ ឋានៈសង្គម ធនធាន ឬស្ថានភាពឯទៀតឡើយ (មាត្រា ៣)</p> <p>-បុគ្គលគ្រប់រូប អាចប្រកាសថាខ្លួនជាជនរងគ្រោះ នៃបទល្មើស និងអាចដាក់ពាក្យ បណ្តឹងបាន ។ ក្នុងករណីពាក្យបណ្តឹងចិតនៅដោយគ្មានចំឡើយ ឬត្រូវបានតំកល់ទុក ដោយឥត ចាត់ការ ដោយព្រះរាជអាជ្ញា ជនរងគ្រោះ អាចប្តឹងទៅអគ្គព្រះរាជ អាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ (មាត្រា ៦)</p> <p>-សមត្ថកិច្ចដែលដឹកនាំព្រះរាជអាជ្ញា គឺទៅតាមទីកន្លែងដែលមានការប្រព្រឹត្ត បទល្មើស , ទីលំនៅរបស់ជនសង្ស័យដែលថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស , និងទីកន្លែង ចាប់ខ្លួនជនដែលត្រូវបានសង្ស័យ បានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។ (មាត្រា ៣៩)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សិទ្ធិទទួលបាននូវដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធ ភាព (មាត្រា ៨)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <p>-តុលាការមានយុត្តាធិការលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ យុត្តាធិការត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ ។ ចៅក្រម ព្រះរាជ អាជ្ញា និងមេធាវី ត្រូវមានជំនាញ និងចំណេះដឹង ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣)</p>

			<p>-ទំនាក់ទំនងសមត្ថកិច្ចតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ និងតុលាការរដ្ឋប្បវេណី : បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អាចធ្វើឡើងក្នុងពេលជាមួយ គ្នានឹងបណ្តឹងអាជ្ញា នៅចំពោះមុខសាលាជំរះក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ។ បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ក៏អាចធ្វើផងដែរ នៅចំពោះមុខសាលាជំរះក្តី រដ្ឋប្បវេណី ។ ក្នុងករណីនេះ បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អាចត្រូវព្យួរសិន ដរាបណាមិនទាន់ មានសេចក្តីសម្រេចជាស្ថាពរមួយ ត្រូវបានប្រកាស លើបណ្តឹងអាជ្ញា។ (មាត្រា ២២)</p> <p>-របៀបប្តឹងទៅតុលាការ : ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ សាលាដំបូងត្រូវបានទទួលបណ្តឹង ដោយ (១) ដីកាបញ្ជូនរបស់ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬសាលាដីកាបញ្ជូនរបស់សភាស៊ើបសួរ, (២) ដីកាបញ្ជូនទៅតុលាការជំនុំជំរះដោយផ្ទាល់របស់ ព្រះរាជអាជ្ញា , និង (៣) កំណត់ ហេតុស្តីពីការចូល បង្ហាញខ្លួនភ្លាម ដោយធ្វើដោយព្រះរាជអាជ្ញា ។ (មាត្រា ២៩១-១)</p>	
		<p>ស្តង់ដារទី ៨ : ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភាគីដោយស្មើភាពគ្នា</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ :</p> <p>-បណ្តឹងអាជ្ញា អនុវត្តលើបុគ្គលគ្រប់រូប ទាំងរូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ដោយឥត ប្រកាន់ពូជសាសន៍ ពណ៌ សំបុរ ភេទ ភាសា ជំនឿ សាសនា និន្នាការនយោបាយ ដើម កំណើតជាតិ ឋានៈសង្គម ធនធាន ឬស្ថានភាពដទៃទៀតឡើយ (មាត្រា ៣)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបាន ការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង</p>

			<p>គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ច និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើត ជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែល ត្រូវបាន ចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមាន អ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-ខ-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃ នីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុង នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>-ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួន ដោយមិន លំអៀង និងចៀសវាងនូវការរើសអើងគ្រប់ប្រភេទ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១៣- ក)</p>
--	--	--	---

		<p>ស្តង់ដារទី១១: តុលាការត្រូវ ធានាដល់សាធារណៈជន នូវតម្លាភាព និងការអាច ប្រើប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ :</p> <ul style="list-style-type: none"> -ជនរងគ្រោះនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹង ដោយតាំងខ្លួនជាដើម បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ (មាត្រា ៥) -បុគ្គលគ្រប់រូប អាចប្រកាសថាខ្លួនជាជនរងគ្រោះ នៃបទល្មើស និងអាចដាក់ពាក្យ បណ្តឹងបាន ។ ក្នុងករណីពាក្យបណ្តឹង ទិតនៅដោយគ្មានចម្លើយ ឬត្រូវបានកាត់កំណត់ ដោយឥតចាត់ការ ដោយព្រះរាជអាជ្ញា ជនរងគ្រោះ អាចប្តឹង ទៅអគ្គព្រះរាជ អាជ្ញាអមសាលាដំបូង ។ (មាត្រា ៦) -កំណត់ហេតុរបស់នគរបាលយុត្តិធម៌ : នៅពេលធ្វើកំណត់ហេតុ មន្ត្រីនគរបាលអាច ស្នើសុំរកអ្នកបកប្រែភាសាម្នាក់ ។ នៅលើទំព័រនីមួយៗនៃកំណត់ហេតុ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងដោយអ្នកប្តឹង ។ (មាត្រា ៧២) 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០) <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែលអាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)
រដ្ឋប្បវេណី		<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី :</p> <ul style="list-style-type: none"> -ការចាត់ចែងបណ្តឹងខុសសមត្ថកិច្ចសាលាជំនុំ (មាត្រា ១៨) : តុលាការត្រូវមាន សមត្ថភាពផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យភាគីដាក់ពាក្យបណ្តឹងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ តាមសមត្ថកិច្ច ។ -ការផ្ទេរដើម្បីចៀសវាងការយឺតយ៉ាវក្នុងករណីខុសសមត្ថកិច្ច (មាត្រា ១៩) : តុលាការត្រូវមានប្រព័ន្ធ ដើម្បីជួយសម្រួលក្នុងការផ្ទេរសមត្ថកិច្ច ។ -ដីកាសម្រេចរក្សាការពារ : រឿងក្តីនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធភាព (មាត្រា ៨) <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និងទទួលបានការពារ ដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ផលប្រយោជន៍ពិសេសចំពោះយុវវ័យត្រូវបានការពារ និងសិទ្ធិទទួល បាននូវ

		<p>ការពារ ត្រូវចិតនៅក្រោម សមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើអង្គសេចក្តី ឬសាលាដំបូង ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើទីកន្លែង ដែលវត្ត ដែលនឹងត្រូវបានបរិបូណ៌ជាបណ្តោះអាសន្ន ឬវត្តដែល ជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទដែលចិតនៅ ។ (មាត្រា ៥៤០)</p> <p>-ពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចដាស់តឿន : ពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចដាស់តឿន ចំពោះកូនបំណុល ត្រូវធ្វើនៅសាលាដំបូង ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើតំបន់ដែលបុគ្គលចិតនៅ ។ (មាត្រា ៣២០)</p>	<p>អ្នកបកប្រែដោយឥតគិតថ្លៃ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ថ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធ តុលាការ (១៩៨៥)</p> <p>-តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ យុត្តាធិការ ត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ ។ ចៅក្រមត្រូវតែមានជំនាញ និងមានចំណេះដឹង ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣)</p>	
	<p>ស្តង់ដារទី១ : ត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់ដោយ ស្មើភាព</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ :</p> <p>-សិទ្ធិរបស់បុគ្គលត្រូវបានការពារ ដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ (មាត្រា ៣១)</p> <p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី :</p> <p>-ជនគ្រប់រូបត្រូវបានធានានូវសិទ្ធិពីពាក់តុលាការ ចំពោះវិវាទរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា២)</p> <p>-សិទ្ធិទទួលបាននូវអ្នកបកប្រែ ។ នៅក្នុងតុលាការត្រូវ ប្រើភាសាខ្មែរ (មាត្រា ៥)</p> <p>-ការលុបចោលនូវប្រតិភោគ ដោយតុលាការ ដោយមូលហេតុនៃការរលត់នៃប្រតិ ភោគ (មាត្រា ៧៣)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបាន ការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ថ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម</p>	

				<p>កំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែល ត្រូវបាន ចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមាន អ្នក បកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃ នីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១១ : តុលាការត្រូវ ធានាដល់សាធារណៈជននូវ តម្លាភាព និងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី :</p> <ul style="list-style-type: none"> -សិទ្ធិទទួលបាននូវការដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋប្បវេណី តាមផ្លូវ តុលាការ ត្រូវបានធានា (មាត្រា ២) -សិទ្ធិទាមទារឱ្យសាកសួរ នៅចំពោះមុខ : តុលាការត្រូវ គោរព គោលការណ៍ ចំពោះមុខ ។ (មាត្រា ៣) -តុលាការត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឱ្យមានភាពយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស ។ (មាត្រា ៤) -សិទ្ធិទទួលបានអ្នកបកប្រែ (មាត្រា ៥) 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ (មាត្រា ១០)</p>
រដ្ឋបាល			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	
ពាណិជ្ជកម្ម			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	
សង្គម			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	

ដំណាក់កាលនៃដំណើររឿងក្តី

ដំណាក់កាលទី២_ ការចុះបញ្ជីពាក្យបណ្តឹង/ការទាមទារ

ប្រភេទរឿងក្តី	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
ទូទៅ	<ul style="list-style-type: none"> - តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយឥរិយាបថ - មន្ត្រីតុលាការត្រូវមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ - តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធភាព 	<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចវាយតម្លៃលើពាក្យបណ្តឹងរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋ ថាតើពាក្យបណ្តឹងនោះ ត្រូវនឹងយុត្តាធិការរបស់តុលាការ (ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ៧-២២) -តុលាការត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឱ្យពាក្យបណ្តឹងរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋ អាចចុះ បញ្ជី និងអាចតាមដានបាន (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៥០ និង មាត្រា ៧៥ . និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦) -តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចចាត់ចែងរឿងក្តីដើម្បីកំណត់ បញ្ហាឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤ និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថី ទី ២ ជំពូកទី ៥ : ការសម្រេចសេចក្តី) -តុលាការមានសមត្ថភាពដែលអាចធានាថា សេចក្តីសម្រេចត្រូវបានតាមដាន ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថីទី ៦ 	<p align="center">សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) <p align="center">កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) <p align="center">គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធ តុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <ul style="list-style-type: none"> -តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រមត្រូវមានសេរីភាព ក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រម

			<p>: ការអនុវត្តដោយបង្ខំ , គន្លឹទី ៣ ជំពូកទី ២ : បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ , គន្លឹទី ៥ ជំពូកទោល : នីតិវិធីដាស់តឿន)</p> <p>-តុលាការត្រូវរៀបចំឡើង ដើម្បីធានាសេចក្តីសម្រេច ត្រូវបានធ្វើឡើងយ៉ាង លឿន និងការបិទ ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៥៨, ៣៧៦, ៣៨១ និងមាត្រា ៣៨២ , ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦៤ , គន្លឹទី ៣ ជំពូកទី ១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) និងជំពូកទី ២ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) , មាត្រា ៣៧៦, ៣៨១, ៣៨២ និងមាត្រា ៣៨៦)</p> <p>-ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រម ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិវិយភាព (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣២)</p> <p>-តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការប្រើប្រាស់ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១) គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និង ការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជ អាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវា សមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែល ខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមាន សមត្ថភាព និងវិវិយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
	-	<p>ស្តង់ដារទី ៨ : ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភាគីដោយស្មើភាពគ្នា</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ :</p> <p>-សិទ្ធិរបស់បុគ្គលត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខ ច្បាប់ (មាត្រា ៣១)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ</p>

				<p>(១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ថ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦) -វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩) -ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែលត្រូវបានចោទ ប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-ខ-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩) -ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃនីតិវិធី ក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០) -ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួន ដោយមិន លំអៀង និង</p>
--	--	--	--	---

				<p>ចៀសវាងនូវការរើសអើងគ្រប់ប្រភេទ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១៣-ក)</p> <p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុង តុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែល អាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១៖ តុលាការត្រូវធានា ដល់សាធារណៈជន នូវតម្លាភាព និងការ អាចប្រើប្រាស់បាន</p>	<p>គោលការណ៍នៃភាពសុចរិត : បុគ្គលសុចរិត គឺជាបុគ្គលដែល ទៀងត្រង់ និងមិនប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយ ។ (មាត្រា ១៨)</p>	
ព្រហ្មទណ្ឌ		<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការ មានសមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ: -បញ្ជីនៃពាក្យបណ្តឹង : នៅតាមតុលាការជាន់ដំបូងនីមួយៗ ត្រូវ បង្កើតឱ្យមានបញ្ជី អយ្យការមួយ សម្រាប់ចុះបណ្តឹងដែលប្តឹង ដោយ ផ្ទាល់ដល់ព្រះ រាជអាជ្ញា ឬបញ្ជូនមកដោយមន្ត្រីនគរ បាលយុត្តិធម៌ ។ (មាត្រា ៥០) -បញ្ជីបណ្តឹង : នៅគ្រប់អង្គភាពនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវមាន បញ្ជីបណ្តឹងមួយ នៅគ្រប់ពេលដែលមានការដាក់បណ្តឹង មន្ត្រី នគរបាល ត្រូវចុះបញ្ជីនូវនិទ្ទេសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។ (មាត្រា ៧៣)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សិទ្ធិទទួលបាននូវដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធ ភាព (មាត្រា ៨) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបាន ការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ១៤-១ និងមាត្រា ២៦) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥) -តុលាការមានយុត្តាធិការលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី៨: ត្រូវបាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ:</p>	

		<p>គេយកចិត្តទុកដាក់ ដោយស្មើភាព</p>	<p>-បញ្ជីនៃពាក្យបណ្តឹង : នៅតាមតុលាការជាន់ដំបូងនីមួយៗ ត្រូវ បង្កើតឱ្យមានបញ្ជី អយ្យការមួយ សម្រាប់ចុះបណ្តឹងដែល ប្តឹង ដោយ ផ្ទាល់ដល់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬបញ្ជូនមកដោយមន្ត្រី នគរបាល យុត្តិធម៌ ។ (មាត្រា ៥០)</p> <p>-បញ្ជីបណ្តឹង : នៅគ្រប់អង្គភាពនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវមាន បញ្ជីបណ្តឹងមួយ នៅគ្រប់ពេលដែលមានការដាក់បណ្តឹង មន្ត្រី នគរបាល ត្រូវចុះបញ្ជីនូវនិទ្ទេសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។ (មាត្រា ៧៣)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបាន ការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើស អើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបាន ការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-៥ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិ សាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែល ត្រូវបាន ចោទ ប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នក បកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃនីតិ វិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការរើស</p>
--	--	--	---	--

				<p>អើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុង នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>-ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួន ដោយមិន លំអៀង និងចៀសវាងនូវការរើសអើងគ្រប់ប្រភេទ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១៣-ក)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១១ :</p> <p>តុលាការត្រូវ ធានាដល់សាធារណៈជន នូវ តម្លាភាព និងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ :</p> <p>-ការដាក់បណ្តឹងអាជ្ញាឱ្យមានធនាដោយជនរងគ្រោះ : ជនរង គ្រោះនៃបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទមជ្ឈិម អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងដោយតាំង ខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នៅចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ (មាត្រា ៥)</p> <p>-ការដាក់ពាក្យប្តឹងទាមទារដោយជនរងគ្រោះ : បុគ្គលគ្រប់រូប ដែលប្រកាសថា ខ្លួនជាអ្នករងគ្រោះនៃបទល្មើសអាចដាក់ពាក្យ ប្តឹងបាន ។ ក្នុងករណីគ្មានចម្លើយ ឬតំកល់ទុកឥតចាត់ការដោយ ព្រះរាជអាជ្ញា ជនរងគ្រោះអាចប្តឹងទៅអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអម សាលាឧទ្ធរណ៍ ។ (មាត្រា ៦)</p> <p>-បញ្ជីនៃពាក្យបណ្តឹង : នៅតាមតុលាការជាន់ដំបូងនីមួយៗ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានបញ្ជី អយ្យការមួយ សម្រាប់ចុះបណ្តឹងដែលប្តឹង ដោយផ្ទាល់ដល់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬបញ្ជូនមកដោយមន្ត្រីនគរបាល យុត្តិធម៌ ។ (មាត្រា ៥០-១)</p> <p>-បញ្ជីនៃពាក្យបណ្តឹង ត្រូវកាន់កាប់ដោយលេខាធិការរបស់</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ (មាត្រា ១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-ភាពស្មើគ្នានៅចំពោះតុលាការ រួមមានសិទ្ធិស្មើគ្នានៅចំពោះមុខ តុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន តាមរយៈភាសា ដែលអាច យល់បានភ្លាម ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>

			<p>អយ្យការ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា។ បញ្ជីអាចត្រូវបានបើកមើល ដោយអាជ្ញាធរតុលាការទាំងអស់ ជាអាទិ៍ គឺអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាដំបូង។ (មាត្រា ៥០-៣)</p> <p>-កំណត់ហេតុរបស់នគរបាលយុត្តិធម៌ : គ្រប់បណ្តឹងដែលទទួលបានដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ តម្រូវឱ្យធ្វើកំណត់ហេតុ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ អាចស្នើឱ្យមានអ្នកបកប្រែបាន។ ទំព័រនីមួយៗនៃកំណត់ហេតុនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងអ្នកប្តឹង។ ការឆ្លងការថែម និងការយោង ត្រូវមានបញ្ជាក់ដោយហត្ថលេខារបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងអ្នកប្តឹងនូវទំព័រ។ (មាត្រា ៧២)</p> <p>-បញ្ជីបណ្តឹង : នៅគ្រប់អង្គភាពនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវមានបញ្ជីបណ្តឹងមួយ នៅគ្រប់ពេលដែលមានការដាក់បណ្តឹង មន្ត្រីនគរបាល ត្រូវចុះបញ្ជីនូវនិទ្ទេសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ។ (មាត្រា ៧៣)</p>	
រដ្ឋប្បវេណី		<p>ស្តង់ដារទី ៤ : ទទួលបាននូវការកាត់សេចក្តីនៅក្នុងរយៈពេលដ៏សមស្រប</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>-ប្រធានតុលាការ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធបែងចែករឿងក្តីប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងតុលាការ។ (មាត្រា ២៦)</p>	<p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ផលប្រយោជន៍ដ៏ល្អបំផុតរបស់កុមារ គឺជាមូលដ្ឋាននៃការ សម្រេចបញ្ហា ដោយគ្មានភាពលំអៀង។ (មាត្រា ៤០-២-២-ii និងមាត្រា ៤០-២-២-iii)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>-ប្រធានតុលាការ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធបែងចែករឿងក្តី ប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងតុលាការ។ (មាត្រា ២៦)</p> <p>-ការដាក់ពាក្យនៃរឿងក្តីដែលមានចំនួនទឹកប្រាក់តិច អាចធ្វើ</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធភាព (មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p>

			<p>ដោយ ផ្ទាល់មាត់ នៅចំពោះក្រុមប្រឹក្សា ។ ក្រុមប្រឹក្សាត្រូវកត់ត្រា នូវសេចក្តីថ្លែងការរបស់ដើមចោទក្នុងកំណត់ហេតុ ។ ក្នុងករណីនេះ កំណត់ហេតុនោះ ត្រូវចាត់ទុកថា ជាពាក្យបណ្តឹង ។</p> <p>(មាត្រា ២២៥)</p> <p>-ពាក្យសុំឱ្យចេញដីកាសម្រេចដាស់តឿន ត្រូវធ្វើដូចគ្នានឹងបទបញ្ញត្តិស្តីពីបណ្តឹង ។ (មាត្រា ៣២១)</p> <p>-តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងរឿងក្តីនៃដីកាសម្រេចរក្សាការពារ ត្រូវចិតនៅក្រោម សមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើអង្គសេចក្តី ឬសាលាដំបូង ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើទីកន្លែង ដែលវត្តដែលនឹងត្រូវបានរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ឬវត្តដែល ជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទដែលចិតនៅ ។ (មាត្រា ៥៤០)</p>	<p>-ភាពស្មើគ្នានៅចំពោះមុខច្បាប់ និងទទួលបានការពារ ស្មើភាព គ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយគ្មានរើសអើង ។ (មាត្រា ១៤-១ និង មាត្រា ២៦)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពី ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <p>-តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី៖ ត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់ ដោយស្មើភាព</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>-ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះក្នុងរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា ២)</p> <p>-សិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការស្នើសុំអ្នកបកប្រែ ក្នុងករណីមិនចេះភាសាខ្មែរ (មាត្រា ៥)</p> <p>-ការលុបចោលនូវប្រាតិភោគ : តុលាការត្រូវចេញដីកាសម្រេចលុបចោលនូវប្រាតិភោគ ប្រសិនបើអ្នកដែលបានដាក់ប្រាតិភោគបានបញ្ជាក់នូវការរលត់នៃហេតុដែលត្រូវដាក់ប្រាតិភោគ ។ (មាត្រា ៧៣-២)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ច និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌</p>	

				<p>(១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែល ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និង មាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>-ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួន ដោយមិនលំអៀង និងចៀសវាងនូវការរើសអើងគ្រប់ប្រភេទ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១៣-ក)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី១១</p> <p>តុលាការត្រូវធានាដល់សាធារណៈជន</p>	<p>៖</p> <p>ក្រុមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p>	<p>-ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះក្នុងរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា ២)</p> <p>-សវនាការចំពោះមុខភាគី : តុលាការត្រូវគោរពគោលការណ៍</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ (មាត្រា១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p>

		<p>និងការអាចប្រើប្រាស់បាន</p>	<p>ចំពោះមុខ ។ (មាត្រា ៣)</p> <ul style="list-style-type: none"> -តុលាការត្រូវធានាឱ្យបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ប្រព្រឹត្តទៅដោយមានភាពយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស ។ (មាត្រា ៤) -សិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការស្នើសុំអ្នកបកប្រែ ក្នុងករណីមិនចេះភាសាខ្មែរ (មាត្រា ៥) -ការជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹង : ការជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹង ត្រូវធ្វើឡើងដោយលិខិតបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុក្នុងការជូនដំណឹង និងអំពីដំណើរការនៃបណ្តឹងនោះទៅតុលាការ ។ តុលាការត្រូវបញ្ជូនលិខិតនោះទៅអ្នកដែលត្រូវទទួលដំណឹង និងភាគីម្ខាងទៀតនៃបណ្តឹង ។ (មាត្រា ៥០-៣) -អត្ថន័យ និងប្រភេទនៃប្រាក់ប្រដាប់ក្តី : ភាគីតម្រូវឱ្យបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការ រួមមានពន្ធដាក់ពាក្យសុំប្រាក់ប្រដាប់ក្តីតុលាការក្រៅពីពន្ធ និងប្រាក់ប្រដាប់ក្តីភាគី ។ (មាត្រា ៥៩ ដល់មាត្រា ៦៣) -ដីកាសម្រេចឱ្យដាក់ប្រតិភោគ : តុលាការបង្គាប់ឱ្យដើមចោទដាក់ប្រតិភោគលើប្រាក់ប្រដាប់ក្តី តាមពាក្យសុំរបស់ចុងចម្លើយដោយដីកាសម្រេច ប្រសិនបើដើមចោទគ្មានលំនៅដ្ឋាន ទីស្នាក់ការ ឬទីកន្លែងអាជីវកម្មនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ (មាត្រា ៦៧) -ការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ : ការរឹបអូសទ្រព្យអាចធ្វើបានចំពោះរូបទ្រព្យ ឬអរូបទ្រព្យទាំងអស់ ដែលធ្លាក់លើកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត ។ (មាត្រា ៣៧៩) <p>ក្រមសីលធម៌ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <ul style="list-style-type: none"> -ចៅក្រមបំពេញកិច្ចការតុលាការផង និងកិច្ចការរដ្ឋបាលផង ។ 	<ul style="list-style-type: none"> -ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុង តុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែល អាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)
--	--	-------------------------------	--	--

			<p>ចៅក្រមត្រូវត្រួតពិនិត្យការងារដែលបំពេញដោយបុគ្គលិកតុលាការ ឬអយ្យការ - តុលាការត្រូវធានាថា ការចុះបញ្ជីធ្វើឡើងដោយ តម្លាភាព ។ (មាត្រា ៣២)</p>	
រដ្ឋបាល			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	
ពាណិជ្ជកម្ម			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	
សង្គម			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	

ដំណាក់កាលនៃដំណើររឿងក្តី

ដំណាក់កាលទី៣- ការពិនិត្យការណាមណា/ការអនុវត្តបណ្តឹងអាជ្ញា(បណ្តឹងអាជ្ញា)

ប្រភេទរឿងក្តី	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់និងបទបញ្ញត្តិជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់និង បទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
ទូទៅ	<ul style="list-style-type: none"> - តុលាការ មានដំណើរការប្រកបដោយ តម្លាភាព - ចៅក្រមសម្រេចសេចក្តី ដោយឯករាជ្យ -មន្ត្រីតុលាការ ត្រូវមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ - មន្ត្រីតុលាការ បម្រើការងារ ដោយគោរពក្រមសីលធម៌ - ដំណើរការតុលាការ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមិនលំអៀង យុត្តិធម៌ និងប្រកបដោយ វិជ្ជាជីវៈ -តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធិភាព 	<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឱ្យពាក្យបណ្តឹង របស់ប្រជាពលរដ្ឋអាចចុះ បញ្ជី និងអាចតាមដានបាន (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៥០ និង មាត្រា ៧៥ . និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦) -តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចចាត់ចែងរឿងក្តី ដើម្បីកំណត់ បញ្ហាឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤ និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថី ទី ២ ជំពូកទី ៥ : ការសម្រេចសេចក្តី) -តុលាការមានសមត្ថភាពដែលអាចធានាថា សេចក្តីសម្រេចត្រូវបានតាមដាន ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថីទី ៦ : ការអនុវត្តដោយបង្ខំ . គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ២ : បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ . គន្ថីទី ៥ ជំពូកទោល : នីតិវិធីដាស់តឿន) -តុលាការត្រូវរៀបចំឡើង ដើម្បីធានាសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានធ្វើឡើងយ៉ាង លឿន និងការបិទ ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៥៨, ៣៧៦, ៣៨១ 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥ -តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-

			<p>និងមាត្រា ៣៨២ . ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦៤ . គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) និងជំពូកទី ២ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) . មាត្រា ៣៧៦, ៣៨១, ៣៨២ និងមាត្រា ៣៨៦)</p> <p>-ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិរយភាព (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣២)</p> <p>-តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>៦-៩-១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និងការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវាសមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមានសមត្ថភាព និងវិរយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី ៦ : តុលាការ ឯករាជ្យ</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ</p> <p>តុលាការឯករាជ្យ (មាត្រា ១២៨-ថ្មី)</p> <p>ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>ចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយតុលាការឯករាជ្យ ។ (មាត្រា ១០)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ</p>

			<p>ឯករាជភាព ។ (ជំពូក២: មាត្រា ២-៦)</p>	<p>(១៩៨៥) -ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវបានធានា មិនត្រូវបាន មានការជ្រៀតជ្រែក ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ ត្រូវ បានផ្តល់ឱ្យនូវធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការជ្រើសរើស និង ការបណ្តុះបណ្តាលដោយត្រឹមត្រូវ ធានានូវអាណត្តិរបស់ ចៅក្រម ការតំឡើងឋានៈ ដោយមិនលំអៀង ការចាត់ ចែងរឿងក្តីផ្ទៃក្នុង និងតុលាការ ត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវ គោលការណ៍សំងាត់វិជ្ជាជីវៈ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១-៤-៥- ៧- ៨-១០-១២-១៥)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី 7 : តុលាការមិន លំអៀង</p>	<p>ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍ អនាគតិ ។ (ជំពូក៣: មាត្រា ៧-១៥)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពី ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥) - តុលាការត្រូវសំរេចរឿងរ៉ាវផ្សេងៗដោយមិនលំអៀង ផ្អែកតាមមូលដ្ឋានជាក់ស្តែងនិងច្បាប់ ។ (ឯករាជភាព តុលាការ-ចំណុចលេខ ២)</p>
<p>ព្រហ្មទណ្ឌ</p>		<p>ស្តង់ដារទី៖ វិធានការចាប់បង្ខំក្នុង នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវមានការ រយល់ព្រមពី តុលាការ</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ: -បញ្ជីនៃពាក្យប្តឹងត្រូវកាន់កាប់ដោយលេខាធិការរបស់ អយ្យការ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ។ បញ្ជីអាចត្រូវបានបើកមើលដោយអាជ្ញាធរតុលាការទាំងអស់ ជាអាទិ៍ គឺអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ។ (មាត្រា ៥០-៣)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) - ការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួន ឬការនិរទេសខ្លួន ពុំត្រូវណាតែមានច្បាប់អនុញ្ញាតិ ។ (មាត្រា ៩) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p>

			<p>- ការផែនការ: មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌អាចធ្វើការផែនការ បាន ។ ក្នុងករណីនេះ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវទទួល ជាបឋមនូវការអនុញ្ញាតពីព្រះរាជអាជ្ញា ទោះបីជា ការ អនុញ្ញាតដោយផ្ទាល់មាត់ក៏ដោយ ។(មាត្រា ៩១)</p> <p>- ការឃាត់ខ្លួនដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវមានការ យល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឱ្យធ្វើការឃាត់ខ្លួនពីព្រះរាជ អាជ្ញា ។(មាត្រា ៩៦)</p>	<p>- ត្រូវបានជូនដំណឹងភ្លាមអំពីការចោទប្រកាន់ និងត្រូវនាំខ្លួន ភ្លាមមកឱ្យចៅក្រម ។ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានទោស ។ មាន សមត្ថភាពក្នុងការពិនិត្យសាក្សី ។ សេរីភាពរួចផុត ពីការ ធ្វើទារុណកម្ម ។ (មាត្រា ៧ មាត្រា ៩ មាត្រា ១៤-២ មាត្រា ១៤-៣-ង មាត្រា ១៥)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី 3 : ត្រូវបានយក ទៅដាក់ជូនចៅក្រមភ្លាមៗ</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ:</p> <p>- ការបើកការស៊ើបសួរ:ក្នុងករណីបទឧក្រិដ្ឋ ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវតែបើកការស៊ើបសួរ ។ ការស៊ើបសួរត្រូវបាន បើក តាមដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ដែលត្រូវប្តឹងទៅចៅក្រម ស៊ើបសួរ ។ (មាត្រា ៤៤)</p> <p>- ការចោទប្រកាន់ក្នុងករណីបទមជ្ឈិម:ក្នុងករណីបទមជ្ឈិម ព្រះរាជអាជ្ញាអាចបើកការស៊ើបសួរ ។ (មាត្រា ៤៥)</p> <p>- ដីកាកោះហៅបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះផ្ទាល់ គឺជាបញ្ហាឱ្យជន ជាប់ចោទចូលទៅបង្ហាញខ្លួននៅមុខតុលាការជាន់ដំបូង ។ (មាត្រា ៤៦)</p> <p>- ការបង្ហាញខ្លួនភ្លាម: ព្រះរាជអាជ្ញាអាចបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន ជនជាប់ចោទចូលបង្ហាញខ្លួនភ្លាម នៅមុខតុលាការជាន់ដំបូង ។(មាត្រា ៤៧)</p> <p>- ដីកាកោះហៅបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះផ្ទាល់ក្នុងករណីបទលហុ:</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-ជនត្រូវចោទ ត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីបទចោទប្រកាន់ ភ្លាម និងត្រូវបានជំនុំជម្រះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក និងមាត្រា ១៤-៣-គ)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីបទចោទប្រកាន់ភ្លាម និងដោយ ផ្ទាល់ និងផលប្រយោជន៍ដ៏ល្អបំផុតរបស់កុមារ គឺជាមូលដ្ឋាននៃ បញ្ហាក្នុងការសម្រេច ដោយគ្មានការ ពន្យារពេល ។ (មាត្រា ៤០-២-ខ-ii និងមាត្រា ៤០-២-ខ- iii)</p>	

			<p>ប្រសិនបើរឿងនោះជាបទល្មើស ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវកោះជនជាប់ចោទឱ្យចូលខ្លួនទៅមុខតុលាការជំនុំជម្រះដោយផ្ទាល់ ។ (មាត្រា ៤៩)</p> <p>ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <ul style="list-style-type: none"> - ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២) - តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣) 	
-		<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ: ការអនុវត្តបណ្តឹង អាជ្ញា (មាត្រា ៤០ដល់ មាត្រា ៥០)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ព្រះរាជអាជ្ញាផ្ទឹងផ្ទែងអំពីចំណាត់ការលើពាក្យប្តឹង និងពាក្យបរិហារដែលខ្លួនបានទទួលដោយផ្ទាល់ ឬដែល មន្ត្រីនគរបាល យុត្តិធម៌បញ្ជូនមក ។ - ព្រះរាជអាជ្ញាអាចសម្រេចតម្កល់រឿងទុកឥតចាត់ការ ឬធ្វើការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ។ មុននឹងសម្រេចព្រះរាជអាជ្ញាបើកការស៊ើបអង្កេតបឋម ឬបង្គាប់ឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវបន្ថែម ។ - ក្នុងករណីមានបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរព្រះរាជអាជ្ញារាយការណ៍ជូនអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ដែលត្រូវ រាយការណ៍ 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ១៤-១ , និងមាត្រា ២៦) <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពី ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <ul style="list-style-type: none"> - តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។

			<p>បន្តជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។</p>	<p>នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រុមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រមត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>- ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១០-១៦)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី ១១ : តុលាការត្រូវធានាដល់សាធារណជននូវតម្លាភាពនិងការអាចប្រើប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p> <p>-បញ្ជីនៃពាក្យបណ្តឹង : នៅតាមតុលាការជាន់ដំបូងនីមួយៗត្រូវបង្កើតឱ្យមានបញ្ជី អយ្យការមួយ សម្រាប់ចុះបណ្តឹងដែលប្តឹងដោយផ្ទាល់ដល់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬបញ្ជូនមកដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ។ (មាត្រា ៥០)</p> <p>- ប្រធានតុលាការ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធបែងចែករឿងក្តីប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងតុលាការ ។ (មាត្រា ៥១)</p> <p>- ការបែងចែកសំណុំរឿងដោយប្រធានតុលាការកាលណាមាន ចៅក្រមស៊ើបសួរច្រើនរូបនៅក្នុងតុលាការមួយ ។</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ (មាត្រា ១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែលអាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>	

			<p>(មាត្រា ៥២)</p> <p>- ជំនួយរបស់មេធាវីនៅក្នុងពេលឃាត់ខ្លួន៖ ក្នុងរយៈពេល ២៤ ម៉ោងបានកន្លងផុតទៅ តាំងពីពេលផ្ដើម នៃការ ឃាត់ខ្លួន មកនោះ បុគ្គល</p> <p>ដែលឃាត់ខ្លួនអាចសុំសន្តិសុខ ជាមួយមេធាវី ឬជាមួយជនណាម្នាក់ដែលខ្លួនជ្រើសរើស កុំឱ្យតែជននេះ</p> <p>មានការ ទាក់ទិន នៅ ក្នុងរឿងជាមួយ ។ ជននេះត្រូវបាន ទទួលដំណឹងពីការស្នើសុំជ្រើសរើសនេះ តាម</p> <p>គ្រប់ មធ្យោបាយ និងជាបន្ទាន់ ។ (មាត្រា ៩៨)</p> <p>- ការស្តាប់ចម្លើយរបស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី៖ ដើមបណ្ដឹង រដ្ឋប្បវេណី អាចត្រូវបានគេស្តាប់ចម្លើយតែនៅចំពោះមុខ មេធាវីរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា ១៥០)</p>	
<p>រដ្ឋប្បវេណី</p>		<p>ស្តង់ដារទី៤៖ ទទួលបាននូវការ កាត់ សេចក្ដីនៅក្នុងរយៈពេលដ៏សម ស្រប</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>ប្រធានតុលាការ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធបែងចែករឿងក្តី ប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងតុលាការ ។ (មាត្រា ២៦)</p> <p>ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>- ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រម ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២)</p> <p>- តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការ ប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>- ផលប្រយោជន៍ដ៏ល្អបំផុតរបស់កុមារ គឺជាមូលដ្ឋាន នៃ បញ្ហាក្នុងការសម្រេច ដោយគ្មានការ ពន្យារពេល ។ (មាត្រា ៤០-២-ខ-ii និងមាត្រា ៤០-២-ខ- iii)</p>

		<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>ប្រធានតុលាការ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធបែងចែករឿងក្តីប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងតុលាការ ។ (មាត្រា ២៦)</p> <p>- ការពិនិត្យពាក្យបណ្តឹង: តុលាការត្រូវកំណត់ អំឡុងពេលសមរម្យ និង បង្គាប់ឱ្យកែតម្រូវចំណុចខ្លះ ចំពោះពាក្យបណ្តឹងនោះ ក្នុងអំឡុងពេលនោះ ។ (មាត្រា ៨៨)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>- ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ១៤-១ , និងមាត្រា ២៦)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពី ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <p>-តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រមត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី១១ : តុលាការត្រូវធានាដល់សាធារណជននូវតម្លាភាពនិងការអាចប្រើប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី :</p> <p>-សិទ្ធិទទួលបាននូវការដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋប្បវេណី តាមផ្លូវតុលាការ ត្រូវបានធានា (មាត្រា ២)</p> <p>-សិទ្ធិទាមទារឱ្យសាកសួរ នៅចំពោះមុខ : តុលាការត្រូវគោរព គោលការណ៍ ចំពោះមុខ ។ (មាត្រា ៣)</p> <p>-តុលាការត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឱ្យមានភាពយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស ។ (មាត្រា ៤)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ (មាត្រា ១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែលអាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>	

			ប្រធានតុលាការ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធបែងចែករឿងក្តី ប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងតុលាការ ។ (មាត្រា ២៦)	
រដ្ឋបាល			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	
ពាណិជ្ជកម្ម			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	
សង្គម			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	

ដំណាក់កាលនៃដំណើររៀនក្តី

ដំណាក់កាលទី៤- ការរៀនបឋមរៀនក្តី / (ការស្នើបណ្តុះបណ្តាលរបស់មេរៀនស្នើបណ្តុះ)

ប្រភេទ រៀនក្តី	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់និង បទបញ្ញត្តិ ជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
<p>ទូទៅ</p> <ul style="list-style-type: none"> -តុលាការ ត្រូវតែជាកន្លែងដែលប្រជាពលរដ្ឋអាចប្រើប្រាស់បាន -តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយតម្លាភាព -ចៅក្រមសម្រេចសេចក្តី ដោយឯករាជ្យ - មន្ត្រីតុលាការ ត្រូវមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈនិងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ -មន្ត្រីតុលាការ បម្រើការងារដោយគោរពក្រមសីលធម៌ - ដំណើរការតុលាការ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមិនលំអៀងយុត្តិធម៌និងប្រកបដោយ វិជ្ជាជីវៈ 	<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាពដែលអាចទទួលពាក្យបណ្តឹងប្រជាពលរដ្ឋបាន (ក្រម នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌមាត្រា ៤ និងមាត្រា ៥) -តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចវាយតម្លៃលើពាក្យបណ្តឹងរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋ ថាពាក្យបណ្តឹងនោះត្រូវនឹងយុត្តាធិការរបស់តុលាការ (ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ៧-២២) -តុលាការត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឱ្យពាក្យបណ្តឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋអាចចុះ បញ្ជី និងអាចតាមដានបាន (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៥០ និង មាត្រា ៧៥ . និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦) -តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចចាត់ចែងរឿងក្តី ដើម្បីកំណត់ បញ្ហាឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤ និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថិ ទី ២ ជំពូកទី ៥ : 	<p align="center">សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធ តុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥ -តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រមត្រូវមានសេរីភាព ក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រមត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១) 	

	<p>-គួរវិវាទមានតំណាងដែលមានប្រសិទ្ធភាព</p> <p>-តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយសមត្ថភាពនិងប្រសិទ្ធភាព</p>		<p>ការសម្រេចសេចក្តី)</p> <p>-តុលាការមានសមត្ថភាពដែលអាចធានាថា សេចក្តីសម្រេច ត្រូវបានតាមដាន ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថីទី ៦ : ការអនុវត្តដោយបង្ខំ , គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ២ : បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ , គន្ថីទី ៥ ជំពូកទោល : នីតិវិធីដាស់តឿន)</p> <p>-តុលាការត្រូវរៀបចំឡើង ដើម្បីធានាសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានធ្វើឡើងយ៉ាង លឿន និងការបិទ ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៥៨, ៣៧៦, ៣៨១ និងមាត្រា ៣៨២ , ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦៤ , គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) និងជំពូកទី ២ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) , មាត្រា ៣៧៦, ៣៨១, ៣៨២ និងមាត្រា ៣៨៦)</p> <p>-ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិវិយភាព (ក្រមសីលធម៌ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣២)</p> <p>-តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និង ការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជ អាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវា សមហេតុ សមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែល ខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមាន សមត្ថភាព និងវិវិយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
--	--	--	---	---

		<p>ស្តង់ដារទី 6 : តុលាការ ឯករាជ្យ</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ តុលាការឯករាជ្យ (មាត្រា ១២៨-ថ្មី) ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលអ៊ីនតាក់ - តុលាការឯករាជ្យ(មាត្រា ១-១) ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍ ឯករាជភាព។ (ជំពូក២: មាត្រា ២-៦)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយតុលាការ ឯករាជ។ (មាត្រា ១០) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥) -ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវបានធានា មិនត្រូវបាន មានការ ជ្រៀតជ្រែក ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ ត្រូវ បានផ្តល់ឱ្យនូវ ធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការជ្រើសរើស និង ការបណ្តុះបណ្តាលដោយ ត្រឹមត្រូវ ធានានូវអាណត្តិរបស់ ចៅក្រម ការតំឡើងឋានៈ ដោយ មិនលំអៀង ការចាត់ ចែងរឿងក្តីផ្ទៃក្នុង និងតុលាការ ត្រូវប្រកាន់ ភ្ជាប់នូវ គោលការណ៍សំអាតវិជ្ជាជីវៈ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១-៤-៥- ៧-៨-១០-១២-១៥) គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតុលាការ របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០) -ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានការពារ នៅពេលត្រូវបានគំរាម កំហែង ក្នុងពេលបំពេញការងារ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុង សមាគម ។ ស្ថាប័ន អយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្ម ក្នុងរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័ន អយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារ ការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ កសុតាងដែលខុស ច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៤-៥-៦-៩-១០-១៦)</p>
--	--	--	---	--

		<p>ស្តង់ដារទី 7 : តុលាការមិន លំអៀង</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ តុលាការឯករាជ្យ (មាត្រា ១២៨-ថ្មី) ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលអ៊ុនតាក់ - ចៅក្រមត្រូវសម្រេចសេចក្តីដោយមិនលំអៀង ផ្អែកលើ អង្គ ហេតុនិងអង្គច្បាប់(មាត្រា ១) ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍ អនាគតិ ។ (ជំពូក៣: មាត្រា ៧-១៧)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយតុលាការ ឯករាជ ។ (មាត្រា ១០) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធ តុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥ -តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រមត្រូវមាន សេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១) គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០) -ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និង ការបណ្តុះ បណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជ អាជ្ញាត្រូវបំពេញ តួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវា សមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័ន អយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័ន អយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p>
<p>ព្រហ្មទណ្ឌ</p>		<p>ស្តង់ដារទី១ : វិធានការចាប់ បង្ខំក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌៈ ការឃាត់ខ្លួន (មាត្រា ៩៦)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) - ការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួន</p>

		<p>ត្រូវមានការយល់ព្រមពី តុលាការ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការឃាត់ខ្លួនមានចំនួន ៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោង ការឃាត់ខ្លួនដោយមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវមានការយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឱ្យធ្វើការឃាត់ខ្លួនពីព្រះរាជអាជ្ញា ។ - ការពន្យារពេលឃាត់ខ្លួនត្រូវសុំទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។ ការពន្យារនេះមិនអាចឱ្យលើសពី ២៤ (ម្ភៃបួន) ម៉ោងឡើយ ដោយមិនគិតពីចំនួនថ្ងៃចាំបាច់ក្នុងការដឹកជញ្ជូន ។ ការពន្យារមិនអាចត្រូវយល់ព្រមបានទេ ប្រសិនបើបុគ្គលដែលឃាត់ខ្លួននោះ ជាអនិតិជន ។ - ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ អនិតិជនដែលមានអាយុពី ១៤ ឆ្នាំដល់ ក្រោម ១៦ ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវគេឃាត់ ខ្លួន ហួសរយៈពេល ៣៦ ម៉ោងឡើយ ។ - ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ អនិតិជនដែលមានអាយុពី ១៦ ឆ្នាំដល់ក្រោម ១៨ ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវគេឃាត់ខ្លួន ហួសរយៈពេល ៤៨ ម៉ោងឡើយ ។ - ចំពោះបទមជ្ឈិម អនិតិជនដែលមានអាយុពី ១៤ ឆ្នាំដល់ ក្រោម ១៦ ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវគេឃាត់ខ្លួន ហួសរយៈពេល ២៤ ម៉ោងឡើយ ។ - ចំពោះបទមជ្ឈិម អនិតិជនដែលមានអាយុពី ១៦ ឆ្នាំដល់ក្រោម ១៨ ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវគេឃាត់ខ្លួន ហួសរយៈពេល ៣៦ ម៉ោងឡើយ ។ - អនិតិជនដែលមានអាយុក្រោម ១៤ ឆ្នាំ ពុំអាចត្រូវគេ 	<p>ឬការនិរទេសខ្លួន លុះត្រាណាតែមានច្បាប់អនុញ្ញាតិ ។ (មាត្រា ៩)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ត្រូវបានជូនដំណឹងភ្លាមអំពីការចោទប្រកាន់ និងត្រូវនាំខ្លួន ភ្លាមមក ឱ្យចៅក្រម ។ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានទោស ។ មាន សមត្ថភាពក្នុងការពិនិត្យសាក្សី ។ សេរីភាពរួចផុត ពីការ ធ្វើទារុណកម្ម ។ (មាត្រា ៧ មាត្រា ៩ មាត្រា ១៤-២ មាត្រា ១៤-៣-៥ មាត្រា ១៥)
--	--	---	--

		<p>ឃាត់ខ្លួនបានឡើយ ។</p> <p>វិធានអនុវត្តចំពោះការរែកឆេរ (មាត្រា ១៥៩)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវរែកឆេរនៅចំពោះមុខអ្នកកាន់កាប់ទឹកកន្លែង ឬបើគ្មានអ្នកកាន់កាប់ទេត្រូវធ្វើនៅចំពោះមុខសាក្សី ២ (ពីរ) នាក់ ដែលខ្លួនចាត់តាំង ។ - ការរែកឆេរនៅក្នុងការិយាល័យមេធាវី ត្រូវធ្វើនៅចំពោះមុខប្រធានគណៈមេធាវី ឬប្រតិភូរបស់ប្រធានគណៈមេធាវីនោះ ។ - ចៅក្រមស៊ើបសួរមិនអាចផ្ដើមរែកឆេរមុនម៉ោង ៦ (ប្រាំមួយ) ព្រឹក និងក្រោយម៉ោង ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ល្ងាច ។ <p>ការបិទស្នាក់បោះត្រាលើវត្ថុតាង (មាត្រា ១៦០)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចចាប់យកវត្ថុតាង ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវតែបិទស្នាក់បោះត្រាលើវត្ថុតាង ។ - កំណត់ហេតុស្តីពីការចាប់នេះ ត្រូវមានចុះហត្ថលេខារបស់ចៅក្រមស៊ើបសួរ និងក្រឡាបញ្ជី រួមជាមួយ អ្នកកាន់កាប់ទឹកកន្លែង ឬសាក្សី ២ (ពីរ) នាក់ ។ - ការប្រគល់វត្ថុដែលចាប់យក ឱ្យទៅម្ចាស់ដើមវិញ ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ប៉ុន្តែ វត្ថុដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បុគ្គល ឬទ្រព្យសម្បត្តិដូចជាអាវុធ ឬជាតិផ្ទុះ ព្រមទាំងវត្ថុដែលការកាន់កាប់មិនស្របច្បាប់ មិនអាចត្រូវប្រគល់សងទៅឱ្យសាមីខ្លួនបានទេ ។ វត្ថុទាំងនេះត្រូវរឹបអូសជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ ។ (មាត្រា ១៦១) 	
--	--	--	--

		<p>- ដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន: តុលាការមានសមត្ថភាពចាំបាច់ដើម្បីចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួនដែលមានគុណភាពខ្ពស់, ទាន់ពេលវេលា, និងឆាប់រហ័សទៅឱ្យអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រឹមត្រូវ មុនសវនាការ ។ (មាត្រា ១៨៩ ដល់ មាត្រា ១៩៤)</p> <p>- ដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួន: តុលាការមានសមត្ថភាពចាំបាច់ដើម្បីចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យចាប់ខ្លួនដែលមានគុណភាពខ្ពស់, ទាន់ពេលវេលា, និងឆាប់រហ័សទៅឱ្យអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រឹមត្រូវមុនសវនាការ ។ (មាត្រា ១៩៥ ដល់ មាត្រា ២០២)</p> <p>- ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន: តុលាការមានសមត្ថភាពចាំបាច់ដើម្បីចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដែលមានគុណភាពខ្ពស់, ទាន់ពេលវេលា, និងឆាប់រហ័សទៅឱ្យអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រឹមត្រូវមុនសវនាការ ព្រមទាំងផ្តល់ព័ត៌មានដល់ជនត្រូវចោទនិងមេធាវីរបស់គាត់ ។ (មាត្រា ២០៣ ដល់ មាត្រា ២១៨)</p> <p>- ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន: តុលាការមានសមត្ថភាពចាំបាច់ដើម្បីចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនដែលមានគុណភាពខ្ពស់, ទាន់ពេលវេលា, និងឆាប់រហ័សទៅឱ្យអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រឹមត្រូវមុនសវនាការ ។ (មាត្រា ២១៩ ដល់ មាត្រា ២២២)</p> <p>- ការត្រួតពិនិត្យតាមតុលាការ: តុលាការមានសមត្ថភាព</p>	
--	--	---	--

			<p>ចាំបាច់ ដើម្បីចេញដីកាដាក់ជនត្រូវចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោម ការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការដែលមានគុណភាពខ្ពស់, ទាន់ពេលវេលា, និងឆាប់រហ័សទៅឱ្យអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ត្រឹមត្រូវ មុនសវនាការ ។ (មាត្រា ២២៣ ដល់ មាត្រា ២៣០)</p>	
	<p>ស្តង់ដារទី២: មានឱកាស ស្មើគ្នា ក្នុងការការពារខ្លួន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ: ជំនួយរបស់មេធាវីនៅក្នុងពេលឃាត់ខ្លួន: ក្នុងរយៈពេល ២៤ ម៉ោងបានកន្លងផុតទៅ តាំងពីពេលធ្វើម នៃការ ឃាត់ខ្លួន មកនោះ បុគ្គលដែលឃាត់ខ្លួនអាចសុំ សន្ទនា ជាមួយមេធាវី ឬជាមួយជនណា ម្នាក់ដែលខ្លួនជ្រើសរើស កុំឱ្យតែជននេះមានការ ទាក់ទិន នៅ ក្នុងរឿងជាមួយ ។ ជននេះត្រូវបាន ទទួលដំណឹងពីការស្នើសុំជ្រើសរើសនេះ តាមគ្រប់ មធ្យោបាយ និងជាបន្ទាន់ ។ (មាត្រា ៩៨) -ការជូនដំណឹងអំពីការចោទប្រកាន់: ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទអំពីសិទ្ធិរបស់គាត់ ដូចជា សិទ្ធិក្នុងការឆ្លើយ សិទ្ធិក្នុងការមិនឆ្លើយ សិទ្ធិមានមេធាវី និង សិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ១៤៣ ដល់ មាត្រា ១៤៤) - ការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទ: ជនត្រូវចោទត្រូវបានសួរ ចម្លើយតែនៅចំពោះមុខមេធាវីរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ ។ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវអញ្ជើញមេធាវីយ៉ាងហោចណាស់ក៏ ៥ ថ្ងៃមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការសួរចម្លើយ ។ (មាត្រា ១៤៥-</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) - ការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួន ឬការ និរទេសខ្លួន លុះត្រាណាតែមានច្បាប់អនុញ្ញាតិ ។ (មាត្រា ៩) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវ បានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ . មាត្រា ១៤-៣-ថ និងមាត្រា ២៦) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦) -វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិ សាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២) អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩) -ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ .)</p>	

			<p>មាត្រា ១៤៩)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការស្តាប់ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី: ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវអញ្ជើញមេធាវីយ៉ាងហោចណាស់ក៏ ៥ ថ្ងៃមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការស្តាប់ចម្លើយ ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចត្រូវអមដោយមេធាវី ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីត្រូវ បានស្តាប់ចម្លើយតែនៅចំពោះមុខមេធាវីរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា១៥០-មាត្រា ១៥២) - ការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី: ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចស្តាប់ចម្លើយ បុគ្គលគ្រប់រូបដែលចម្លើយនោះអាចមានប្រយោជន៍នៅក្នុងការសំដែងឱ្យឃើញការពិត ។ (មាត្រា ១៥៣-មាត្រា ១៥៨) - កោសលវិធី (មាត្រា ១៦២-មាត្រា ១៧៧) - ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចបង្គាប់ឱ្យធ្វើកោសលវិធីដោយឯកឯង ឬតាមពាក្យសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា របស់ជនត្រូវចោទ ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។ (មាត្រា ១៦២) - ជនត្រូវចោទអាចសុំឱ្យអ្នកជំនាញស្តាប់ចម្លើយរបស់ខ្លួននៅចំពោះមុខមេធាវី ។ (មាត្រា ១៦៧) - ការជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃកោសលវិធី: កាលណាបាយការណ៍កោសលវិធីត្រូវបានធ្វើរួចហើយ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវជូនព័ត៌មានដល់ព្រះរាជអាជ្ញា ។ របាយការណ៍កោសលវិធីត្រូវដាក់ចូលក្នុងសំណុំរឿងស៊ើបសួរ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរកោះហៅជនត្រូវចោទ និង 	
--	--	--	--	--

		<p>មេធាវី ដើម្បីប្រាប់ឱ្យដឹងពីសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃកោសលវិធីនេះ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចកោះ ហៅដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងមេធាវីផងដែរ ដើម្បីប្រាប់ឱ្យដឹងពីសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃកោសលវិធី ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរកំណត់រយៈពេលដែលអនុញ្ញាតឱ្យព្រះរាជអាជ្ញា ជនត្រូវចោទ ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដាក់ពាក្យសុំធ្វើកោសលវិធី បន្ថែម ឬប្រតិកោសលវិធី ។ (មាត្រា ១៧០)</p>		
	<p>ស្តង់ដារទី៤: ទទួលបាននូវការ កាត់សេចក្តីនៅក្នុងរយៈពេល មួយដ៏សមស្រប</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ: ការឃាត់ខ្លួន(មាត្រា ៩៦) - មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ អាចឃាត់ខ្លួនបុគ្គលដែលសង្ស័យថា បានចូលរួមក្នុងបទល្មើស ។ - មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវរាយការណ៍ភ្លាមជូនព្រះរាជអាជ្ញា ព្រមទាំងត្រូវបញ្ជូនគ្រប់ភស្តុតាងទាំងអស់ដែលតម្រូវឱ្យមានការឃាត់ខ្លួននេះ ។ - ការឃាត់ខ្លួនមានចំរើន ៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោង ។ ចំនួនថ្ងៃត្រូវចាប់គិតពីម៉ោងដែលសាមីខ្លួនមកដល់អង្គការនគរបាល ឬកងរាជអាវុធបាត់ ។ - ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ អនីតិជនដែលមានអាយុពី ១៤ ឆ្នាំដល់ ក្រោម ១៦ ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវឃាត់ខ្លួន ហួសរយៈពេល ៣៦ ម៉ោងឡើយ ។ - ចំពោះបទមជ្ឈិម អនីតិជនដែលមានអាយុពី ១៤ ឆ្នាំដល់ ក្រោម ១៦ ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវឃាត់ខ្លួន ហួសរយៈ</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) -សវនាការដោយគ្មានការពន្យារពេលត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-គ)</p>	

		<p>ពេល ២៤ ម៉ោងឡើយ ។</p> <ul style="list-style-type: none"> - ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ អនីតិជនដែលមានអាយុពី ១៦ ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៨ ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវគេឃាត់ខ្លួន ហួសរយៈពេល ៤៨ ម៉ោងឡើយ ។ - ចំពោះបទមជ្ឈិម អនីតិជនដែលមានអាយុពី ១៦ ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៨ ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវគេឃាត់ខ្លួន ហួសរយៈ ពេល ៣៦ ម៉ោងឡើយ ។ - អនីតិជនដែលមានអាយុក្រោម ១៤ ឆ្នាំ ពុំអាចត្រូវគេ ឃាត់ខ្លួនបានឡើយ ។ <p>- ការស្តាប់ចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី៖ ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវកោះហៅមេធាវីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋ ប្បវេណីយ៉ាងតិចបំផុតវេលានេះមេធាវីអាចពិនិត្យសំណុំរឿ ង នៃនីតិវិធីបាន ។៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ មុនការស្តាប់ចម្លើយ ។ (មាត្រា ១៥០)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ចំពោះនីតិជនដែលត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន មិនអាចលើសពី៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បានទេ ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលផុតចំរើវេលានេះចៅក្រមស៊ើប សួរអាចពន្យារការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នម្តងបាន ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ ដោយដឹកាមានសំអាងហេតុត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេច ពន្យារការឃុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្នបានតែ ២ (ពីរ) 	
--	--	---	--

			<p>ដងគត់ ។(មាត្រា ២០៨)</p> <p>- ចំពោះនីតិវិធីដែលត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទមជ្ឈិម ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៤(បួន) ខែ បានទេ ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលផុតចំរើលនេះ ចៅក្រមស៊ើប សួរអាចពន្យារការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបានតែ ម្តងគត់មិនឱ្យលើសពី ២ (ពីរ) ខែដោយដីកាមានសំអាង ហេតុត្រឹមត្រូវនិងច្បាស់លាស់ ។(មាត្រា ២០៩)</p> <p>-ក្នុងករណីដែលមានការចោទប្រកាន់ពីបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំង មនុស្សជាតិ ឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ឬបទឧក្រិដ្ឋ សង្គ្រាម ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ១ (មួយ) ឆ្នាំបានទេ ចំពោះបទល្មើសនីមួយៗ ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលផុត ចំរើលនេះចៅក្រមស៊ើបសួរអាចពន្យារការឃុំខ្លួន បណ្តោះ អាសន្នម្តងបាន ១ (មួយ) ឆ្នាំ ដោយដីកា មាន សំអាងហេតុត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ ។ចៅក្រម ស៊ើប សួរអាចបង្គាប់ឱ្យពន្យារការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះបាន តែ ២ (ពីរ) ដងគត់ ។(មាត្រា ២១០)</p> <p>- អនីតិវិធីអាយុតិចជាង ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវ ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នទេ ។ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចសម្រេច ប្រគល់អនីតិវិធីនេះឱ្យឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាល ឬក្នុងករណីគ្មានអាណាព្យាបាល ត្រូវប្រគល់ទៅ មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំថែរក្សាបណ្តោះអាសន្ន រង់ចាំសេចក្តី</p>	
--	--	--	---	--

			<p>សម្រេចរបស់តុលាការ ។ (មាត្រា ២១២)</p> <p>- ចំពោះអនីតិជនអាយុចាប់ពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ និងត្រូវចោទ ប្រកាន់ ពីបទឧក្រិដ្ឋ ទិរវេលាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន មានដូច តទៅ(មាត្រា ២១៣) :</p> <p>១-ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៤ (បួន) ខែ បានទេ កាលណាអនីតិជននេះ មានអាយុតិចជាង ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ ។</p> <p>២-ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បានទេ កាលណាអនីតិជននេះ មានអាយុ ចាប់ពី ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ។</p> <p>- ចំពោះអនីតិជនអាយុចាប់ពី ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ ដល់ក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ និងត្រូវ ចោទប្រកាន់ពីបទមជ្ឈិម ទិរវេលាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន មានដូចតទៅ(មាត្រា ២១៤) :</p> <p>១-ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ២ (ពីរ) ខែ បានទេ កាលណាអនីតិជននេះ មានអាយុតិចជាង ១៦ (ដប់ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ ។</p> <p>២-ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើសពី ៤ (បួន) ខែ បានទេ កាលណាអនីតិជននេះ មានអាយុចាប់ពី ១៦</p>	
--	--	--	--	--

			<p>(ដប់ប្រាំមួយ) ឆ្នាំ ដប់ក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ។</p> <ul style="list-style-type: none"> - អនីតិជនអាយុតិចជាង ១៤ (ដប់បួន) ឆ្នាំ មិនអាចត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ បានទេ ។ (មាត្រា ២២៤) <p>ដីកាដោះស្រាយ (មាត្រា ២៤៧)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ចៅក្រមស៊ើបសួរវិទ្យុស្តីបញ្ជូនតាមដីកាដោះស្រាយ ។ ដីកានេះ អាចជាដីកាបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះប្រជុំកាតិក លែង ចោទប្រកាន់ ។ (មាត្រា ២៤៧-១) - ដីកាដោះស្រាយត្រូវជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុតដល់ព្រះរាជអាជ្ញា ជំនុំជម្រះចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។ (មាត្រា ២៤៧-៥) - សេចក្តីសម្រេចរក្សាទុកជនត្រូវចោទក្នុងឃុំជាបណ្តោះអាសន្ន លែងមានអានុភាពក្នុងរយៈពេល៤ (បួន) ខែ ។ ប្រសិនបើជនត្រូវចោទមិនបានចូលទៅបង្ហាញខ្លួននៅមុខតុលាការក្នុងរយៈពេល ៤ (បួន) ខែនោះទេ ជនត្រូវចោទនេះត្រូវបានដោះលែងឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នដោយឯកឯង ។ (មាត្រា ២៤៩-៣) - ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងជាបន្ទាន់ទៅតុលាការដើម្បីកំណត់ពេលសវនាការជំនុំជម្រះ ប្រសិនបើខ្លួនចេញ ដីកាសំរេចបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅជំនុំជម្រះ ។ (មាត្រា ២៥០) - រយៈពេលដែលត្រូវគោរពរវាង ការប្រគល់ដីកាកោះហៅ 	
--	--	--	---	--

		<p>បញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះផ្ទាល់ឱ្យដល់ជនជាប់ចោទ និងថ្ងៃកំណត់ឱ្យ ចូលបង្ហាញខ្លួននៅមុខតុលាការ</p> <p>ត្រូវកំណត់ដូចតទៅ (មាត្រា៤៥៧) :</p> <ul style="list-style-type: none"> -១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទរស់នៅក្នុងដែន ដីនៃទឹកដីការបស់តុលាការជាន់ដំបូង -២០ (ម្ភៃ) ថ្ងៃ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទរស់នៅក្នុងទឹកនៃដែន មួយផ្សេងទៀតក្នុងដែនដីជាតិ -២ (ពីរ) ខែ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទរស់នៅក្នុងរដ្ឋមួយជាប់ព្រំដែនព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា -៣ (បី) ខែ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទរស់នៅក្នុងទឹកនៃដែនដី ដទៃ ផ្សេងទៀត ។ <p>-ដីកាកោះហៅបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះផ្ទាល់អាចត្រូវ ប្រគល់ឱ្យជនជាប់ចោទដោយផ្ទាល់ដៃដោយព្រះរាជអាជ្ញា ។</p> <p>(មាត្រា៤៥៨)</p> <p>ដីកាកោះត្រូវបញ្ជាក់ថាជនជាប់ត្រូវអមដោយមេធាវី ។</p> <p>(មាត្រា ៤៦៥)</p> <p>-រយៈពេលដែលត្រូវគោរពរវាងដីកាកោះហៅ និងការបង្ហាញចូលបង្ហាញខ្លួន នៅមុខតុលាការ</p> <p>ត្រូវកំណត់ដូចតទៅ (មាត្រា ៤៦៦) :</p> <ul style="list-style-type: none"> -១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទរស់នៅក្នុងដែនដីនៃតុលាការជាន់ដំបូង 	
--	--	--	--

		<p>-២០ (ខែ) ថ្ងៃ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទរស់នៅទីកន្លែងមួយ ផ្សេងទៀតនៃដែនដីជាតិ</p> <p>-២ (ពីរ) ខែ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទរស់នៅក្នុងរដ្ឋមួយ ជាប់ព្រំដែនព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា</p> <p>-៣ (បី) ខែ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទរស់នៅទីកន្លែងមួយ ផ្សេងទៀត ។</p> <p>ក្រុមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>- ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២)</p> <p>- ភារកិច្ចតុលាការនិងអយ្យការរបស់ចៅក្រម មានអាទិភាព ជាង ការងារនានាទាំងអស់ ។</p> <p>ចៅក្រមគួរមានពេល វេលាគ្រប់ គ្រាន់ដើម្បី បំពេញ ភារកិច្ចអោយបានល្អ (មាត្រា ៣១)</p>		
	<p>ស្តង់ដារទី៖ ត្រូវបានគេយក ចិត្តទុកដាក់ដោយស្មើភាព</p>	<p>ក្រុមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ៖</p> <p>ជំនួយរបស់មេធាវីនៅក្នុងពេលឃាត់ខ្លួន៖ ក្នុងរយៈពេល ២៤ ម៉ោងបានកន្លងផុតទៅ តាំងពីពេលផ្ដើម នៃការ ឃាត់ខ្លួន មកនោះ បុគ្គលដែលឃាត់ខ្លួនអាចសុំ សន្ទនា ជាមួយមេធាវី ឬជាមួយជនណា ម្នាក់ដែលខ្លួនជ្រើសរើស កុំឱ្យតែជននេះមានការ ទាក់ទិន នៅ ក្នុងរឿងជាមួយ ។</p> <p>ជននេះត្រូវបាន ទទួលដំណឹងពីការស្នើសុំជ្រើសរើសនេះ តាមគ្រប់ មធ្យោបាយ និងជាបន្ទាន់ ។ (មាត្រា ៩៨)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់</p>	

			<p>- ការស្តាប់ចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី: ដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី អាចត្រូវបាន បានគេស្តាប់ចម្លើយតែនៅចំពោះមុខ មេធាវីរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា ១៥០)</p> <p>- ការមើលសំណុំរឿង: មេធាវីអាចមើលសំណុំរឿងនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ក្រឡាបញ្ជី ។ (មាត្រា ៣១៩)</p>	<p>ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ថ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែល ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-ខ-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតុនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>- ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតុនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និង</p>
--	--	--	---	--

				<p>ស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារ ការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាង ដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១១ : តុលាការត្រូវ ធានាដល់សាធារណៈជន នូវតម្លាភាព និងការអាច ប្រើប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ: ជំនួយរបស់មេធាវីនៅក្នុងពេលឃាត់ខ្លួន: ក្នុងរយៈពេល ២៤ ម៉ោងបានកន្លងផុតទៅ តាំងពីពេលឆ្លើម នៃការ ឃាត់ខ្លួន មកនោះ បុគ្គលដែលឃាត់ខ្លួនអាច សុំ សន្ទនា ជាមួយមេធាវី ឬជាមួយជនណា ម្នាក់ដែលខ្លួនជ្រើសរើស កុំឱ្យតែជននេះមានការ ទាក់ទិន នៅ ក្នុងរឿងជាមួយ ។ ជននេះត្រូវបាន ទទួលដំណឹងពីការស្នើសុំជ្រើសរើសនេះ តាមគ្រប់ មធ្យោបាយ និងជាបន្ទាន់ ។ (មាត្រា ៩៨) - ការស្តាប់ចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី: ដើម បណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី អាចត្រូវ បានគេស្តាប់ចម្លើយ តែនៅចំពោះមុខ មេធាវីរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា ១៥០) - ភាពចាំបាច់នៃការធ្វើកោសលវិធីយៈ ទៅក្រុមស៊ើប អង្កេតអាចបង្គាប់ឱ្យធ្វើកោសលវិធីយៈដោយឯកឯង ឬតាម ពាក្យសុំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា របស់ជនត្រូវចោទ ឬ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។ (មាត្រា ១៦២)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ (មាត្រា ១០) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុង តុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែល អាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>
<p>រដ្ឋប្បវេណី</p>		<p>ស្តង់ដារទី៤: ទទួលបាននូវការ កាត់</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p>

		<p>សេចក្តីនៅក្នុងរយៈមួយដ៏សម ស្រប</p>	<ul style="list-style-type: none"> -ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះក្នុងរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា ២) - ប្រធានតុលាការ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធបែងចែករឿងក្តី ប្រចាំឆ្នាំនៅ ក្នុងតុលាការ ។ (មាត្រា ២៦) -សិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការស្នើសុំអ្នកបកប្រែ ក្នុងករណីមិនចេះភាសា ខ្មែរ (មាត្រា ៥ មាត្រា ៨០-១) - របៀបដាក់ពាក្យបណ្តឹងនិងចំណុចដែលត្រូវសរសេរក្នុងពាក្យបណ្តឹង: ការប្តឹងត្រូវធ្វើដោយដាក់ពាក្យបណ្តឹង ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅតុលាការ (មាត្រា៧៥) - ការបញ្ជូនពាក្យបណ្តឹង: ពាក្យបណ្តឹងត្រូវបញ្ជូនទៅចុងចម្លើយជាចាំបាច់ ។ (មាត្រា៧៩) - គោលការណ៍ទូទៅនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ និងការរៀបចំ (មាត្រា ៨៩-មាត្រា ១០២) - ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះត្រូវដឹកនាំនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផល និង ត្រូវដឹកនាំចាត់ចែងការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ។ (មាត្រា ៨៩) - តុលាការអាចសាកសួរឬឱ្យភាគីបំភ្លឺ ភាគីក៏មានសិទ្ធិឱ្យតុលាការសួរសំណួរចាំបាច់ទៅភាគីម្ខាង ទៀត ។ (មាត្រា ៩០) - មធ្យោបាយតទល់នឹងការខ្លួនត្រូវដាក់ឱ្យតុលាការនៅពេលណាមួយដែលសមរម្យតាមដំណើរការបណ្តឹង ។ (មាត្រា ៩៣) 	<ul style="list-style-type: none"> - ដំណោះស្រាយមានប្រសិទ្ធភាពការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួន ឬការនិរទេសខ្លួន លុះត្រាណាតែមានច្បាប់អនុញ្ញាតិ ។ សិទ្ធិឯកជន ។ (មាត្រា ៨-៩-១២) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ . មាត្រា ១៤-៣-២ និងមាត្រា ២៦) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦) -វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២) អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩) -ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-២-vi) អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩) -ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-
--	--	--------------------------------------	---	---

			<ul style="list-style-type: none"> - តុលាការមិនអាចយកអង្គហេតុណាដែលភាគីណាមួយមិនបានអះអាងមកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រមបានឡើយ ។ (មាត្រា ៩៥) - តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់ឯកសារត្រៀមនៅពេលធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផល និងការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ។ (មាត្រា ១០១) - តុលាការអាចកំណត់អំឡុងពេលដែលត្រូវដាក់ឯកសារត្រៀមលើកដំបូងរបស់ចុងចម្លើយ ។ (មាត្រា ១០២) <p>នីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា ១០៣-១១២)</p> <ul style="list-style-type: none"> - នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផល តុលាការត្រូវរៀបចំនូវសេចក្តីអះអាងរបស់ភាគី បំភ្លឺនូវចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីដែលគូភាគីយល់មិនស្របគ្នា និងរៀបចំភស្តុតាងដែលទាក់ទងនឹងចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីនោះ ។ (មាត្រា១០៣) - នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផល តុលាការត្រូវសាកល្បងផ្សះផ្សារ ។ (មាត្រា១០៤) - នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ត្រូវធ្វើឡើងនៅកាលបរិច្ឆេទដែលភាគីសងខាងអាចចូលរួមបាន ។ (មាត្រា១០៥) -នៅពេលបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល 	
--	--	--	--	--

		<p>ដោយបានបញ្ចប់ការរៀបចំចំណុះវិវាទនៃរឿង ក្តី និង ភស្តុតាងហើយនោះតុលាការត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់ជាមួយភាគី នូវអង្គហេតុដែលនឹងត្រូវបំភ្លឺនៅពេលពិនិត្យភស្តុតាងនៅ ពេលក្រោយ ។ (មាត្រា ១០៧)</p> <p>-ក្រោយពីបានបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុ ផលហើយ ភាគីមិនអាចដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារ ខ្លួនឱ្យបានទៀតទេ លើកលែងតុលាការចង់បានភស្តុតា ងបន្ថែម ។ (មាត្រា ១០៨)</p> <p>ក្រុមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>- ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រម ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២)</p> <p>-តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការ ប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>		
	<p>ស្តង់ដារទី ៨: ត្រូវបានគេ យកចិត្ត ទុកដាក់ដោយស្មើ ភាព</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ</p> <p>សិទ្ធិរបស់បុគ្គលត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខ ច្បាប់ ។ (មាត្រា ៣១)</p> <p>ក្រុមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>-ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះក្នុងរឿងក្តី រដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា ២)</p>		<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p>

		<p>-សិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការស្នើសុំអ្នកបកប្រែ ក្នុងករណីមិន ចេះភាសា ខ្មែរ (មាត្រា ៥)</p> <p>-ការលុបចោលនូវប្រតិភោគ : តុលាការត្រូវចេញ ដីកាសម្រេច លុបចោលនូវប្រតិភោគ ប្រសិនបើអ្នក ដែលបានដាក់ប្រតិភោគ បានបញ្ជាក់នូវការ រលត់នៃ ហេតុដែលត្រូវដាក់ប្រតិភោគ ។ (មាត្រា ៧៣-២)</p> <p>- សិទ្ធិទទួលបានអ្នកបកប្រែប្រសិនបើភាគីមិនយល់ភាសា ខ្មែរ ។ (មាត្រា ៨០-១)</p> <p>គោលការណ៍ទូទៅនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ និងការរៀបចំ (មាត្រា ៨៩-មាត្រា ១០២)</p> <p>- តុលាការអាចសាកសួរឬឱ្យភាគីបំភ្លឺ ។ ភាគីក៏មាន សិទ្ធិឱ្យតុលាការសួរសំណួរចាំបាច់ទៅភាគីម្ខាង ទៀត ។ (មាត្រា ៩០)</p> <p>- តុលាការមិនអាចយកអង្គហេតុណាដែលភាគីណាមួយ មិនបានអះអាងមកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រមបានឡើយ ។ (មាត្រា ៩៥)</p> <p>- តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់ឯកសារត្រៀមនៅពេល ធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផល និងការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ។ (មាត្រា ១០១)</p> <p>នីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា ១០៣-១១២)</p> <p>- នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ត្រូវធ្វើឡើង</p>	<p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវ បានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ . មាត្រា ១៤-៣-ច និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិ សាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃ នីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការ រើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p>
--	--	---	--

		<p>នៅកាលបរិច្ឆេទដែលភាគីសងខាងអាចចូលរួមបាន ។ (មាត្រា ១០៥)</p> <p>-នៅពេលបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ដោយបានបញ្ចប់ការរៀបចំចំណុចវិវាទនៃរឿង ក្តី និង ភស្តុតាងហើយនោះតុលាការត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់ជាមួយភាគី នូវអង្គហេតុដែលនឹងត្រូវបំភ្លឺនៅពេលពិនិត្យភស្តុតាងនៅ ពេលក្រោយ ។ (មាត្រា ១០៧)</p> <p>-ក្រោយពីបានបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុ ផលហើយ ភាគីមិនអាចដាក់មធ្យោបាយតទល់ ឬ ការពារ ខ្លួនឡើយទេ លើកលែងតុលាការចង់បានភស្តុតា ងបន្ថែម ។ (មាត្រា ១០៨)</p>		
	<p>ស្តង់ដារទី១៖ តុលាការត្រូវ ធានាដល់សាធារណជន នូវតម្លាភាព និងការអាច ប្រើប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រុមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>-ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការជំនុំជំរះក្នុង រឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា ២)</p> <p>-សវនាការចំពោះមុខភាគី : តុលាការត្រូវគោរព គោលការណ៍ ចំពោះមុខ ។ (មាត្រា ៣)</p> <p>-តុលាការត្រូវធានាឱ្យបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ប្រព្រឹត្តទៅដោយ មាន ភាពយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស ។ (មាត្រា ៤)</p> <p>-សិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការស្នើសុំអ្នកបកប្រែ ក្នុងករណីមិន ចេះភាសា ខ្មែរ (មាត្រា ៥)</p> <p>- អាស្រ័យនៃការបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញ ហេតុផល ។ (មាត្រា ១០៨)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ (មាត្រា ១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុង តុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែល អាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>	

			<p>កាលបរិច្ឆេទនិងកំឡុងពេល (មាត្រា ២៤០-២៤៥)</p> <ul style="list-style-type: none"> - តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទ តាមពាក្យសុំ ឬ ដោយឆន្ទានុសិទ្ធិ ហើយភាគីត្រូវបានជូនដំណឹង អំពី កាលបរិច្ឆេទ ។ <p>ការបញ្ជូន(មាត្រា២៤៦-២៥៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> - លើកលែងតែមានច្បាប់ចែងផ្សេង ការបញ្ជូន ត្រូវ ធ្វើនៅលំនៅឋាន ទីសំណាក់ ទីកន្លែងអាជីវកម្ម ឬ ទីស្នាក់ការរបស់ជនដែលត្រូវទទួលការបញ្ជូន ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះការបញ្ជូនទៅអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ វិញ អាចធ្វើទៅទីកន្លែងអាជីវកម្ម ឬ ទីស្នាក់ការរបស់ សាមីខ្លួនបាន ។ចំពោះការបញ្ជូនដែលត្រូវធ្វើនៅបរទេស តុលាការត្រូវប្រគល់កិច្ចការនេះឱ្យក្រសួងឬ ស្ថាប័ន ដែល មានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសនោះ ឬ ឯកអគ្គរាជទូត ឬ ភារធារី ឬ កុងស៊ុល របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រចាំប្រទេសនោះ ឱ្យធ្វើបាន ។ (មាត្រា ២៤៦- ២៥៧) - ការបញ្ជូនអាចធ្វើផងដែរតាមរយៈការចុះផ្សាយជា សាធារណៈនៅក្នុងរាជកិច្ច ឬ ក្នុងសារព័ត៌មាន ។ ការផ្សាយជាសាធារណៈត្រូវបិទនៅលើកន្លែងបិទប្រកាស ព័ត៌មានតុលាការ ។ -ការទាមទារមើលសំណុំរឿងនៃបណ្តឹងៈ ភាគីនៃបណ្តឹង និងតតិយជនដែលធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងអំពីការពាក់ព័ន្ធ និងផលប្រយោជន៍ក្នុងបណ្តឹង អាចទាមទារមើលសំណុំ 	
--	--	--	--	--

			<p>រឿង ថតចម្លងសំណុំរឿង ឱ្យប្រគល់ ឯកសារចម្លងយថាភូត ឯកសារចម្លង ដែលមានសេចក្តីប្តូរ ញាតិ ឬ ឯកសារដកស្រង់នៃសំណុំរឿង ឬ អាចទាមទារ ឱ្យប្រគល់លិខិតបញ្ជាក់ អំពីចំណុចដែលពាក់ព័ន្ធនឹង បណ្តឹងពិត្យការបាន ដោយបង់ ។ ក្រឡាបញ្ជីត្រូវបញ្ជាក់ ថាជាឯកសារចម្លងយថាភូត ឯកសារចម្លងដែលមាន សេចក្តីបញ្ជាក់ ឬ ឯកសារដកស្រង់ ហើយនិង ចុះហត្ថលេខា ។ (មាត្រា ២៥៨)</p>	
រដ្ឋបាល			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	
ពាណិជ្ជកម្ម			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	
សង្គម			ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានពិស្តារ នៅពេលមានច្បាប់ពិសេស	

ដំណាក់កាលនៃដំណើររៀនក្តី

ដំណាក់កាលទី៥ សវនាការរៀនក្តី

ប្រភេទ រៀនក្តី	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
<p>ទូទៅ</p>	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការ ត្រូវតែជាកន្លែងដែលប្រជាពលរដ្ឋអាចប្រើប្រាស់បាន -តុលាការ មានដំណើរការប្រកបដោយ តម្លាភាព -ចៅក្រមសម្រេចសេចក្តី ដោយឯករាជ្យ -មន្ត្រីតុលាការ ត្រូវមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ -គួរវិវាទមានតំណាងដែលមានប្រសិទ្ធភាព -តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធភាព 	<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<ul style="list-style-type: none"> - តុលាការត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឱ្យពាក្យបណ្តឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋអាចចុះ បញ្ជី និងអាចតាមដានបាន (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៥០ និង មាត្រា ៧៥ . និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦) - តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចចាត់ចែង រឿងក្តី ដើម្បីកំណត់ បញ្ហាឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤ និងក្រម នីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថី ទី ២ ជំពូកទី ៥ : ការសម្រេចសេចក្តី) -តុលាការត្រូវរៀបចំយ៉ាងណាអោយមានការចេញសេចក្តីសំរេចឱ្យឆាប់រហ័សនិងការបិទសំណុំរឿងដោយត្រឹម ត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៥៨, ៣៧៦, ៣៨១ និងមាត្រា ៣៨២ . ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦៤ . គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) និងជំពូកទី ២ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) . មាត្រា ៣៧៦, 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥ -តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។

		<p>៣៨១, ៣៨២ និងមាត្រា ៣៨៦)</p> <p>-ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។</p> <p>ចៅក្រម ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់ បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិវិយភាព (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣២)</p> <p>-តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការ ប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>(កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និង ការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជ អាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវា សមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០- ១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមាន សមត្ថភាព និងវិវិយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី ៦ : តុលាការ ឯករាជ្យ</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ</p> <p>អំនាចតុលាការជាអំនាចឯករាជ្យ (មាត្រា ១២៨-ថ្មី- ១)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយ តុលាការ ឯករាជ្យ ។ (មាត្រា ១០)</p>

			<p>ក្រុមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>- តុលាការត្រូវតែឯករាជ្យ (ជំពូកទី ២-មាត្រា ២-៦-គោលការណ៍ឯករាជ្យ)</p>	<p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <p>-ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវបានធានា មិនត្រូវបានមានការជ្រៀតជ្រែក ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការជ្រើសរើស និងការបណ្តុះបណ្តាលដោយត្រឹមត្រូវ ធានានូវអាណត្តិរបស់ចៅក្រម ការតំឡើងឋានៈ ដោយមិនលំអៀង ការចាត់ចែងរឿងក្តីផ្ទៃក្នុង និងតុលាការ ត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវគោលការណ៍សំអាតវិជ្ជាជីវៈ និងមានអភ័យឯកសិទ្ធិបុគ្គល ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១-៤-៥- ៧-៨-១០-១២-១៥-១៦)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានការពារ នៅពេលត្រូវបានគំរាមកំហែងក្នុងពេលបំពេញការងារ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងសមាគម ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់</p>
--	--	--	---	---

				<p>ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កប៉ាខ័ណ្ឌទី ៤-៥-៦-៩-១០-១៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី 7 : តុលាការមិន លំអៀង</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ -អំនាចតុលាការ ធានារក្សាអនាគតិ និង ការពារសិទ្ធិសេរីភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (មាត្រា ១២៨-ថ្មី-២) ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា - ចៅក្រម គួរតែមាន ទាំងក្នុង និង ក្រៅតុលាការ នូវគំរូយាបចម្រើន លំអៀង (ជំពូកទី ២-មាត្រា ៧ មាត្រា ១៧-គោលការណ៍មិនលំអៀង)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយ តុលាការ ឯករាជ ។ (មាត្រា ១០) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥) -តុលាការមិនត្រូវបាន មានការជ្រៀតជ្រែក . ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ និងធានានូវដំណើរការក្តី ដោយយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិរបស់ភាគី ។ (កប៉ាខ័ណ្ឌទី ២-៦) គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០) -ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានការពារ នៅពេលត្រូវបានគំរាម កំហែងក្នុងពេលបំពេញការងារ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុង សមាគម ។ (កប៉ាខ័ណ្ឌទី ៤-៥-៦-៧-៨)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី 8: ត្រូវបានគេ យកចិត្តទុកដាក់ដោយស្មើ ភាព</p>	<p>ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា - នៅពេលដំណើរការនីតិវិធី ចៅក្រម ត្រូវបង្ហាញ នូវភាពហ្មត់ចត់ គោរពពេលម៉ោងធ្វើការ អត់ធ្មត់ ចេះគួរសម មានសីលធម៌ និងយុត្តិធម៌នៅពេល បំពេញកិច្ចការតុលាការ ។ (ជំពូក ៣-មាត្រា ៨)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p>

				<p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-៤ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើមកំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បីលុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p>
--	--	--	--	--

				<p>- ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្ម ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។</p> <p>ព្រះរាជអាជ្ញា និង ស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយ ត្រឹមត្រូវ និងការពារ ការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១ : ទទួលនូវការកាត់សេចក្តីដោយយុត្តិធម៌</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ</p> <p>-សវនាការត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើច្បាប់និងបទបញ្ញត្តិជាធរមាន ។ (មាត្រា ១២៩)</p> <p>ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>- ចៅក្រមមិនគួរជំនុំជំរះរឿងក្តីណា ដែលមានមេធាវីមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាសក្តិណៈបុគ្គល ជាមួយខ្លួនឡើយ ។ (មាត្រា១០)</p> <p>- ចៅក្រមមិនត្រូវមានអត្ថប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុ ឬអត្ថប្រយោជន៍អ្វីផ្សេងទោះដោយផ្ទាល់ក្តី ឬដោយប្រយោលក្តីនៅក្នុងរឿងក្តីដែលខ្លួនកាន់ ។ (មាត្រា ១៤)</p> <p>- ចៅក្រមត្រូវធានាថា ខ្លួនបំពេញកិច្ចការ តុលាការ ឬអយ្យការប្រកបដោយវិរយភាព ។ (មាត្រា ២៩)</p> <p>- កិច្ចការតុលាការ ឬអយ្យការរបស់ចៅក្រមមានអាទិភាពជាងកិច្ចការដទៃ ។ ចៅក្រមគួរមានពេលវេលាគ្រប់ គ្រាន់ដើម្បី បំពេញ ភារកិច្ចអោយ បានល្អ ។</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសវនាការ សិទ្ធិការពារខ្លួន និងសិទ្ធិមានមេធាវី ។ (មាត្រា ១៤-៣-ឃ)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>- ការតម្លើងឋានៈព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវផ្អែកលើ កត្តាសត្យានុម័ត និងត្រូវសំរេចតាមនីតិវិធីត្រឹមត្រូវ និងមិនលំអៀង ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៧)</p>

			<p>(មាត្រា ៣១)</p> <p>- ចៅក្រមត្រូវបំពេញការងារតុលាការ និង ការងាររដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវតែគ្រប់គ្រង និងបង្កាត់បង្រៀននូវការងារ របស់ បុគ្គលិកតុលាការ និង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២)</p>	
<p>ព្រះហ្មឺនឡូ</p>		<p>ស្តង់ដារទី 2 : មានឱកាសស្នើឧត្តាក្នុងការការពារខ្លួន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ:</p> <p>- ការចូលខ្លួនរបស់ជនជាប់ចោទ: នៅក្នុងដំណើរការសវនាការ ជនជាប់ចោទត្រូវចូលបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងសវនាការដោយផ្ទាល់ ឬដោយមានកងកម្លាំងអម ។ (មាត្រា ៣០០, មាត្រា ៣០២, មាត្រា ៣០៣)</p> <p>- ជំនួយការមេធាវី ត្រូវតែមានដាច់ខាតនៅក្នុងករណីបទឧក្រិដ្ឋ និងករណីជនជាប់ចោទជាអនីតិជន ។ (មាត្រា ៣០១)</p> <p>- សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការជ្រើសរើសមេធាវី តាមការសំរេចចិត្តរបស់ខ្លួនឬការចាត់តាំងតាមច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមេធាវី ។ (មាត្រា ៣០៤-១-៣)</p> <p>- ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវជូនដំណឹងដល់ជនជាប់ចោទអំពីរឿងហេតុចោទប្រកាន់និងបទល្មើស ។ (មាត្រា ៣០៤-១-២)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>- ដំណោះស្រាយមានប្រសិទ្ធិភាព ការចោទប្រកាន់ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួន ឬការនិរទេសខ្លួន លុះត្រាណាតែមានច្បាប់អនុញ្ញាតិ និងការគោរពសិទ្ធិឯកជន ។ (មាត្រា ៨ មាត្រា ៩ មាត្រា ១២)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>- មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ថ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>- វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើមកំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p>

				<p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ . មាត្រា ៤០-២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បីលុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ . មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ:</p> <p>សមត្ថកិច្ចរបស់សាលាដំបូង(មាត្រា ២៨៩)</p> <p>- សាលាដំបូងជំនុំជម្រះបទឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម និងបទលហុ ។ សាលាដំបូងសម្រេចជាក្រុមសមូហភាពដែលមានចៅក្រម ៣ (បី) រូប ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋព្រមទាំងបទមជ្ឈិម និង បទលហុដែលជាប់ទាក់ទង ។</p> <p>-សាលាដំបូងសម្រេចជាចៅក្រមទោលចំពោះបទមជ្ឈិម និងបទលហុ ។</p> <p>វិវាទសមត្ថកិច្ចរវាងសាលាដំបូង (មាត្រា ២៩០)</p> <p>- ក្នុងករណីដែលមានតុលាការពីរ ឬច្រើន ដែលស្ថិតនៅក្នុងមណ្ឌលនៃសាលាឧទ្ធរណ៍តែមួយបានទទួលពាក្យ ប្តឹងលើរឿងតែមួយដូចគ្នា ប្រធានសាលាឧទ្ធរណ៍</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំង សវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០)</p> <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <p>-តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង</p>

			<p>ចាត់តាំងតុលាការដែលនឹងត្រូវទទួលបន្ទុកលើសំណុំរឿង ។</p> <p>- វិវាទសមត្ថកិច្ចដែនដី រវាងតុលាការច្រើនដែលមាន ថ្នាក់ស្មើគ្នា ត្រូវសម្រេច ដោយប្រធានតុលាការជាន់ ខ្ពស់ ។ ការសម្រេចនេះ បិទផ្លូវតវ៉ា ។</p> <p>ការពិភាក្សាដេញដោល (មាត្រា ៣១៦-មាត្រា៣៤៦)</p> <p>- សាធារណៈភាពនៃការពិភាក្សាដេញដោល និងការ ដឹកនាំសវនាការ: ប្រធានសវនាការ ដឹកនាំ សវនាការ ។ សវនាការត្រូវធ្វើជាសាធារណៈលើកលែង តែមាន ច្បាប់ចែងផ្សេងពីនេះ ។ មេធាវីមានសិទ្ធិមើលសំណុំរឿង នៅ ការិយាល័យក្រុមបញ្ជីមុនសវនាការ ។ (មាត្រា ៣១៦-មាត្រា ៣២០)</p> <p>- វិធាននៃភស្តុតាង: តុលាការសំអាងនៅក្នុងសេចក្តី សម្រេចរបស់ខ្លួនតែទៅលើភស្តុតាងដែលមាននៅក្នុង សំណុំរឿងឬដែលត្រូវគេយកមកបង្ហាញនៅពេលសវនា ការប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា ៣២១)</p> <p>- ដំណើរការនៃការពិភាក្សាដេញដោល: តុលាការ ត្រូវធានាថាសវនាការប្រព្រឹត្តទៅដោយត្រឹមត្រូវនិងយុ ត្តិធម៌ ហើយសិទ្ធិរបស់ភាគីត្រូវបានគោរព និង ការពារ ដោយច្បាប់ ។ (មាត្រា ៣២២-មាត្រា ៣៤១)</p> <p>- អញ្ជូត្រកម្ម: តុលាការដែលទទួលបណ្តឹងអាជ្ញាមាន សមត្ថកិច្ចដើម្បីសំរេចអំពីគ្រប់អញ្ជូត្រកម្មទាំងអស់</p>	<p>បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>- ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាង សកម្មក្នុង រឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១០-១៦)</p>
--	--	--	--	--

			<p>ដែលលើកឡើងដោយភាគី លើកលែងតែច្បាប់បានបញ្ជូនផ្សេងពីនេះ។ (មាត្រា ៣៤២-មាត្រា៣៤៦)</p>	
		<p>ស្តង់ដារទី 6 : តុលាការ ឯករាជ្យ</p>	<p>ច្បាប់ប្រហូណូណូអន្តរកាល</p> <ul style="list-style-type: none"> - ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវតែបានធានាឱ្យស្របទៅតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីអំពីឯករាជភាពរបស់តុលាការដែល អនុម័តដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ (មាត្រា ១-១) - ដំណើរការជំនុំជម្រះក្តីត្រូវតែមានយុត្តិធម៌ និងគោរពសិទ្ធិរបស់គូភាគី (មាត្រា ១-៣) 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយតុលាការ ឯករាជ្យ (មាត្រា ១០) <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវបានធានា មិនត្រូវបានមានការជ្រៀតជ្រែក ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការជ្រើសរើស និងការបណ្តុះបណ្តាលដោយត្រឹមត្រូវ ធានានូវអាណត្តិរបស់ចៅក្រម ការតំឡើងឋានៈ ដោយមិនលំអៀង ការចាត់ចែងរឿងក្តីផ្ទៃក្នុង និងតុលាការ ត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវគោលការណ៍សំអាតវិជ្ជាជីវៈ និងមានអភ័យឯកសិទ្ធិបុគ្គល ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១-៤-៥- ៧-៨-១០-១២-១៥-១៦) <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតុលាការី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានការពារ នៅពេលត្រូវបានគំរាមកំហែងក្នុងពេលបំពេញការងារ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងសមាគម ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ

				ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៤-៥-៦-៩-១០-១៦)
		ស្តង់ដារទី 7 : តុលាការមិន លំអៀង	ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល - ចៅក្រមត្រូវសំរេចសេចក្តីដោយមិនលំអៀង ដោយផ្អែកលើអង្គហេតុនិង អង្គច្បាប់ (មាត្រា ១)	សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយតុលាការ ឯករាជ ។ (មាត្រា ១០) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥) -តុលាការមិនត្រូវបាន មានការជ្រៀតជ្រែក . ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ និងធានានូវដំណើរការក្តីដោយយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិរបស់ភាគី ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៦) គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០) -ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានការពារ នៅពេលត្រូវបានគំរាមកំហែងក្នុងពេលបំពេញការងារ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងសមាគម ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៤-៥-៦-៧-៨)
		ស្តង់ដារទី 8 : ត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់ដោយស្មើ ភាព	ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌៈ ការចូលខ្លួនរបស់ភាគី (មាត្រា ៣០០- មាត្រា ៣១៥)	សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង

			<p>- ការចូលខ្លួនរបស់ជនជាប់ចោទ: នៅក្នុងដំណើរការសវនាការ ជនជាប់ចោទត្រូវចូលបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងសវនាការដោយផ្ទាល់ ឬដោយមានកងកម្លាំងអម ។ (មាត្រា ៣០០- មាត្រា ៣១០)</p> <p>- ការចូលខ្លួនរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី: នៅពេលសវនាការដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីអាចមានវត្តមានខ្លួនឯង ឬអមដោយមេធាវី ឬ តំណាងដោយមេធាវី សហព័ទ្ធ ឬព្យាតិលោហិតផ្ទាល់ ។ (មាត្រា ៣១១- មាត្រា ៣១៣)</p> <p>- ការចូលខ្លួនរបស់អ្នកទទួលខុសត្រូវរដ្ឋប្បវេណី: នៅពេល សវនាការអ្នកទទួលខុសត្រូវ រដ្ឋប្បវេណី អាចមានវត្តមានខ្លួនឯង ឬអមដោយមេធាវី ឬ តំណាងដោយមេធាវី សហព័ទ្ធ ឬព្យាតិលោហិតផ្ទាល់ ។ (មាត្រា ៣១៤)</p> <p>- ការចូលខ្លួនរបស់សាក្សី: សាក្សីត្រូវតែចូលបង្ហាញខ្លួននៅមុខ តុលាការតាមការកោះហៅ ។ (មាត្រា ៣១៥)</p> <p>- សាធារណៈភាពនៃការពិភាក្សាដេញដោល និងការដឹកនាំសវនាការ: ប្រធានសវនាការ ដឹកនាំ សវនាការ ។ សវនាការត្រូវធ្វើជាសាធារណៈលើកលែង តែមានច្បាប់ចែងផ្សេងពីនេះ ។ មេធាវីមានសិទ្ធិមើលសំណុំរឿងនៅ ការិយាល័យក្រុមប្រឹក្សាសវនាការ ។ (មាត្រា ៣១៦-មាត្រា ៣២០)</p>	<p>ត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយគ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-៥ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើមកំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង</p>
--	--	--	---	--

			<p>- វិធាននៃភស្តុតាង: តុលាការសំអាងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនតែទៅលើភស្តុតាងដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿងឬដែលត្រូវគេយកមកបង្ហាញនៅពេលសវនាការប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា ៣២១)</p> <p>- ដំណើរការនៃការពិភាក្សាដេញដោល: តុលាការត្រូវធានាថាសវនាការប្រព្រឹត្តទៅដោយត្រឹមត្រូវនិងយុត្តិធម៌ ហើយសិទ្ធិរបស់ភាគីត្រូវបានគោរព និង ការពារដោយច្បាប់ ។ (មាត្រា ៣២២-មាត្រា ៣៤១)</p> <p>- អញ្ជូត្រកម្ម: តុលាការដែលទទួលបណ្តឹងអាជ្ញាមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីសំរេចអំពីគ្រប់អញ្ជូត្រកម្មទាំងអស់ដែលលើកឡើងដោយភាគី លើកលែងតែច្បាប់បានបញ្ជូត្រផ្សេងពីនេះ ។ (មាត្រា ៣៤២-មាត្រា៣៤៦)</p>	<p>អស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បីលុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>- ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្ម ក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និង ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារ ការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី១: ទទួលនូវសវនាការដោយ យុត្តិធម៌</p>	<p>ក្រុមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ:</p> <p>- វិធាននៃភស្តុតាង: តុលាការសំអាងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនតែទៅលើភស្តុតាងដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿងឬដែលត្រូវគេយកមកបង្ហាញនៅពេលសវនាការប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា ៣២១)</p> <p>- ដំណើរការនៃការពិភាក្សាដេញដោល: តុលាការត្រូវធានាថាសវនាការប្រព្រឹត្តទៅដោយត្រឹមត្រូវនិងយុត្តិធម៌ ហើយសិទ្ធិរបស់ភាគីត្រូវបានគោរព និង ការពារដោយច្បាប់ ។ (មាត្រា ៣២២-មាត្រា ៣៤១)</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសវនាការ សិទ្ធិការពារខ្លួន និងសិទ្ធិមានមេធាវី ។ (មាត្រា ១៤-៣-ឃ)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>- ការតម្កើងឋានៈព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវផ្អែកលើកត្តាសត្យានុម័ត និងត្រូវសំរេចតាមនីតិវិធីត្រឹមត្រូវ</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសវនាការ សិទ្ធិការពារខ្លួន និងសិទ្ធិមានមេធាវី ។ (មាត្រា ១៤-៣-ឃ)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>- ការតម្កើងឋានៈព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវផ្អែកលើកត្តាសត្យានុម័ត និងត្រូវសំរេចតាមនីតិវិធីត្រឹមត្រូវ</p>

			<ul style="list-style-type: none"> -ពាក្យសុំដកខ្លួនដោយឯកឯងរបស់ចៅក្រមពីការស៊ើបសួរ ឬការជំនុំជម្រះបើមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវត្រូវដាក់ជូនប្រធានតុលាការ ។ (មាត្រា ៥៥៥) - ភាគីមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមអាសនៈណាមួយនៅពេលខ្លួនដឹងពីមូលហេតុនៃការប្តឹងដិតចិត្ត ។ (មាត្រា ៥៥៦- មាត្រា ៥៦៥) 	និងមិនលំអៀង ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៧)
		<p>ស្តង់ដារទី១៖ តុលាការត្រូវធានាដល់សាធារណជននូវតម្លាភាពនិងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ៖</p> <ul style="list-style-type: none"> - សាធារណៈភាពនៃការពិភាក្សាដេញដោល និងការដឹកនាំសវនាការ៖ ប្រធានសវនាការ ដឹកនាំ សវនាការ ។ សវនាការត្រូវធ្វើជាសាធារណៈលើកលែង តែមានច្បាប់ចែងផ្សេងពីនេះ ។ មេធាវីមានសិទ្ធិមើលសំណុំរឿងនៅ ការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីមុនសវនាការ ។ (មាត្រា ៣១៦-មាត្រា ៣២០) - វិធាននៃភស្តុតាង៖ តុលាការសំអាងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនតែទៅលើភស្តុតាងដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿងឬដែលត្រូវគេយកមកបង្ហាញនៅពេលសវនាការប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា ៣២១) - ដំណើរការនៃការពិភាក្សាដេញដោល៖ តុលាការត្រូវធានាថាសវនាការប្រព្រឹត្តទៅដោយត្រឹមត្រូវនិងយុត្តិធម៌ ហើយសិទ្ធិរបស់ភាគីត្រូវបានគោរព និង ការពារដោយច្បាប់ ។ (មាត្រា ៣២២-មាត្រា ៣៤១) 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០) <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែលអាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)
រដ្ឋប្បវេណី		ស្តង់ដារទី 4 : ទទួលបាននូវ	ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី៖	កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ

		<p>ការកាត់សេចក្តីនៅក្នុងរយៈពេលមួយដ៏សមស្រប</p>	<p>- តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ ការទាញហេតុផលយ៉ាងឆាប់រហ័ស (៣០ ថ្ងៃ លើកលែង ករណីមូលហេតុពិសេស) និងកោះហៅគូភាគី នៅពេលដែលពាក្យបណ្តឹងត្រូវបានដាក់ហើយ ។ (មាត្រា ៨០)</p> <p>- តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទដើម្បីធ្វើការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ហើយត្រូវកោះហៅគូភាគីមកចូលរួមផង នៅពេលនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ ការទាញហេតុផលបានចប់សព្វគ្រប់ ។ (មាត្រា ១១៣)</p> <p>ក្រុមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>- កិច្ចការតុលាការ ឬអយ្យការរបស់ចៅក្រមមាន អាទិភាពជាងកិច្ចការដទៃ ។ ចៅក្រមគួរមានពេលវេលាគ្រប់ គ្រាន់ដើម្បី បំពេញ ភារកិច្ចអោយ បានល្អ ។ (មាត្រា ៣១)</p> <p>- ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រម ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់ បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិវិធយភាព (មាត្រា ៣២)</p>	<p>(១៩៦៦)</p> <p>-សិទ្ធិទទួលបាននូវសវនាការដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-គ)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រុមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី:</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌</p>

		<p>សមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះក្តី (មាត្រា ៧ — មាត្រា ២២)</p> <ul style="list-style-type: none"> - តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច គឺជាតុលាការដែលអាចទទួល ដោយស្របច្បាប់នូវពាក្យបណ្តឹង វិនិច្ឆ័យ លើរឿងក្តី ហើយចេញសាលក្រម ឬ សាលដីកាបាន ។ (មាត្រា ៧) - ការចាត់ចែងបណ្តឹងខុសសមត្ថកិច្ចសាលាជម្រះក្តី: ប្រសិនបើតុលាការយល់ឃើញថា បណ្តឹងទាំងមូល ឬ ផ្នែកណាមួយ មិនស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ ខ្លួន ទេ តុលាការនេះត្រូវផ្ទេរបណ្តឹងនោះទៅតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ច តាមពាក្យសុំរបស់ភាគី ឬ ដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ។(មាត្រា ១៨) - ការផ្ទេរបណ្តឹងដើម្បីជៀសវាងពីការយឺតយ៉ាវ: បើយល់ឃើញថាចាំបាច់ដើម្បីជៀសវាងពីការយឺតយ៉ាវ ហួសហេតុនៃនីតិវិធី ឬ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានសមធម៌រវាងគូភាគី ដោយពិចារណាអំពីលំនៅឋានរបស់ភាគីនិងសាក្សីដែលត្រូវសាកសួរ ទីតាំងនៃវត្ថុដែលនឹងត្រូវ បានត្រួតពិនិត្យ និង កាលៈទេសៈផ្សេងៗ តុលាការ នោះអាចផ្ទេរបណ្តឹងទាំងមូល ឬ ផ្នែកណាមួយ ទៅតុលាការផ្សេងទៀត ដែលមានសមត្ថកិច្ច តាមពាក្យសុំរបស់ភាគី ឬ ដោយឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនបាន ។(មាត្រា ១៩) - តុលាការមានសមត្ថកិច្ចក្នុងរឿងក្តីនៃដីការសម្រេចរក្សាការពារ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ 	<p>ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ - មាត្រា១០)</p> <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីករណីរាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <ul style="list-style-type: none"> -តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កវ៉ាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)
--	--	--	--

			<p>តុលាការ ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើអង្គសេចក្តី ឬ សាលាដំបូងដែលមាន សមត្ថកិច្ចលើទីកន្លែងដែលវត្តដែលនឹងត្រូវបានរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ឬវត្តដែលជាកម្មវត្ថុនៃវិវាទស្ថិតនៅ ។ (មាត្រា ៥៤០)</p>	
	<p>ស្តង់ដារទី ៨ : ត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់ដោយស្មើ ភាព</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី:</p> <ul style="list-style-type: none"> - សិទ្ធិទាមទារឱ្យសាកសួរ-គោលការណ៍ចំពោះមុខ: ភាគីណាក៏មិនអាចត្រូវបានជម្រះក្តីដោយមិនបានសាកសួរឬ កោះហៅឡើយ ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ តុលាការត្រូវគោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ ។ (មាត្រា ៣) - សិទ្ធិទទួលបាននូវអ្នកបកប្រែ ។ នៅក្នុងតុលាការត្រូវប្រើ ភាសាខ្មែរ (មាត្រា ៥) - តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ ការទាញហេតុផលយ៉ាងឆាប់រហ័ស (៣០ ថ្ងៃ លើកលែង ករណីមូលហេតុពិសេស) និងកោះហៅភាគី នៅពេលដែលពាក្យបណ្តឹងត្រូវបានដាក់ហើយ ។ (មាត្រា ៨០) - តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទដើម្បីធ្វើការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ហើយត្រូវកោះហៅគូភាគីមកចូលរួមផង នៅពេលនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផលបានចប់សព្វគ្រប់ ។ (មាត្រា ១១៣) - ភស្តុតាង (មាត្រា ១២៣- ១៧២) - តុលាការត្រូវគោរពតាម គោលការណ៍ទូទៅនៃ 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និងត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយគ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨) - កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-៥ និងមាត្រា ២៦) - កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ (១៩៦៦) - វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើមកំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២) - អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩) 	

			<p>ភស្តុតាង (មាត្រា ១២៣-មាត្រា ១៣១) និងវិធាននៃ ការសាកសួរសាក្សី (មាត្រា ១៣២-មាត្រា ១៣៩) , ការសាកសួរភាគី (មាត្រា ១៤០-មាត្រា ១៤២) , កោសលវិធី (មាត្រា ១៤៣-មាត្រា ១៤៧) , ភស្តុតាងជាឯកសារ (មាត្រា ១៤៨-មាត្រា ១៦០) , ការត្រួតពិនិត្យ (មាត្រា ១៦១-មាត្រា ១៦២) , ព្រមទាំងវិធាននៃការថែរក្សាភស្តុតាង (មាត្រា ១៦៣- មាត្រា ១៧២)</p>	<p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែល ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០- ២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី ១: ទទួលនូវការ កាត់សេចក្តីដោយយុត្តិធម៌</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី:</p> <p>-សិទ្ធិទាមទារឱ្យសាកសួរ-គោលការណ៍ចំពោះមុខ: ភាគីណាក៏មិនអាចត្រូវបានជម្រះក្តីដោយមិនបានសាក សួរឬ កោះហៅឡើយ ។ក្នុងករណីណាក៏ដោយ តុលាការ ត្រូវគោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ ។ (មាត្រា ៣)</p> <p>- ការទទួលខុសត្រូវរបស់តុលាការ: តុលាការ ត្រូវប្រឹង ប្រែង ដើម្បីរ៉ាប់រងបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឱ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ដោយ មានភាពយុត្តិធម៌និងឆាប់រហ័ស ។ (មាត្រា ៤)</p> <p>- សិទ្ធិទទួលបាននូវអ្នកបកប្រែ ។ នៅក្នុងតុលាការត្រូវ ប្រើ ភាសាខ្មែរ (មាត្រា ៥)</p> <p>- - តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនីតិវិធីត្រៀម សម្រាប់ ការទាញហេតុផលយ៉ាងឆាប់រហ័ស (៣០ ថ្ងៃ</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>- ដំណោះស្រាយមានប្រសិទ្ធិភាព ការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួន ឬការនិរទេសខ្លួន លុះត្រាណាតែមានច្បាប់អនុញ្ញាតិ និងការគោរពសិទ្ធិ ឯកជន ។ (មាត្រា ៨ មាត្រា ៩ មាត្រា ១២)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ច និងមាត្រា ២៦)</p>	

		<p>លើកលែង ករណីមូលហេតុពិសេស) និងកោះហៅគូភាគី នៅពេលដែលពាក្យបណ្តឹងត្រូវបានដាក់ហើយ ។ (មាត្រា ៨០)</p> <p>- គោលការណ៍ទូទៅនៃការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ និងការរៀបចំ (មាត្រា ៨៩-មាត្រា ១០២)</p> <p>- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះត្រូវដឹកនាំនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ ការទាញហេតុផល និង ត្រូវដឹកនាំចាត់ចែងការទាញហេតុ ផលដោយផ្ទាល់មាត់ ។ (មាត្រា ៨៩)</p> <p>- តុលាការអាចសាកសួរឱ្យភាគីបំភ្លឺ ភាគីក៏មានសិទ្ធិឱ្យតុលាការសួរសំណួរចាំបាច់ទៅភាគីម្ខាង ទៀត ។ (មាត្រា ៩០)</p> <p>- មធ្យោបាយតទល់នឹងការពារខ្លួនត្រូវដាក់ឱ្យតុលាការនៅ ពេលណាមួយដែលសមរម្យតាមដំណើរការបណ្តឹង ។ (មាត្រា ៩៣)</p> <p>- តុលាការមិនអាចយកអង្គហេតុណាដែលភាគីណាមួយមិនបានអះអាងមកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រមបានឡើយ ។ (មាត្រា ៩៥)</p> <p>- តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់ឯកសារត្រៀមនៅពេល ធ្វើនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផល និងការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ។ (មាត្រា ១០១)</p> <p>- តុលាការអាចកំណត់អំឡុងពេលដែលត្រូវដាក់</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើមកំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បីលុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p>
--	--	--	---

			<p>ឯកសារ ត្រៀមលើកដំបូងរបស់ចុងចម្លើយ ។ (មាត្រា ១០២)</p> <p>នីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា ១០៣-១១២)</p> <ul style="list-style-type: none"> - នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផល តុលាការ ត្រូវរៀបចំនូវសេចក្តីអះអាងរបស់ភាគី បំភ្លឺនូវចំណុចវិវាទ នៃរឿងក្តីដែលតុលាការយល់ មិនស្របគ្នា និងរៀបចំភស្តុតាង ដែលទាក់ទងនឹង ចំណុចវិវាទនៃរឿងក្តីនោះ ។ (មាត្រា១០៣) - នៅក្នុងនីតិវិធីត្រៀមសំរាប់ការទាញហេតុផល តុលាការ ត្រូវសាកល្បងផ្សះផ្សារ ។ (មាត្រា១០៤) - នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ត្រូវធ្វើឡើង នៅកាលបរិច្ឆេទដែលភាគីសងខាងអាចចូលរួមបាន ។ (មាត្រា១០៥) - នៅពេលបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុ ផល ដោយបានបញ្ចប់ការរៀបចំចំណុចវិវាទនៃរឿង ក្តី និង ភស្តុតាងហើយនោះតុលាការត្រូវធ្វើការបញ្ជាក់ ជាមួយភាគីនូវអង្គហេតុដែលនឹងត្រូវបំភ្លឺ នៅ ពេល ពិនិត្យ ភស្តុតាងនៅ ពេលក្រោយ ។ (មាត្រា ១០៧) - ក្រោយពីបានបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញ ហេតុ ផលហើយ ភាគីមិនអាចដាក់មធ្យោបាយតវ៉ា ឬ ការពារ ខ្លួនឡើយទេ 	
--	--	--	--	--

			<p>លើកលែងតុលាការចង់ បានភស្តុតា បន្ថែម ។ (មាត្រា ១០៨)</p> <p>ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់: (មាត្រា ១១៣-មាត្រា១២២)</p> <p>-តុលាការត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទដើម្បីធ្វើការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ហើយត្រូវកោះហៅ គូភាគីមកចូលរួមផង នៅពេលនីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ ការទាញហេតុផលបានចប់សព្វគ្រប់ ។ (មាត្រា ១១៣)</p> <p>- ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ត្រូវធ្វើឡើង នៅ កាលបរិច្ឆេទដែលភាគីសងខាងអាចមានវត្តមាន បាន ។</p> <p>ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ ត្រូវធ្វើឡើង នៅសាលសវនាការជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១១៥)</p> <p>- ភស្តុតាង: តុលាការត្រូវគោរពតាម គោលការណ៍ ទូទៅ នៃ ភស្តុតាង (មាត្រា ១២៣-មាត្រា ១៣១)</p>	
	<p>ស្តង់ដារទី១១: តុលាការត្រូវ ធានាដល់សាធារណជននូវ តម្លាភាពនិងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី :</p> <p>-សិទ្ធិទទួលបាននូវការដោះស្រាយវិវាទរដ្ឋប្បវេណី តាមផ្លូវ តុលាការ ត្រូវបានធានា (មាត្រា ២)</p> <p>-សិទ្ធិទាមទារឱ្យសាកសួរ នៅចំពោះមុខ : តុលាការ ត្រូវ គោរព គោលការណ៍ ចំពោះមុខ ។ (មាត្រា ៣)</p> <p>-តុលាការត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី ឱ្យមានភាពយុត្តិធម៌ និងឆាប់រហ័ស ។</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុង</p>	

			<p>(មាត្រា ៤)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សិទ្ធិទទួលបានអ្នកបកប្រែ (មាត្រា ៥) - អានុភាពនៃការបញ្ចប់នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ។ (មាត្រា ១០៨) - នីតិវិធីត្រៀមសម្រាប់ការទាញហេតុផល ត្រូវធ្វើឡើងនៅកាលបរិច្ឆេទដែលភាគីសងខាងអាចចូលរួមបាន និងជាសាធារណៈ លើកលែងតែភាពជាសាធារណៈនេះបណ្តាលឱ្យខូចសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬករណីដែលមានបញ្ញត្តិពិសេសនៅក្នុងច្បាប់ ។ (មាត្រា១០៥) 	<p>តុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែលអាចធ្វើបាន។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>
រដ្ឋបាល				
ពារណ៍ជំនួញ				
សង្គម				

ដំណាក់កាលនៃដំណើររៀនក្តី

ដំណាក់កាលទី៦- ការចេញសេចក្តីសម្រេច

ប្រភេទ រឿងក្តី	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
<p>ទូទៅ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - តុលាការ មានដំណើរការប្រកបដោយ តម្លាភាព - ចៅក្រមសម្រេចសេចក្តី ដោយឯករាជ្យ - ចៅក្រមនិងមន្ត្រីតុលាការត្រូវមានជំនាញ វិជ្ជាជីវៈ និងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ - មន្ត្រីតុលាការ បម្រើការងារ ដោយគោរពក្រម សីលធម៌ - តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធិភាព 	<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា</p> <ul style="list-style-type: none"> - ចៅក្រមត្រូវបំពេញការងារតុលាការ និង ការងាររដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវតែគ្រប់គ្រង និងបង្ហាត់បង្រៀននូវការងារ របស់ បុគ្គលិកតុលាការ និង ព្រះរាជអាជ្ញាដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២) - ភារកិច្ចតុលាការនិងអយ្យការរបស់ចៅក្រម មានអាទិភាព ជាង ការងារនានាទាំងអស់ ។ ចៅក្រមគួរមានពេល វេលាគ្រប់ គ្រាន់ដើម្បី បំពេញ ភារកិច្ចអោយបានល្អ (មាត្រា ៣១) 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥ - តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)

				<p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនច្បាស់ល្អនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និងការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវាសមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមានសមត្ថភាព និងវិរិយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី ៦ : តុលាការ ឯករាជ្យ</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ</p> <p>អំនាចតុលាការជាអំនាចឯករាជ្យ (មាត្រា ១២៨-ថ្មី-១)</p> <p>ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយតុលាការ ឯករាជ្យ ។ (មាត្រា ១០)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ</p>

			<p>- តុលាការត្រូវតែឯករាជ្យ (ជំពូកទី ២-មាត្រា ២-៦-គោលការណ៍ឯករាជ្យ)</p>	<p>(១៩៨៥) -ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវបានធានា មិនត្រូវបានមានការជ្រៀតជ្រែក ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការជ្រើសរើស និងការបណ្តុះបណ្តាលដោយត្រឹមត្រូវ ធានានូវអាណត្តិរបស់ចៅក្រម ការតំឡើងឋានៈ ដោយមិនលំអៀង ការចាត់ចែងរឿងក្តីផ្ទៃក្នុង និងតុលាការ ត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវគោលការណ៍សំខាន់ៗនៃសិទ្ធិជីវិត និងមានអភ័យឯកសិទ្ធិបុគ្គល ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១-៤-៥- ៧-៨-១០-១២-១៥-១៦)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០) -ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានការពារ នៅពេលត្រូវបានគំរាមកំហែងក្នុងពេលបំពេញការងារ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងសមាគម ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៤-៥-៦-៩-១០-</p>
--	--	--	---	--

		<p>ស្តង់ដារទី 7 : តុលាការមិន លំអៀង</p>	<p>រដ្ឋធម្មនុញ្ញ -អំនាចតុលាការ ធានារក្សាអនាគតិ និង ការពារសិទ្ធិសេរីភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ (មាត្រា ១២៨-ថ្មី-២)</p> <p>ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា - ចៅក្រម គួរតែមាន ទាំងក្នុង និង ក្រៅតុលាការ នូវតវិយាបថមិន លំអៀង (ជំពូកទី ២-មាត្រា ៧ មាត្រា ១៧-គោលការណ៍មិនលំអៀង)</p>	<p>១៦)</p> <p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយ តុលាការ ឯករាជ្យ (មាត្រា ១០)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥) -តុលាការមិនត្រូវបាន មានការជ្រៀតជ្រែក . ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ និងធានានូវដំណើរការក្តី ដោយយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិរបស់ភាគី (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៦)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតុលាការ របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០) -ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានការពារ នៅពេលត្រូវបានគំរាម កំហែងក្នុងពេលបំពេញការងារ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុង សមាគម (កថាខ័ណ្ឌទី ៤-៥-៦-៧-៨)</p>
<p>ព្រហ្មទណ្ឌ</p>		<p>ស្តង់ដារទី2 : មានឱកាស ស្មើគ្នាក្នុងការការពារខ្លួន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ -តុលាការអាចសម្រេចឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទ បណ្តោះអាសន្ន ។សាលក្រមលើអង្គសេចក្តី ត្រូវតែប្រកាសនៅក្នុងរយៈពេលដែលមិនអាចលើសពី ២ សប្តាហ៍ គិតពីថ្ងៃបង្ហាញខ្លួនជនជាប់ចោទ ដល់ តុលាការ (មាត្រា ៣០៣-៣)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) - ដំណោះស្រាយមានប្រសិទ្ធិភាព ការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួន ឬការនិរទេសខ្លួន លុះត្រាណាតែមានច្បាប់អនុញ្ញាតិ. សិទ្ធិឯកជន (មាត្រា ៨ មាត្រា៩ មាត្រា ១២)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p>

				<p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ថ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ (មាត្រា ២-១)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៦-១)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p> <p>-តុលាការសំអាងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន តែទៅលើកស្តុតាងដែលមាននៅក្នុង សំណុំរឿង រឺ ដែលត្រូវគេយកមកបង្ហាញនៅពេលសវនាការ ប៉ុណ្ណោះ (មាត្រា ៣២១)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ - មាត្រា១០)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ</p>

			<p>សេចក្តីសម្រេច : (មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤)</p> <ul style="list-style-type: none"> - សាលក្រមត្រូវសម្រេចចេញនៅពេលសវនាការរឺនៅពេលសវនាការលើកក្រោយ (មាត្រា ៣៤៧) - តុលាការអាចសម្រេចសេចក្តីបានតែទៅលើអំពើទាំងឡាយណា ដែលមានបង្ហាញ នៅក្នុងសាល ដីកាបញ្ជូន ដីកាបញ្ជូន ដីកាកោះហៅបញ្ជូន ទៅជំនុំជំរះផ្ទាល់រឺ កំណត់ហេតុនៃការបង្ហាញ ខ្លួនភ្លាម (មាត្រា ៣៤៨) - តុលាការត្រូវពិនិត្យមើលថាអំពើនោះជាបទ ឧក្រិដ្ឋបទមជ្ឈិម រឺ បទលហុ ។ ប្រសិនបើពិនិត្យ ឃើញថាមានពិរុទ្ធភាពលើជនជាប់ចោទ <p>តុលាការប្រកាសផ្តន្ទាទោស តាមច្បាប់បញ្ញត្តិ ។</p> <p>ប្រសិនបើតុលាការយល់ឃើញថាអំពើនោះមិនមែនជាបទល្មើស ទេ រឺក៏ ជនជាប់ចោទគ្មានកំហុសទេ ជនជាប់ចោទត្រូវបានរួចខ្លួនពីបទចោទ (មាត្រា ៣៥០)</p> <ul style="list-style-type: none"> - វិមតិសង្ស័យត្រូវតែបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទជានិច្ច (មាត្រា ៣៥១) - ការសំរេចអំពីប្រយោជន៍ផ្នែករដ្ឋប្បវេណី : តុលាការសម្រេចអំពីផលប្រយោជន៍ផ្នែក រដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសាលក្រមតែមួយជាមួយ រឿងព្រហ្មទណ្ឌ (មាត្រា ៣៥៥) - សាលក្រមត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធាន និងក្រឡាបញ្ជី ។ ក្រោយពីបានចុះ ហត្ថលេខាដោយ 	<p>(១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <ul style="list-style-type: none"> - តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)
--	--	--	--	---

			<p>ប្រធាន និង ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល សាលាក្រមដើមត្រូវ តម្កល់ទុកនៅ ការិយាល័យក្រុមប្រឹក្សាភិបាលយូរ បំផុត ៨ ថ្ងៃ ក្រោយការប្រកាសសាលាក្រម ។</p> <p>ការិយាល័យក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រូវតែរក្សាទុកសាលាក្រមដើមជា និច្ច (មាត្រា ៣៥៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> - គ្រប់សាលាក្រមត្រូវតែប្រកាសនៅពេលសវនា ការសាធារណៈ ។ ផ្នែកនៃសេចក្តីសម្រេចត្រូវ អានដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ដោយប្រធានសវនាការ (មាត្រា ៣៥៩) - សាលាក្រមកំហែងមុខត្រូវបានប្រកាសក្នុង ករណី ជនជាប់ចោទមិនមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ (មាត្រា ៣៦២) 	
		<p>ស្តង់ដារទី ៦ : តុលាការ ឯករាជ្យ</p>	<p>ច្បាប់ប្រហូទណ្ឌអន្តរកាល</p> <ul style="list-style-type: none"> - ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវតែបានធានា ឱ្យស្របទៅតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីអំពី ឯករាជភាពរបស់តុលាការដែល អនុម័តដោយ អង្គការសហប្រជាជាតិ (មាត្រា ១-១) - ដំណើរការជំនុំជម្រះត្រូវតែមានយុត្តិធម៌ និង គោរពសិទ្ធិរបស់គូភាគី (មាត្រា ១-៣) <p>ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា</p> <ul style="list-style-type: none"> - តុលាការត្រូវតែឯករាជ្យ (ជំពូកទី ២-មាត្រា ២-៦- 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយ តុលាការ ឯករាជ្យ (មាត្រា ១០) <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវបានធានា មិនត្រូវបាន មានការជ្រៀតជ្រែក ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ ត្រូវ បានផ្តល់ឱ្យនូវធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការជ្រើសរើស និង ការបណ្តុះបណ្តាលដោយត្រឹមត្រូវ ធានានូវអាណត្តិរបស់ ចៅក្រម ការតម្កល់ឯកសារ ដោយមិនលំអៀង ការចាត់

			<p>គោលការណ៍ឯករាជ្យ)</p> <p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ : សេចក្តីសម្រេច (មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤)</p> <ul style="list-style-type: none"> - សាលក្រមត្រូវសម្រេចចេញនៅពេលសវនាការ រឺ នៅពេលសវនាការលើកក្រោយ - តុលាការអាចសម្រេចសេចក្តីបានតែទៅលើ អំពើទាំងឡាយណា ដែលមានបង្ហាញ នៅក្នុង សាលដីកាបញ្ជូន ដីកាបញ្ជូន ដីកាកោះហៅ បញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះផ្ទាល់ រឺ កំណត់ហេតុនៃ ការបង្ហាញខ្លួនភ្លាម 	<p>ចែងរឿងក្តីផ្ទៃក្នុង និងតុលាការ ត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវ គោលការណ៍សំអាតវិជ្ជាជីវៈ និង ធានានូវអភ័យឯកសិទ្ធិ បុគ្គល ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១-៤-៥- ៧-៨-១០-១២-១៥ ១៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី 7 : តុលាការមិន លំអៀង</p>	<p>ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល</p> <ul style="list-style-type: none"> - ចៅក្រមត្រូវប្រកាន់អនាគតិ ដោយផ្អែកលើ មូលដ្ឋាននៃអង្គហេតុដែលបានបង្ហាញ និង ស្រប ទៅតាមច្បាប់ ដោយគ្មានសំពោធិ ការគំរាមកំហែង រឺ ការគំរាមកំហែង ដោយផ្ទាល់ រឺ មិនផ្ទាល់ ពីខាងភាគី រឺ ពិតតិយជនផ្សេងទៀត (មាត្រា ១- គោលការណ៍ឯករាជ្យ) <p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ :</p> <p>សេចក្តីសម្រេច (មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤)</p> <ul style="list-style-type: none"> - សាលក្រមត្រូវសម្រេចចេញនៅពេលសវនាការ រឺ នៅពេលសវនាការលើកក្រោយ - តុលាការអាចសម្រេចសេចក្តីបានតែទៅលើ អំពើ 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> - សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយ តុលាការ ឯករាជ្យ ។ (មាត្រា ១០) <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥)</p> <ul style="list-style-type: none"> - តុលាការមិនត្រូវបាន មានការជ្រៀតជ្រែក . ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ និងធានានូវដំណើរការក្តី ដោយយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិរបស់ភាគី ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៦)

			<p>ទាំងឡាយណា ដែលមានបង្ហាញ នៅក្នុង សាលដីកា បញ្ជូន ដីកាបញ្ជូន ដីកាកោះហៅ បញ្ជូនទៅជំនុំជំរះផ្ទាល់ រឺ កំណត់ហេតុនៃការ បង្ហាញខ្លួនភ្លាម</p>	
	<p>ស្តង់ដារទី១០: ទទួលបាននូវសាលក្រម ដែលមានមូលហេតុ និងអាចអនុវត្ត បានក្នុងរយៈពេលមួយសមរម្យ</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p> <ul style="list-style-type: none"> - តុលាការសំអាងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន តែទៅលើភស្តុតាងដែលមាននៅក្នុង សំណុំរឿងរឺ ដែលត្រូវគេយកមកបង្ហាញនៅពេលសវនាការ ប៉ុណ្ណោះ ។ (មាត្រា ៣២១) <p>សេចក្តីសម្រេច : (មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤)</p> <ul style="list-style-type: none"> - សាលក្រមត្រូវសម្រេចចេញនៅពេលសវនាការ រឺ នៅពេលសវនាការលើកក្រោយ (មាត្រា ៣៤៧) - តុលាការអាចសម្រេចសេចក្តីបានតែទៅលើអំពើ ទាំងឡាយណា ដែលមានបង្ហាញ នៅក្នុងសាល ដីកា បញ្ជូន ដីកាបញ្ជូន ដីកាកោះហៅបញ្ជូន ទៅជំនុំជំរះផ្ទាល់ រឺ កំណត់ហេតុនៃការបង្ហាញខ្លួន ភ្លាម (មាត្រា ៣៤៨) - តុលាការត្រូវពិនិត្យមើលថាអំពើនោះជាបទ ឧក្រិដ្ឋ បទមជ្ឈិម រឺ បទលហុ ។ ប្រសិនបើពិនិត្យ ឃើញថា មានពិរុទ្ធភាពលើជនជាប់ចោទ តុលាការប្រកាសផ្តន្ទាទោស តាមច្បាប់បញ្ញត្តិ ។ ប្រសិនបើតុលាការយល់ឃើញថាអំពើនោះមិនមែនជាប ទល្មើស ទេ រឺក៏ ជនជាប់ចោទគ្មានកំហុសទេ ជនជាប់ចោទត្រូវបានរួចខ្លួនពីបទចោទ (មាត្រា ៣៥០) 	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ត្រូវបានជំនុំជំរះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-គ) <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទី យ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទី ដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កវ៉ាខ័ណ្ឌទី១០-១៦) 	

			<ul style="list-style-type: none"> - វិមតិសង្ស័យត្រូវតែបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទជានិច្ច (មាត្រា ៣៥១) - ការសំរេចអំពីប្រយោជន៍ផ្នែករដ្ឋប្បវេណី : តុលាការសម្រេចអំពីផលប្រយោជន៍ផ្នែក រដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសាលក្រមតែមួយ ជាមួយរឿងព្រហ្មទណ្ឌ (មាត្រា ៣៥៥) - សាលក្រមត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធាន និងក្រឡាបញ្ជី ។ ក្រោយពិធានចុះ ហត្ថលេខាដោយប្រធាន និង ក្រឡាបញ្ជីរួច សាលក្រមដើមត្រូវតម្កល់ទុកនៅ ការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីយ៉ាងយូរ បំផុត ៨ ថ្ងៃ ក្រោយការប្រកាសសាលក្រម ។ ការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទុកសាលក្រមដើមជានិច្ច (មាត្រា ៣៥៨) - គ្រប់សាលក្រមត្រូវតែប្រកាសនៅពេលសវនាការសាធារណៈ ។ ផ្នែកនៃសេចក្តីសម្រេច ត្រូវអានដោយសំលេងខ្លាំងៗ ដោយប្រធាន សវនាការ (មាត្រា ៣៥៩) - សាលក្រមកំហែងមុខត្រូវបានប្រកាសក្នុង ករណីជនជាប់ចោទមិនមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ (មាត្រា ៣៦២) 	
រដ្ឋប្បវេណី		ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច	ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ជំពូកទី ៥ : ការសម្រេចសេចក្តី-សាលក្រមកំហែង មុខ	សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌

			<p>(មាត្រា ១៧៩-២១២)</p> <p>-សាលក្រមត្រូវផ្អែកលើការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ និង ស្របទៅតាមទំរង់ និង បញ្ញត្តិ ច្បាប់</p> <p>(មាត្រា ១៧៩)</p> <p>-ចំណុចដែលត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយសាលក្រម ៖</p> <p>តុលាការត្រូវចេញសាលក្រមចំពោះការ ទាមទារ ទាំងអស់ដែលភាគីបានសុំ ។ តុលាការ មិនអាច ចេញសាលក្រមចំពោះចំណុច ណាដែលភាគី មិន បានសុំឡើយ ។ តុលាការត្រូវសម្រេចសេចក្តីអំពី ករណីកិច្ចទទួល បន្តកប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ទោះបីជា គ្មាន ពាក្យសុំរបស់ភាគីក៏ដោយ ។ (មាត្រា ១៨២)</p> <p>-គោលការណ៍វិនិច្ឆ័យដោយផ្ទាល់ ៖ មានតែ ចៅក្រម ដែលបានធ្វើការទាញហេតុផល ដោយ ផ្ទាល់មាត់ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រមនោះតែប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចចេញសាល ក្រមបាន (មាត្រា ១៨៥)</p> <p>-សាលក្រមកំណត់មុខត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងករណី មិនមានការបង្ហាញខ្លួនរបស់ ដើមចោទ រឺ ចុង ចម្លើយនៅកាលបរិច្ឆេទសំរាប់ការទាញហេតុផលដោយ ផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា ២០០-២០១)</p> <p>-ការប្រកាសសាលក្រមត្រូវធ្វើឡើងក្នុងកំឡុង ពេល ១ ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបាន បញ្ចប់នូវការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា ១៨៧)</p>	<p>ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ - មាត្រា១០)</p> <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធ តុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <p>-តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅ ក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ របស់ចៅក្រម ត្រូវតែបានដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កំរាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p>
--	--	--	--	--

			<p>-របៀបនៃការប្រកាសសាលក្រម : ការប្រកាសសាលក្រមត្រូវធ្វើឡើងតាម កាលបរិច្ឆេទ នៅក្នុងសាលសវនាការដែលបើកជាសាធារណៈដោយប្រធានក្រុម ប្រឹក្សាជំនុំជម្រះជាអ្នកអានសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់ដោយផ្អែកលើច្បាប់ដើមនៃមូលសាលក្រម (មាត្រា ១៨៨)</p> <p>-ចៅក្រមដែលចេញសាលក្រមត្រូវចុះហត្ថលេខាលើលិខិតសាលក្រមនោះ (មាត្រា ១៨៩)</p> <p>-លិខិតសាលក្រមត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យតុក្កាតិ ក្នុងកំឡុងពេល ២ សប្តាហ៍ ដោយគិត ចាប់ពីថ្ងៃដែលបានប្រកាសសាលក្រមនោះ (មាត្រា ១៩០)</p> <p>- ចំពោះការទាមទារដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ តុលាការអាចចេញដីកាសម្រេចដាស់ តឿនតាមពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលបាន ។ ប៉ុន្តែ ករណីនេះអាចធ្វើទៅបានលុះត្រាតែអាច ធ្វើការ បញ្ជូនដីកានោះនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបាន តាមវិធីក្រៅពីការបញ្ជូនតាមការផ្សាយជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ៣១៩)</p>	
	<p>ស្តង់ដារទី១០: ទទួលបាននូវសាលក្រមដែល មានមូលហេតុ និងអាចអនុវត្តបានក្នុងរយៈពេលមួយសមរម្យ</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>ជំពូកទី ៥ : ការសម្រេចសេចក្តី-សាលក្រមកំបាំង មុខ</p> <p>(មាត្រា ១៧៩-២១២)</p> <p>-សាលក្រមត្រូវផ្អែកលើការទាញហេតុផលដោយ</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ</p> <p>(១៩៦៦)</p> <p>-ត្រូវបានជំនុំជម្រះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។</p> <p>(មាត្រា ១៤-៣-គ)</p>	

		<p>ផ្ទាល់មាត់ និង ស្របទៅតាមទំរង់ និង បញ្ញត្តិ ច្បាប់ (មាត្រា ១៧៩)</p> <p>-ចំណុចដែលត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយសាលក្រម ៖ តុលាការត្រូវចេញសាលក្រមចំពោះការ ទាមទារ ទាំងអស់ដែលភាគីបានសុំ ។ តុលាការ មិនអាច ចេញសាលក្រមចំពោះចំណុច ណាដែលភាគី មិន បានសុំឡើយ ។ តុលាការត្រូវសម្រេចសេចក្តីអំពី ករណីកិច្ចទទួល បន្តកប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ទោះបីជា គ្មាន ពាក្យសុំរបស់ភាគីក៏ដោយ ។ (មាត្រា ១៨២)</p> <p>-គោលការណ៍វិនិច្ឆ័យដោយផ្ទាល់ ៖ មានតែ ចៅក្រម ដែលបានធ្វើការទាញហេតុផល ដោយ ផ្ទាល់មាត់ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសាលក្រមនោះតែប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចចេញសាលក្រមបាន (មាត្រា ១៨៥)</p> <p>-សាលក្រមកំបាំងមុខត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងករណី មិនមានការបង្ហាញខ្លួនរបស់ ដើមចោទ រឺ ចុង ចម្លើយនៅកាលបរិច្ឆេទសំរាប់ការទាញហេតុផលដោយ ផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា ២០០-២០១)</p> <p>-ការប្រកាសសាលក្រមត្រូវធ្វើឡើងក្នុងកំឡុង ពេល ១ ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបាន បញ្ចប់នូវការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា ១៨៧)</p> <p>-របៀបនៃការប្រកាសសាលក្រម ៖ ការប្រកាស សាលក្រមត្រូវធ្វើឡើងតាម កាលបរិច្ឆេទ នៅ</p>	<p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p>
--	--	--	---

			<p>ក្នុងសាលសវនាការដែលបើកជាសាធារណៈ ដោយប្រធានក្រុម ប្រឹក្សាជំនុំជម្រះជាអ្នកអាន សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់ដោយផ្អែកលើច្បាប់ដើមនៃមូល សាលក្រុម (មាត្រា ១៨៨) - ចៅក្រមដែលចេញសាលក្រមត្រូវចុះហត្ថលេខា លើលិខិតសាលក្រមនោះ (មាត្រា ១៨៩) - លិខិតសាលក្រមត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យតុក្កាតិ ក្នុង កំឡុងពេល ២ សប្តាហ៍ ដោយគិត ចាប់ពីថ្ងៃ ដែលបានប្រកាសសាលក្រមនោះ (មាត្រា ១៩០)</p>	
រដ្ឋបាល				
ពាណិជ្ជកម្ម				
សង្គម				

ដំណាក់កាលនៃដំណើររៀនក្តី

ដំណាក់កាលទី៧_ ការបែកបាយសេចក្តីសម្រេច

ប្រភេទ រៀនក្តី	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
<p>ទូទៅ</p>	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការ ត្រូវតែជាកន្លែងដែលប្រជាពលរដ្ឋអាចប្រើប្រាស់បាន -តុលាការ មានដំណើរការប្រកបដោយ តម្លាភាព - ចៅក្រម ព្រះរាជអាជ្ញា មេធាវី និងមន្ត្រីតុលាការ ត្រូវមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ - ចៅក្រម ព្រះរាជអាជ្ញា មេធាវី និងមន្ត្រីតុលាការ បម្រើការងារដោយគោរពក្រមសីលធម៌ -ភាគីទាំងសងខាង ជនរងគ្រោះ និងសាក្សី ត្រូវបានគោរពកិច្ចការដាក់ដោយមេត្តា រាជ្ជមិ និងគោរព 	<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<ul style="list-style-type: none"> - តុលាការត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឱ្យពាក្យបណ្តឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋអាចចុះ បញ្ជី និងអាចតាមដានបាន (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៥០ និង មាត្រា ៧៥ . និងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦) - តុលាការមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាព អាចចាត់ចែង រឿងក្តី ដើម្បីកំណត់ បញ្ហាឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៤៧-៣៦៤ និងក្រម នីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថី ទី ២ ជំពូកទី ៥ : ការសម្រេចសេចក្តី) -តុលាការមានសមត្ថភាពដែលអាចធានាថា សេចក្តីសម្រេច ត្រូវបានតាមដាន ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថីទី ៦ : ការអនុវត្តដោយបង្ខំ , គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ២ : បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ , គន្ថីទី ៥ ជំពូកទី ១ : នីតិវិធីដាស់តឿន) -តុលាការត្រូវរៀបចំឡើង ដើម្បីធានាសេចក្តីសម្រេច 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <ul style="list-style-type: none"> -តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។

	<p>-តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធិភាព</p>		<p>ត្រូវបានធ្វើឡើងយ៉ាង លឿន និងការបិទ ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៥៨, ៣៧៦, ៣៨១ និងមាត្រា ៣៨២ . ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦៤ . គន្លឹះ ៣ ជំពូកទី ១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) និងជំពូកទី ២ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) . មាត្រា ៣៧៦, ៣៨១, ៣៨២ និងមាត្រា ៣៨៦)</p> <p>-ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។</p> <p>ចៅក្រម ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់ បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិវិធយភាព (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣២)</p> <p>-តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការ ប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ដោយចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជ អាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>(កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និង ការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជ អាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវា សមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០- ១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមាន សមត្ថភាព និងវិវិធយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
<p>ព្រហ្មទណ្ឌ</p>		<p>ស្តង់ដារទី ៨ : ត្រូវបានគេ យកចិត្តទុកដាក់ដោយស្មើ ភាព</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p> <p>- ដឹកនាំដំណើរអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p>

			<p>(មាត្រា ៤៨២-៤៩០)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ដីកាឱ្យដំណឹងគឺជាលិខិតដែលឱ្យដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ដែលបញ្ញត្តិច្បាប់តម្រូវឱ្យជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីឱ្យភាគីពាក់ព័ន្ធទទួល បានដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះ <p>(មាត្រា ៤៨២-១)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ដីកាឱ្យដំណឹងត្រូវធ្វើតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ព្រះរាជា របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា រឺ របស់ភាគី (មាត្រា ៤៨២-២) - ការជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធអាចត្រូវធ្វើ ដោយព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៤៨៤) - ការជូនដំណឹងក៏អាចត្រូវធ្វើដោយអាជ្ញាសាលាផងដែរ (មាត្រា ៤៨៥) - របៀបផ្សេងទៀតនៃការជូនដំណឹង : ដោយ ក្រឡាបញ្ជី តាមផ្លូវរដ្ឋបាល ដោយប្រធាន ពន្ធនាគារ រឺ មណ្ឌលឃុំខ្លួន តាមរយៈអង្គភាព នគរបាល រឺ កងរាជអាវុធបត្តិ (មាត្រា ៤៨៩) - សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការក៏អាចជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធគ្មានទីលំនៅ ឬ រស់នៅក្រៅដែន ដីជាតិ ។ (មាត្រា ៤៩០) 	<ul style="list-style-type: none"> - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និងត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយគ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨) <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ច និងមាត្រា ២៦) <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> - វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើមកំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២) <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួមទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០-២-ខ-vi) <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p>
--	--	--	--	---

				<p>- ផ្លូវត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បីលុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ . មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>- ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌ១០-១៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១០: ទទួលបាននូវសាលក្រមដែល មានមូលហេតុ និងអាចអនុវត្តបានក្នុងរយៈពេលមួយសមរម្យ</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p> <p>- ដីកាឱ្យដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ (មាត្រា ៤៨២-៤៩០)</p> <p>- ដីកាឱ្យដំណឹងគឺជាលិខិតដែលឱ្យដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ដែលបញ្ញត្តិច្បាប់តម្រូវឱ្យជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីឱ្យភាគីពាក់ព័ន្ធទទួល បានដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះ</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>- ត្រូវបានជំនុំជំរះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-គ)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>- ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។</p>

			<p>(មាត្រា ៤៨២-១)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ដឹកាឱ្យដំណឹងត្រូវធ្វើតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ព្រះរាជា របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា រឺ របស់ភាគី (មាត្រា ៤៨២-២) - ការជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធអាចត្រូវធ្វើ ដោយព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៤៨៤) - ការជូនដំណឹងក៏អាចត្រូវធ្វើដោយអាជ្ញាសាលាផងដែរ (មាត្រា ៤៨៥) - របៀបផ្សេងទៀតនៃការជូនដំណឹង : ដោយ ក្រឡាបញ្ជី តាមផ្លូវរដ្ឋបាល ដោយប្រធាន ពន្ធនាគារ រឺ មណ្ឌលឃុំខ្លួន តាមរយៈអង្គភាព នគរបាល រឺ កងរាជអាវុធហត្ថ (មាត្រា ៤៨៩) - សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការក៏អាចជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធគ្មានទីលំនៅ ឬ រស់នៅក្រៅដែន ដីជាតិ ។ (មាត្រា ៤៩០) 	<p>ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។</p> <p>ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី១០-១៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១១: តុលាការត្រូវធានាដល់សាធារណជននូវតម្លាភាពនិងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p> <ul style="list-style-type: none"> - សាលក្រមត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធាន និង ក្រឡាបញ្ជី ។ ក្រោយពីបានចុះ ហត្ថលេខាដោយប្រធាន និង ក្រឡាបញ្ជីរួច សាលក្រមដើមត្រូវ តម្កល់ទុកនៅ ការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីយ៉ាងយូរ បំផុត ៨ ថ្ងៃ ក្រោយការប្រកាសសាលក្រម ។ 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០) <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p>

		<p>ការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីត្រូវតែក្សានុកសាលក្រមដើមជានិច្ច (មាត្រា ៣៥៨)</p> <p>- ដីកាឱ្យដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ (មាត្រា ៤៨២-៤៩០)</p> <p>- ដីកាឱ្យដំណឹងគឺជាលិខិតដែលឱ្យដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ដែលបញ្ញត្តិច្បាប់តម្រូវឱ្យជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីឱ្យភាគីពាក់ព័ន្ធទទួល បានដំណឹងអំពីសេចក្តី សម្រេចនោះ (មាត្រា ៤៨២-១)</p> <p>- ដីកាឱ្យដំណឹងត្រូវធ្វើតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ព្រះរាជ្យា របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា រឺ របស់ភាគី (មាត្រា ៤៨២-២)</p> <p>- ការជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធអាចត្រូវធ្វើដោយព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៤៨៤)</p> <p>- ការជូនដំណឹងក៏អាចត្រូវធ្វើដោយអាជ្ញាសាលាផងដែរ (មាត្រា ៤៨៥)</p> <p>- របៀបផ្សេងទៀតនៃការជូនដំណឹង : ដោយក្រឡាបញ្ជី តាមផ្លូវរដ្ឋបាល ដោយប្រធាន ពន្ធនាគារ រឺ មណ្ឌលឃុំខ្លួន តាមរយៈអង្គភាព នគរបាល រឺ កងរាជអាវុធបត្តិ (មាត្រា ៤៨៩)</p> <p>- សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការក៏អាចជូនដំណឹង</p>	<p>- ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែលអាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>
--	--	--	--

			ដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធខ្លានទីលំនៅ ឬរស់នៅក្រៅ ដែនដីជាតិ (មាត្រា ៤៩០)	
រដ្ឋប្បវេណី		ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច	ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី - តុលាការត្រូវជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេចដាស់តឿនទៅឱ្យម្ចាស់បំណុល និង កូន បំណុល ។ ដីកាសម្រេចដាស់តឿននេះត្រូវមានអានុភាពនៅពេលដែលបានបញ្ជូន ទៅដល់កូនបំណុល (មាត្រា ៣២៥)	សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែលអាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)
		ស្តង់ដារទី៦: ត្រូវបានគេ យកចិត្តទុកដាក់ដោយស្មើ ភាព	ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី - លិខិតសាលក្រមត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យគូភាគីក្នុងកំឡុងពេល ២ សប្តាហ៍ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានប្រកាសសាលក្រមនោះ (មាត្រា ១៩០)	សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និងត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយគ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង

				<p>គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ថ និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែល ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០- ២-២-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p> <p>-ស្ត្រីត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំង អស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បី លុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុង នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>- ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទី</p>
--	--	--	--	---

				យ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទី ដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កវ៉ាខ័ណ្ឌទី១០-១៦)
		ស្តង់ដារទី១០ : ទទួលបាននូវសាលក្រម ដែលមានមូលហេតុ និងអាចអនុវត្ត បានក្នុងរយៈពេលមួយសមរម្យ	ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី - លិខិតសាលក្រមត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យគូភាគី ក្នុងកំឡុងពេល ២ សប្តាហ៍ ដោយគិត ចាប់ពីថ្ងៃដែលបានប្រកាសសាលក្រមនោះ (មាត្រា ១៩០)	កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) - ត្រូវបានជំនុំជំរះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-គ)
		ស្តង់ដារទី១១ : តុលាការត្រូវ ធានា ដល់សាធារណជននូវ តម្លាភាព និងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន	ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី - លិខិតសាលក្រមត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យគូភាគី ក្នុង កំឡុងពេល ២ សប្តាហ៍ ដោយគិត ចាប់ពីថ្ងៃ ដែល បានប្រកាសសាលក្រមនោះ (មាត្រា ១៩០) - ការប្រកាសសាលក្រមត្រូវធ្វើឡើងក្នុងកំឡុង ពេល ១ ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែល បានបញ្ចប់នូវការ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ (មាត្រា ១៨៧) - របៀបនៃការប្រកាសសាលក្រម : ការប្រកាស សាលក្រមត្រូវធ្វើឡើងតាម កាលបរិច្ឆេទ នៅក្នុង សាលសវនាការដែលបើកជាសាធារណៈ ដោយ	សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) - សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) - ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុង តុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែល អាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)

			<p>ប្រធានក្រុម ប្រឹក្សាជំនុំជម្រះជាអ្នកអានសេចក្តី សម្រេច បញ្ចប់ដោយផ្អែកលើច្បាប់ដើមនៃមូល សាលក្រុម (មាត្រា ១៨៨)</p> <p>- ចៅក្រមដែលចេញសាលក្រុមត្រូវចុះហត្ថលេខា លើលិខិតសាលក្រុមនោះ (មាត្រា ១៨៩)</p> <p>- ការបញ្ជូនសាលក្រុមតាមរយៈបុគ្គលិក ប្រៃសណីយ៍ អាជ្ញាសាលា វិ ក្រឡាបញ្ជី ទៅ លំនៅឋាន ទីសំណាក់ កន្លែងធ្វើការ វិ ធ្វើ អាជីវកម្ម វិ ដោយរដ្ឋបាល វិ ការ បញ្ជូនត្រូវធ្វើ ឡើងនៅកន្លែងដែលជួបប្រទះអ្នកនោះ បើសិន ជាមិនស្គាល់អាស័យ ដ្ឋានរបស់គូភាគី (មាត្រា ២៤៦-២៥៧)</p>	
រដ្ឋបាល				
ពារណ៍ជំនុំជម្រះ				
សង្គម				

ដំណាក់កាលនៃដំណើររៀនក្តី

ដំណាក់កាលទី៨- ការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេច ឬការធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍(ឧទ្ធរណ៍)

ប្រភេទ រឿងក្តី	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
<p>ទូទៅ</p>	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការ ត្រូវតែជាកន្លែងដែលប្រជាពលរដ្ឋអាចប្រើប្រាស់បាន -តុលាការ មានដំណើរការប្រកបដោយ តម្លាភាព -ចៅក្រមសម្រេចសេចក្តី ដោយឯករាជ្យ -មន្ត្រីតុលាការ ត្រូវមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ -គួរវិវាទមានតំណាងដែលមានប្រសិទ្ធភាព -តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធភាព 	<p>ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការមានសមត្ថភាពដែលអាចធានាថាសេចក្តីសម្រេច ត្រូវបានតាមដាន ដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី គន្ថីទី ៦ : ការអនុវត្តដោយបង្ខំ . គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ២ : បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ . គន្ថីទី ៥ ជំពូកទី១ : នីតិវិធីដាស់តឿន) -តុលាការត្រូវរៀបចំឡើង ដើម្បីធានាសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានធ្វើឡើងយ៉ាង លឿន និងការបិទដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៥៨, ៣៧៦, ៣៨១ និងមាត្រា ៣៨២ , ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦៤ , គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) និងជំពូកទី ២ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) , មាត្រា ៣៧៦, ៣៨១, ៣៨២ និងមាត្រា ៣៨៦) តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និង 	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០)</p> <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <p>-តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។</p>

		<p>ព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រុមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>(កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និងការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវាសមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រុមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមានសមត្ថភាព និងវិរិយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី ៦ : តុលាការ ឯករាជ្យ</p>	<p>អំនាចតុលាការត្រូវតែឯករាជ្យស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។ ដំណើរការក្តីនៅក្នុងតុលាការត្រូវ តែធ្វើឡើងដោយយុត្តិធម៌ ហើយសិទ្ធិរបស់ គូភាគីត្រូវ បាន គោរព</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយតុលាការ ឯករាជ្យ ។ (មាត្រា ១០)</p>

		<p>(រដ្ឋធម្មនុញ្ញ-មាត្រា ១២៨ ថ្មី នីតិវិធី ព្រហ្មទណ្ឌ ១៩៩៣-មាត្រា ១ និង ក្រមសីលធម៌ របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ២-៦)</p>	<p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥) -ឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការត្រូវបានធានា មិនត្រូវបាន មានការជ្រៀតជ្រែក ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ ត្រូវ បានផ្តល់ឱ្យនូវធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការជ្រើសរើស និង ការបណ្តុះបណ្តាលដោយត្រឹមត្រូវ ធានានូវអាណត្តិរបស់ ចៅក្រម ការតំឡើងឋានៈ ដោយមិនលំអៀង ការចាត់ ចែងរឿងក្តីផ្ទៃក្នុង និងតុលាការ ត្រូវប្រកាន់ភ្ជាប់នូវ គោលការណ៍សំអាតវិជ្ជាជីវៈ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ១-៤-៥- ៧- ៨-១០-១២-១៥)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី 7 : តុលាការមិន លំអៀង</p>	<p>អំនាចតុលាការធានាអនាគតិ និង ការពារសិទ្ធិ សេរីភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និង ចៅក្រមត្រូវ ប្រកាន់ នូវតិរិយាបថមិន លំអៀង ទាំងក្នុង និង ក្រៅតុលាការ (រដ្ឋធម្មនុញ្ញ-មាត្រា ១២៨ ថ្មី និង ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៧-១៧)</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈដោយ តុលាការ ឯករាជ្យ ។ (មាត្រា ១០) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីឯករាជ្យភាពរបស់តុលាការ (១៩៨៥) -តុលាការមិនត្រូវបាន មានការជ្រៀតជ្រែក . ការប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីច្បាប់ និងធានានូវដំណើរការក្តី ដោយយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិរបស់ភាគី ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៦)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី 8: ត្រូវបានគេ យកចិត្តទុកដាក់ដោយស្មើ ភាព</p>	<p>អំនាចតុលាការធានាអនាគតិ និង ការពារសិទ្ធិ សេរីភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និង ចៅក្រមត្រូវ ប្រកាន់ នូវតិរិយាបថមិន លំអៀង ទាំងក្នុង និង ក្រៅតុលាការ</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០)</p>

			<p>(រដ្ឋធម្មនុញ្ញ-មាត្រា ១២៨ ថ្មី និង ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៧-១៧)</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុង តុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែល អាចធ្វើបាន។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១០: ទទួលបាននូវសាលក្រម ដែលមានមូលហេតុ និងអាចអនុវត្ត បានក្នុងរយៈពេលមួយសមរម្យ</p>	<p>តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការ ប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -ត្រូវបានជំនុំជំរះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ។ (មាត្រា ១៤-៣-គ) គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០) - ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទី យ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទី ដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់។ (កថាខ័ណ្ឌទី១០-១៦)</p>
		<p>ស្តង់ដារទី១១: តុលាការត្រូវ ធានា ដល់សាធារណជននូវ តម្លាភាព</p>	<p>អំនាចតុលាការធានាអនាគតិ និង ការពារសិទ្ធិ សេរីភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និង ចៅក្រមត្រូវ ប្រកាន់</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p>

		<p>និងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន</p>	<p>នូវវិវិធានចម្រើន លំអៀង ទាំងក្នុង និង ក្រៅតុលាការ (រដ្ឋធម្មនុញ្ញ-មាត្រា ១២៨ ថ្មី និង ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៧-១៧)</p>	<p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវបានការពារដោយស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ដោយ គ្មានការរើសអើង ។ (មាត្រា ២-១-២ , មាត្រា ៧ និង មាត្រា ៨)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១ , មាត្រា ១៤-៣-ច និងមាត្រា ២៦)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និង វប្បធម៌ (១៩៦៦)</p> <p>-វិធានការពិសេសដើម្បីធានានូវពូជសាសន៍ ឬដើម កំណើតជាតិសាសន៍ ។ (មាត្រា ២-២)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩)</p> <p>-ការធានានូវសិទ្ធិរបស់កុមារ និងសិទ្ធិរបស់កុមារដែល ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានបំពានច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ រួម ទាំងសិទ្ធិមានអ្នកបកប្រែ ។ (មាត្រា ២-១ , មាត្រា ៤០- ២-ខ-vi)</p> <p>អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការ រើសអើង ប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ (១៩៧៩)</p>
--	--	--------------------------------	--	---

				<p>- ផ្លូវត្រូវមានសមភាពស្មើគ្នានៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃនីតិវិធីក្នុងតុលាការ និងវិធានការសមរម្យ ដើម្បីលុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ ។ (មាត្រា ១៥-១ , មាត្រា ១៥-២ និងមាត្រា ១៦-១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា- ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ (១៩៩០)</p> <p>- ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី១០-១៦)</p>
<p>ព្រះហ្មធិន</p>		<p>ស្តង់ដារទី១ : វិស័យតុលាការអនុម័តនៅក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនូវវិធានការចាប់បង្ខំ</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p> <p>- សាលក្រមកំបាំងមុខត្រូវតែប្តឹងទាស់ដោយ ពិរុទ្ធជននៅក្នុងរយៈពេលយ៉ាងខ្លីបំផុត មុន ពេលតុលាការប្រកាសសាលក្រម (មាត្រា ៣៥៣)</p> <p>នីតិវិធីប្រតិបត្តិ (មាត្រា ៤៩៦-៥៥៤)</p> <p>- ការអនុវត្តទោស និងការបង្ខំដល់រូបកាយត្រូវ ធ្វើតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់អយ្យការ</p> <p>- អយ្យការធ្វើការអនុវត្តទោស នៅពេលដែល សេចក្តី</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>- ការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ឬការឃុំខ្លួន ឬការនិរទេសខ្លួន លុះត្រាណាតែមានច្បាប់អនុញ្ញាតិ ។ (មាត្រា ៩)</p> <p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦)</p> <p>- ត្រូវបានជូនដំណឹងភ្លាមអំពីការចោទប្រកាន់ និងត្រូវនាំខ្លួន ភ្លាមមកឱ្យចៅក្រម ។ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានទោស ។</p>

			<p>សម្រេចរបស់តុលាការបានក្លាយ ទៅស្ថាពរ</p> <ul style="list-style-type: none"> - រយៈពេលសម្រាប់ប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អគ្គព្រះរាជ អាជ្ញា មិនមែនជាឧបសគ្គសំដៅការអនុវត្តទោស ទេ <p>បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះសាលក្រម (មាត្រា ៣៧៣- ៤១៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សភាព្រហ្មទណ្ឌនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ មានសមត្ថកិច្ច ដើម្បី សម្រេចអំពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែល ធ្វើប្រឆាំង នឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការជាន់ដំបូង ដែលស្ថិតនៅក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ - បណ្តឹងរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ពិរុទ្ធជន ដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី និង អ្នកទទួលខុសត្រូវ រដ្ឋប្បវេណី ត្រូវធ្វើនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការដែលបាន ប្រកាសសាលក្រម - ពិរុទ្ធជនអាចត្រូវបានតំណាងដោយមេធាវី ។ មេធាវីត្រូវមានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិឱ្យធ្វើ បណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ។ ប៉ុន្តែពិរុទ្ធជនជាអនីតិជន អាចតំណាង ដោយឪពុក ម្តាយ រឺ អ្នកអាណា ព្យាបាល ។ ក្នុង ករណីនេះ អ្នកតំណាងមិនចាំបាច់មានលិខិតប្រគល់ សិទ្ធិទេ -ក្រឡាបញ្ជីចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅលើបញ្ជីពិសេស ដែលរក្សាទុកនៅក្នុងបញ្ជីនៃតុលាការ ។ លិខិត ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយក្រឡាបញ្ជី និង 	<p>មាន សមត្ថភាពក្នុងការពិនិត្យសាក្សី ។ សេរីភាពរួចផុត ពីការ ធ្វើទារុណកម្ម ។ (មាត្រា ៧ មាត្រា ៩ មាត្រា ១៤- ២ មាត្រា ១៤-៣-ង មាត្រា ១៥)</p>
--	--	--	--	--

			<p>អ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍ រឺ អ្នក តំណាង ។ លិខិតប្រគល់ សិទ្ធិ ត្រូវភ្ជាប់នឹងលិខិតប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។</p>	
		<p>ស្តង់ដារទី៤ : ទទួលបាននូវការកាត់ សេចក្តីនៅក្នុងរយៈពេលដ៏សមស្រប</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និទ្ទេសដែលត្រូវចុះលើសាលក្រម (មាត្រា ៣៥៨) -សាលក្រមត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធាន និង ក្រឡាបញ្ជី អ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាអនកូរជន (មាត្រា ៣៧៨) - កាលណាអ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនចេះចុះហត្ថលេខា អ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះត្រូវផ្តិតម្រាមដៃ រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញា និងអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៣៨១)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវតែធ្វើក្នុងរយៈពេល ១ ខែ ● ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវតែធ្វើក្នុងរយៈពេល ៣ ខែ ● រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផ្ដើមគិតពីពេលប្រកាស សាលក្រម <p>រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ពិរុទ្ធជនដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង អ្នកទទួល ខុសត្រូវរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា ៣៨២)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ពិរុទ្ធជន 	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -ជនត្រូវចោទ ត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីបទចោទប្រកាន់ ភ្លាម និងត្រូវបានជំនុំជំរះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក និងមាត្រា ១៤-៣-គ) អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (១៩៨៩) -ត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីបទចោទប្រកាន់ភ្លាម និងដោយ ផ្ទាល់ និងផលប្រយោជន៍ដ៏ល្អបំផុតរបស់កុមារ គឺជាមូល ដ្ឋាននៃបញ្ហាក្នុងការសម្រេច ដោយគ្មានការ ពន្យារពេល ។ (មាត្រា ៤០-២-ខ-ii និងមាត្រា ៤០-២-ខ- iii)</p>

			<p>ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង អ្នកទទួលខុសត្រូវរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវតែធ្វើក្នុង រយៈពេល ១ ខែ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● កាលណាសាលក្រមនោះជាសាលក្រមចំពោះ មុខ រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផ្ដើមគិតពីពេលប្រកាស សាលក្រម ● កាលណាសាលក្រមនោះជាសាលក្រមចាត់ទុក កថាចំពោះមុខ រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ផ្ដើមគិតពី ពេលទទួលដំណឹងសាលក្រម ទោះបីការអោយដំណឹងនេះធ្វើតាមវិធីណាក៏ ដោយ <p>ការបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ (មាត្រា ៣៨៦) ក្នុងករណីមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្រឡាបញ្ជីនៃ តុលាការ ជាន់ដំបូងរៀបចំសំណុំរឿងដើម្បី បញ្ជូនទៅសាលា ឧទ្ធរណ៍</p> <p>ក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា - ចៅក្រមទាំងអស់ត្រូវដោះស្រាយរឿងក្តីឱ្យ ឆាប់រហ័ស និង មាន ប្រសិទ្ធភាព(មាត្រា ២៩)</p>	
--	--	--	---	--

			<p>- ចៅក្រមត្រូវបំពេញការងារតុលាការ និង ការងាររដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវតែគ្រប់គ្រង និងបង្កាត់បង្រៀននូវការងារ របស់ បុគ្គលិកតុលាការ និង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២)</p> <p>- ភារកិច្ចតុលាការនិងអយ្យការរបស់ចៅក្រមមានអាទិភាព ជាង ការងារនានាទាំងអស់ ។</p> <p>ចៅក្រមគួរមានពេល វេលាគ្រប់ គ្រាន់ដើម្បី បំពេញភារកិច្ចអោយបានល្អ (មាត្រា ៣១)</p> <p>- សមត្ថភាពរបស់ចៅក្រមក្នុងការបំពេញភារកិច្ចអាស្រ័យលើ ទំហំនៃកិច្ចការមានការគាំទ្រគ្រប់គ្រាន់ពីបុគ្គលិក និង មាន សំភារៈគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់បំពេញការងារទាំងនេះ (មាត្រា ៣៣)</p>	
	<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រុមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងទ្វេសងដែលត្រូវចុះលើសាលក្រម (មាត្រា ៣៥៨)</p> <p>-សាលក្រមត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធាន និងក្រឡាបញ្ជី</p> <p>បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះសាលក្រម (មាត្រា ៣៧៣-៤១៦)</p> <p>-សភាព្រហ្មទណ្ឌនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ មានសមត្ថកិច្ចសម្រេចអំពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលប្រឆាំង និងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការជាន់ដំបូង ដែលស្ថិត</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ - មាត្រា១០)</p> <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១)</p>	

			<p>នៅក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ</p> <p>-បណ្តឹងរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ពិរុទ្ធជន ដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី និង អ្នកទទួលខុសត្រូវ រដ្ឋប្បវេណី ត្រូវធ្វើនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការដែលបានប្រកាសសាលក្រម</p> <p>- ពិរុទ្ធជនអាចត្រូវបានតំណាងដោយមេធាវី ។ មេធាវីត្រូវតែមានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិឱ្យធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។ ប៉ុន្តែពិរុទ្ធជនជាអនិតិជន អាច តំណាងដោយឪពុក ម្តាយ រឺ អ្នកអាណា ព្យាបាល ។ ក្នុងករណីនេះ អ្នកតំណាងមិនចាំបាច់ មានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិទេ ។</p> <p>- ក្រឡាបញ្ជីចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅលើបញ្ជីពិសេសដែលរក្សាទុកនៅក្នុងបញ្ជីនៃតុលាការ ។ លិខិតប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយក្រឡាបញ្ជី និង អ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍ រឺ អ្នក តំណាង ។ លិខិតប្រគល់សិទ្ធិ ត្រូវភ្ជាប់នឹងលិខិតប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។</p> <p>អ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍ជាអនកូរជន (មាត្រា ៣៧៨)</p> <p>- កាលណាអ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនចុះហត្ថលេខា អ្នកប្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះត្រូវផ្តិតម្រាមដៃ</p> <p>រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញា និងអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៣៨១)</p>	<p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <p>-តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។</p> <p>(កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p>
--	--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> ● ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវតែធ្វើក្នុងរយៈពេល ១ ខែ ● ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវតែធ្វើក្នុងរយៈពេល ៣ ខែ ● រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផ្ដើមគិតពីពេលប្រកាស សាលក្រម <p>រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ពិរុទ្ធជនដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង អ្នកទទួលខុសត្រូវរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា ៣៨២)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ពិរុទ្ធជន ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង អ្នកទទួលខុសត្រូវរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវតែធ្វើក្នុង រយៈពេល ១ ខែ ● កាលណាសាលក្រមនោះជាសាលក្រមចំពោះ មុខ រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផ្ដើមគិតពីពេលប្រកាស សាលក្រម ● កាលណាសាលក្រមនោះជាសាលក្រមចាត់ទុក ចាំចំពោះមុខ រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ផ្ដើមគិតពី ពេលទទួលដំណឹងសាលក្រម ទោះបីការអោយដំណឹងនេះធ្វើតាមវិធីណាក៏ ដោយ 	
--	--	--	--	--

			<p>ការបញ្ជូនសំនុំរឿងទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ (មាត្រា ៣៨៦) ក្នុងករណីមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្រឡាបញ្ជីនៃ តុលាការជាន់ដំបូងរៀបចំសំណុំរឿងដើម្បី បញ្ជូន ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍</p> <p>បណ្តឹងសើរើក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ (មាត្រា ៤៤៣-៤៥៥)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● បណ្តឹងសើរើអាចត្រូវធ្វើបានក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ទោះបីតុលាការដែលបានសម្រេចនោះជាតុលាការណា ក៏ដោយ និងទោះបីទោសដែលបានប្រកាសនោះជាទោសអ្វីក៏ដោយ ● សភាពេញអង្គនៃតុលាការកំពូលមានសមត្ថកិច្ចលើបណ្តឹងសើរើ <p>នីតិវិធីប្រតិបត្តិ (មាត្រា ៤៩៦-៥៥៤)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការអនុវត្តទោស និងការបង្ខំដល់រូបកាយ ត្រូវធ្វើតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់អយ្យការ - អយ្យការធ្វើការអនុវត្តទោស នៅពេលដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការបានក្លាយទៅ ស្ថាពរ - រយៈពេលសម្រាប់ប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អគ្គព្រះរាជ អាជ្ញាមិនមែនជាឧបសគ្គសំណងការ អនុវត្តទោស ទេ 	
		<p>ស្តង់ដារទី១០: ទទួលបាននូវសាលក្រម</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ</p>	<p>កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ</p>

		<p>ដែលមានមូលហេតុ និងអាចអនុវត្តបានក្នុងរយៈពេលមួយសមរម្យ</p>	<p>នីតិវិធីប្រតិបត្តិ (មាត្រា ៤៩៦-៥៥៤)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការអនុវត្តទោស និងការបង្ខំដល់រូបកាយត្រូវ ធ្វើតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់អយ្យការ - អយ្យការធ្វើការអនុវត្តទោស នៅពេលដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការបានក្លាយ ទៅស្ថាពរ - រយៈពេលសម្រាប់បង្កើនឧទ្ធរណ៍របស់អគ្គព្រះរាជ អាជ្ញាធិនៃមន្ត្រីសម្រេចសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ អនុវត្តទោស ទេ <p>បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះសាលក្រម (មាត្រា ៣៧៣-៤១៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -សភាព្រហ្មទណ្ឌនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ មានសមត្ថកិច្ចសម្រេចអំពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលប្រឆាំង នឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការជាន់ដំបូង ដែលស្ថិតនៅក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ -បណ្តឹងរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ពិរុទ្ធជន ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនិងអ្នកទទួលខុសត្រូវរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវធ្វើនៅការិយាល័យក្រឡាបញ្ជីនៃតុលាការដែល បានប្រកាសសាលក្រម - ពិរុទ្ធជនអាចត្រូវបានតំណាងដោយមេធាវី ។ មេធាវីត្រូវតែមានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិឱ្យធ្វើ បណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ ។ ប៉ុន្តែពិរុទ្ធជនជាអនីតិជន អាចតំណាង ដោយឪពុកម្តាយ រឺ អ្នកអាណាព្យាបាល ។ ក្នុង ករណីនេះ អ្នកតំណាង 	<p>(១៩៦៦)</p> <ul style="list-style-type: none"> -ត្រូវបានជំនុំជំរះ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ត្រឹមត្រូវ ។ (មាត្រា ១៤-៣-គ) <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី១០-១៦)
--	--	---	---	---

			<p>មិនចាំបាច់មានលិខិត ប្រគល់សិទ្ធិទេ ។</p> <p>- ក្រឡាបញ្ជីចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅលើបញ្ជីពិសេស ដែលរក្សាទុកនៅក្នុងបញ្ជីនៃតុលាការ ។ លិខិត ប្តឹង ឧទ្ធរណ៍ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយក្រឡាបញ្ជី និង អ្នកប្តឹង ឧទ្ធរណ៍ រឺ អ្នក តំណាង ។ លិខិតប្រគល់ សិទ្ធិ ត្រូវភ្ជាប់ នឹងលិខិតប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ។</p>	
រដ្ឋប្បវេណី		<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី</p> <p>គន្ថីទី ៣ : ជំពូកទី ២- បណ្តឹងឧបាស្រ័យ (មាត្រា ២៥៩-៣០៦)</p> <p>- ប្រភេទនៃបណ្តឹងឧបាស្រ័យទៅតុលាការជាន់ ខ្ពស់ ចំពោះការសម្រេចដែលមិនទាន់ចូលជា ស្ថាពរ មានដូចខាងក្រោមនេះ (មាត្រា២៥៩) :</p> <ul style="list-style-type: none"> - បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះសាលក្រមរបស់សាលាដំបូង.. - បណ្តឹងសាទុក្ខចំពោះសាលដីការរបស់តុលាការនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ - បណ្តឹងជំទាស់អាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែមាន បញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់ <p>បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ (មាត្រា ២៦០-២៨២)</p> <p>-បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចធ្វើទៅបាន ប្រសិនបើមិន មានការព្រមព្រៀងគ្នាបោះបង់ចោល ការប្តឹង ឧទ្ធរណ៍</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨)</p> <p>-ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ - មាត្រា១០)</p> <p>កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦)</p> <p>-មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធ តុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <p>-តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ថៅ ក្រុមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិ</p>

			<p>និង សាលក្រមចុងក្រោយនោះវិនិច្ឆ័យ លើរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី រឺ ពាណិជ្ជកម្ម ចាប់ពី ៥ ឆ្នាំ រៀង ឡើងទៅ (មាត្រា ២៦០) - បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវធ្វើនៅក្នុងកំឡុងពេល ១ ខែ ដោយគិតចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលបាន ទទួលការបញ្ជូន លិខិតសាលក្រម (មាត្រា ២៦៤) - បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវធ្វើឡើង ដោយដាក់ពាក្យ បណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ទៅតុលាការដើម (មាត្រា ២៦៥) - ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបញ្ជូនទៅចុងបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ (មាត្រា ២៦៧) បណ្តឹងសាទុក្ខ (មាត្រា ២៨៣-៣០០) - បណ្តឹងសាទុក្ខអាចធ្វើទៅតុលាការកំពូល ប្រឆាំងនឹងសាលដីកាចុងក្រោយរបស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ និង សាលក្រមចុងក្រោយ របស់សាលាដំបូង ក្នុងករណីដែលគុភាគី ព្រមព្រៀងមិនប្តឹងឧទ្ធរណ៍ (មាត្រា ២៨៣) - បណ្តឹងសាទុក្ខអាចធ្វើបាន ដោយយក មូលហេតុនៃភាពផ្ទុយនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់ បទដ្ឋានគតិយុត្តិ ដែលមានឥទ្ធិពលលើសាលដីកា រឺ សាលក្រម (មាត្រា ២៨៤-២៨៥) - បណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវតែធ្វើឡើងដោយដាក់ ពាក្យ បណ្តឹងទៅតុលាការដើម ។ តុលាការដើម ត្រូវធ្វើ</p>	<p>របស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p>
--	--	--	---	---

			<p>ឱ្យបានឆាប់រហ័ស នូវពាក្យបណ្តឹងសាទុក្ខ និង សំណុំរឿងទៅតុលាការនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ (មាត្រា ២៨៧)</p> <p>-ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបញ្ជូនទៅតុលាការ (មាត្រា ២៦៧)</p> <p>បណ្តឹងជំទាស់ (មាត្រា ៣០១-៣០៦)</p> <p>- ភាគីត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងជំទាស់ទៅតុលាការ ដើម ។ តុលាការដើមត្រូវ ធ្វើឱ្យបានឆាប់រហ័ស នូវពាក្យបណ្តឹងជំទាស់ និង សំណុំរឿងទៅ តុលាការ នៃបណ្តឹងជំទាស់ (មាត្រា ៣០១)</p> <p>- បណ្តឹងជំទាស់ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងកំឡុងពេល ១ សប្តាហ៍ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលដំណឹង អំពីដីកាសម្រេច (មាត្រា ៣០៣)</p> <p>បើសិនកូនបំណុលមិនបានដាក់ពាក្យសុំតវ៉ាចំពោះដីកាស សម្រេចដាស់តឿន ក្នុងកំឡុងពេល ២ សប្តាហ៍ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលការបញ្ជូនដីកាសសម្រេចដាស់តឿន នោះ តុលាការត្រូវប្រកាស ឱ្យអនុវត្ត បណ្តោះអាសន្ន ។ (មាត្រា ៣២៨)</p> <p>គន្លឹះ ៦ : ការអនុវត្តដោយបង្ខំ (មាត្រា ៣៣៤-</p>	
--	--	--	---	--

			<p>៥២៩)</p> <ul style="list-style-type: none"> - គោលគំនិតនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ (មាត្រា ៣៣៤-៣៣៨) <ul style="list-style-type: none"> - បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិទាមទារ រឺ សិទ្ធិប្រតិភោគដែលបានកំណត់ក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណី រឺ ច្បាប់ ផ្សេងទៀត អាចទាមទារឱ្យសម្រេចសិទ្ធិនោះដោយការអនុវត្តដោយបង្ខំ (មាត្រា ៣៣៤) - ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នអនុវត្តតាមពាក្យសុំរបស់ភាគី ។ ស្ថាប័នអនុវត្ត រឺ តុលាការអនុវត្ត រឺ អាជ្ញាសាលា (ឧ : សាលាដំបូង) ។ សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅត្រូវធ្វើការសម្រេចតាមការដាក់ពាក្យសុំប្តឹងជំទាស់នឹងការអនុវត្តដោយបង្ខំ ដោយ អាជ្ញាសាលា ។(មាត្រា ៣៣៦) - ការសម្រេចសេចក្តីរបស់តុលាការអនុវត្តត្រូវធ្វើឡើងដោយដីកាសម្រេច (មាត្រា ៣៣៧) - ការអនុវត្តដោយអាជ្ញាសាលា រឺ តុលាការអនុវត្តដទៃទៀត នៅថ្ងៃឈប់សំរាក រឺ ថ្ងៃ អាទិត្យ ត្រូវទទួលការអនុញ្ញាតពីសាលាដំបូងដែលខ្លួនស្ថិតនៅ (មាត្រា ៣៤០) 	
--	--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> - ការប្តឹងដីទាស់នឹងការអនុវត្ត ត្រូវដាក់ពាក្យនៅតុលាការអនុវត្ត នៅសាលាដំបូង ដែលអាជ្ញាសាលាស្ថិតនៅ (មាត្រា ៣៤៤) - ការអនុវត្តដោយបង្ខំត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើលិខិតអនុវត្តដូចជា សាលក្រម រឺសាលដីកាសម្រេច (មាត្រា ៣៥០) - ការអនុវត្តដោយបង្ខំរបស់តុលាការបរទេស ត្រូវតែទទួលពិតុលាការកម្ពុជា (មាត្រា ៣៥២) - ការអនុវត្តដោយបង្ខំដោយផ្អែកលើសេចក្តីសម្រេចមជ្ឈត្តករ របស់មជ្ឈត្តករក្នុងប្រទេស រឺបរទេស ត្រូវទទួលដីកាសម្រេចអនុវត្ត របស់តុលាការនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (មាត្រា ៣៥៣) - ការដាក់ពាក្យបណ្តឹងតវ៉ាចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ អាចធ្វើបានដោយកូនបំណុល ដើម្បីទាមទារកុំឱ្យអនុវត្ត(មាត្រា ៣៦៣-៣៧០) <p>- ការអនុវត្តដោយបង្ខំ ចំពោះសិទ្ធិទាមទារ ដែលមាន គោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ (មាត្រា ៣៧៩-៤៩៥)</p> <ul style="list-style-type: none"> - លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានបញ្ញត្តិពិសេសនៅក្នុងក្រមនេះ រឺ ច្បាប់ផ្សេងទៀត 	
--	--	--	---	--

			<p>ការវិបល្លាសអាចធ្វើបានចំពោះរូបទ្រព្យ រឺ អរូបទ្រព្យទាំងអស់ដែលធ្លាក់ទៅលើកូនបំណុលនៃ ការអនុវត្ត</p> <ul style="list-style-type: none"> - បទប្បញ្ញត្តិពិសេសស្តីពីការអនុវត្តសិទ្ធិប្រតិភោគ (មាត្រា ៤៩៦-៥២៣) <ul style="list-style-type: none"> - ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រតិភោគ ត្រូវតែផ្អែកលើលិខិតអនុវត្តសិទ្ធិប្រតិភោគ - ការអនុវត្តដោយបង្ខំចំពោះសិទ្ធិទាមទារដែលគ្មានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ ត្រូវធ្វើតាមវិធីដែលអាជ្ញាសាលានៃសាលាដំបូងដែលមានសមត្ថកិច្ចលើកន្លែងដែលវត្តដែលជាកម្មវត្ថុ ស្ថិតនៅ ។ (មាត្រា ៥២៤-៥២៩) 	
រដ្ឋបាល				
ពារណ៍ដ្ឋកម្ម				
សង្គម				

ដំណាក់កាលទី៤ ដំណើរការរៀនសូត្រ

ដំណាក់កាលទី៤ ការបិទបញ្ជីរៀនសូត្រ (បុគ្គលិកប្រចាំការ និងការប្រើប្រាស់បុគ្គលិកប្រចាំការ)

ប្រភេទ រៀនសូត្រ	ទិសដៅ	ស្តង់ដារ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិជាតិ	គោលការណ៍/ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចេញពីច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិអន្តរជាតិ
ទូទៅ	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការ ត្រូវតែជាកន្លែងដែលប្រជាពលរដ្ឋអាចប្រើប្រាស់បាន -តុលាការ មានដំណើរការប្រកបដោយ តម្លាភាព -ចៅក្រមសម្រេចសេចក្តី ដោយឯករាជ្យ -មន្ត្រីតុលាការ ត្រូវមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ -គួរវិវាទមានតំណាងដែលមានប្រសិទ្ធភាព -តុលាការមានដំណើរការប្រកបដោយសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធភាព 	ស្តង់ដារទី៥ : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច	<ul style="list-style-type: none"> -តុលាការត្រូវរៀបចំយ៉ាងណាអោយមានការចេញសេចក្តីសម្រេចឱ្យឆាប់រហ័សនិងការបិទសំណុំរឿងដោយត្រឹមត្រូវ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៥៨, ៣៧៦, ៣៨១ និងមាត្រា ៣៧២ . ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី មាត្រា ២៦៤ . គន្ថីទី ៣ ជំពូកទី ១ (បទបញ្ញត្តិទូទៅ) និងជំពូកទី ២ (បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) . មាត្រា ៣៧៦, ៣៨១, ៣៨២ និងមាត្រា ៣៨៦) -ចៅក្រមបំពេញភារកិច្ចតុលាការ និងរដ្ឋបាល ។ ចៅក្រម ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និង ណែនាំ ការងាររបស់បុគ្គលិកតុលាការ ឬបុគ្គលិកអយ្យការ ដោយវិរិយភាព (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា មាត្រា ៣២) -តុលាការមានប្រព័ន្ធ និងការរៀបចំ ដើម្បីធានានូវការប្រើប្រាស់ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា (ក្រមសីលធម៌ ចៅក្រម និងព្រះរាជ 	<ul style="list-style-type: none"> សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ -មាត្រា១០) កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) -មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥ -តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។

		<p>អាជ្ញា មាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៣៣)</p> <p>ច្បាប់បណ្ណសារដ្ឋានជាតិ</p> <p>-ការប្រើប្រាស់ដោយសេរីនូវបណ្ណសារដ្ឋាន សាធារណៈដទៃ ទៀតបន្ទាប់ ពីរយៈពេល២០ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃប្រគល់ឯកសារឬសំនុំឯកសារពេញ លេញ រឺក្នុងករណីពិសេសណាមួយ គិតគិតក្នុង កំឡុងពេលកំណត់ណាមួយ (មាត្រា ១៤)</p>	<p>(កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>-ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និង ការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជ អាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវា សមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយ ខ្សែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែល ច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការ ត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០- ១៦)</p> <p>គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២)</p> <p>-ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមាន សមត្ថភាព និងវិរិយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)</p>
	<p>ស្តង់ដាទី ៨: ត្រូវបានគេ យកចិត្តទុកដាក់ដោយស្មើ ភាព</p>	<p>ក្រមសីលធម៌ របស់ចៅ ក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>ចៅក្រមត្រូវប្រកាន់នូវឥរិយាបថមិនលំអៀងទាំងក្នុង និង ក្រៅតុលាការដើម្បីការពារ ថែរក្សា និង បង្កើន</p>	<p>តុលាការត្រូវជំរុញអោយមានការប្រើប្រាស់អោយបាន ស្មើភាពគ្នា នៅក្នុងតុលាការ និង ដំណើរការក្តី ។ (កតិកាសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់ការរើសអើងចំពោះ ស្ត្រី</p>

		<p>សេចក្តីទុក ចិត្តពី សាធារណជន និង អ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ។ (មាត្រា ៧)</p>	<p>មាត្រា ១៥)</p>
	<p>ស្តង់ដារទី១១: តុលាការត្រូវ ធានាដល់សាធារណជននូវ តម្លាភាពនិងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រមសីលធម៌របស់ ចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រមជាឧបករណ៍សំរាប់បង្កើនការយល់ដឹងដល់សាធារណជន នូវប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ និង ការវិវត្តន៍ ផ្នែកច្បាប់ (មាត្រា ១៥) ចៅក្រមអាចចូលរួមក្នុងការអប់រំផ្នែកច្បាប់ ដល់សាធារណជន និង អ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ (មាត្រា ១៦)</p>	<p>តុលាការត្រូវធានាអោយបានថា សាធារណជនទូទៅយល់ដឹងពីសកម្មភាពនៅក្នុងតុលាការ ហើយជាទូទៅអាចចូលទៅ ក្នុងសវនាការបាន ។ ឧ : មានបន្ទប់សវនាការ និង បន្ទប់សំរាប់ ទស្សនិកជន និង ការបោះពុម្ពបញ្ជីជំនុំជំរះរឿងក្តី (កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិសយោបាយ មាត្រា ១៤) តុលាការត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់សាធារណជនដើម្បីធានាបាននូវការ ពិនិត្យពិចារណាស្តីពីសកម្មភាពរបស់តុលាការ ជាមួយនឹងទស្សនៈការពារសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជំរះក្តីដោយ យុត្តិធម៌ ។ ឧ : ដោយធ្វើអោយមានការប្រើប្រាស់បាននូវការសេចក្តីសំរេចរបស់ចៅក្រម មួយផ្នែកដល់សាធារណជន (កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិសយោបាយ មាត្រា ១៤)</p>
<p>ព្រះហ្មឺនឡូ</p>	<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីព្រះហ្មឺនឡូ រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញា និងអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា (មាត្រា ៣៨១) - ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវតែធ្វើក្នុងរយៈពេល ១ ខែ</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -ដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងសវនាការ ជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា៨ - មាត្រា១០) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិសយោបាយ</p>

			<p>- ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវតែធ្វើក្នុងរយៈពេល ៣ ខែ</p> <p>- រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផ្ដើមគិតពីពេលប្រកាសសាលក្រម</p> <p>រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ពិរុទ្ធជនដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង អ្នកទទួលខុសត្រូវរដ្ឋប្បវេណី (មាត្រា ៣៨២)</p> <p>- ការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ពិរុទ្ធជន ដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី និង អ្នកទទួលខុសត្រូវរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវតែធ្វើក្នុងរយៈពេល ១ ខែ</p> <p>- កាលណាសាលក្រមនោះជាសាលក្រមចំពោះមុខរយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ផ្ដើមគិតពីពេលប្រកាសសាលក្រម</p> <p>- កាលណាសាលក្រមនោះជាសាលក្រមចាត់ទុកថាចំពោះមុខ រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ផ្ដើមគិតពី ពេលទទួលដំណឹងសាលក្រម ទោះបីការអោយ ដំណឹង នេះធ្វើតាមវិធីណាក៏ដោយ ។</p> <p>បណ្តឹងសើរើក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ (មាត្រា ៤៤៣-៤៥៥)</p> <p>- បណ្តឹងសើរើអាចត្រូវធ្វើបានក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ទោះបីតុលាការដែលបានសម្រេចនោះជាតុលាការណា ក៏ដោយ និងទោះបីទោសដែលបាន ប្រកាស នោះជាទោសអ្វីក៏ដោយ</p> <p>- សភាពេញអង្គនៃតុលាការកំពូលមានសមត្ថកិច្ចលើបណ្តឹងសើរើ ។</p>	<p>(១៩៦៦)</p> <p>- មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្នើសុំភាពត្រឹមត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និងគ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១)</p> <p>គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីករណីរដ្ឋប្បវេណីក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥</p> <p>- តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និងបុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១)</p> <p>គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីតួនាទី របស់ព្រះរាជអាជ្ញា (១៩៩០)</p> <p>- ភាពមិនលំអៀងនៃការជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញា និងការបណ្តុះបណ្តាលព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រឹមត្រូវ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបំពេញតួនាទីដោយវិជ្ជាជីវៈ និងផ្តល់សេវាសមហេតុសមផល ។ ស្ថាប័នអយ្យការត្រូវតែដាច់ដោយឡែកពីតុលាការ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលច្បាប់ផ្តល់អោយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា និងស្ថាប័នអយ្យការត្រូវបំពេញតួនាទីដោយត្រឹមត្រូវ និងការពារការគោរព</p>
--	--	--	---	--

				<p>សិទ្ធិមនុស្ស យកចិត្តទុកដាក់លើបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលប្រព្រឹត្ត ដោយមន្ត្រីសាធារណៈ និងបដិសេធនូវរាល់ ភស្តុតាងដែលខុសច្បាប់ ។ ព្រះរាជអាជ្ញា គួរតែខំប្រឹងសហការជាមួយនិង ប៉ូលីស តុលាការ អ្នកជំនាញផ្នែកច្បាប់អ្នកការពារក្តីនិងភ្នាក់ងាររាជរដ្ឋាភិបាល ដទៃ រឺ ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ដើម្បីធានាអោយបានយុត្តិធម៌ និងប្រសិទ្ធិភាពនៃការចោទប្រកាន (កថាខ័ណ្ឌទី ២-៣-៦-១០-១៦-២០)</p>
<p>រដ្ឋប្បវេណី</p>		<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមាន សមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ការមើលសំណុំរឿង : ភាគីនៃបណ្តឹងនិង តតិយជនដែលធ្វើសេចក្តី បញ្ជាក់ដំបូងអំពីការពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ក្នុងបណ្តឹង អាចទាមទារ ពិនិត្យមើលសំណុំរឿងបាន (មាត្រា ២៥៨) ការមើលសំណុំរឿងនៃរឿងក្តីអនុវត្តដោយបង្ខំ : ជនដែលធ្វើសេចក្តី បញ្ជាក់ដំបូងអំពីការពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ ចំពោះការអនុវត្តដោយ បង្ខំ អាចទាមទារមើលសំណុំរឿងបាន (មាត្រា ៣៧៨) ការមើលសំណុំរឿងនៃការចាត់ចែងរក្សាការពារ :</p>	<p>សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) - ដំណោះស្រាយដោយប្រសិទភាព និង សវនាការដោយ យុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ (មាត្រា៨ មាត្រា ១០) កតិកសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (១៩៦៦) - មនុស្សគ្រប់រូបមានសិទ្ធិស្មើភាពគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ ហើយត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ ដោយស្មើភាពគ្នា និង គ្មានការរើសអើង ។ ផលប្រយោជន៍ពិសេសរបស់យុវវ័យ ត្រូវបានការពារ ។ (មាត្រា ១៤-១) គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ស្តីពីឯករាជ្យភាពក្នុងប្រព័ន្ធ តុលាការ ឆ្នាំ ១៩៨៥ - តុលាការត្រូវមានយុត្តាធិការទៅលើអង្គសេចក្តី និង</p>

			ជនដែលបានធ្វើសេចក្តី បញ្ជាក់ដំបូងអំពីការ ពាក់ព័ន្ធ និងផលប្រយោជន៍ចំពោះនីតិវិធីទាក់ទង និងដឹកនាំប្រយោជន៍ចំពោះនីតិវិធីដែលតុលាការធ្វើឡើងចំពោះ ការអនុវត្តរក្សាការពារអាច ទាមទារ មើលសំណុំរឿងរឺ ថតចម្លងសំណុំរឿង (មាត្រា ៥៣៨)	បុគ្គល ។ នីតិវិធីត្រូវតែដំណើរការដោយយុត្តិធម៌ ។ ចៅក្រមត្រូវមានសេរីភាពក្នុងការបង្កើតសមាគម ។ អាណត្តិរបស់ចៅក្រម ត្រូវតែធានាដោយច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ ។ (កថាខ័ណ្ឌទី ៣-៦-៩-១១) គោលការណ៍បឹងហ្គាឡូ ស្តីពីក្រមសីលធម៌របស់ចៅក្រម (២០០២) -ការបំពេញមុខងារនៅក្នុងស្ថាប័នតុលាការ ត្រូវតែមានសមត្ថភាព និងវិរយភាព ។ (តម្លៃទី ៦)
	ស្តង់ដារទី១៖ តុលាការត្រូវធានាដល់សាធារណជននូវ តម្លាភាពនិងការអាចប្រើ ប្រាស់បាន	ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ការមើលសំណុំរឿងនៃរឿងក្តីអនុវត្តដោយបង្ខំ : ជនដែលធ្វើសេចក្តី បញ្ជាក់ដំបូងអំពីការពាក់ព័ន្ធ និងផលប្រយោជន៍ ចំពោះការអនុវត្តដោយ បង្ខំ អាចទាមទារមើលសំណុំរឿងបាន (មាត្រា ៣៧៨)	សេចក្តីប្រកាសជាសាកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្ស (១៩៤៨) -សវនាការដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ។ (មាត្រា ១០) កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោ បាយ (១៩៦៦) -ភាពស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ រួមទាំងសិទ្ធិស្មើគ្នានៅក្នុងតុលាការ និងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាននៅក្នុងភាសាដែលអាចធ្វើបាន ។ (មាត្រា ១៤-៣-ក)	
រដ្ឋបាល				
ពាណិជ្ជកម្ម				
សង្គម				

		<p>ស្តង់ដារទី១១: តុលាការត្រូវធានាដល់សាធារណជននូវតម្លាភាពនិងការអាចប្រើប្រាស់បាន</p>	<p>ក្រុមសីលធម៌របស់ ចៅក្រមនិងព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>ចៅក្រមជាឧបករណ៍សំរាប់បង្កើនការយល់ដឹងដល់សាធារណជន នូវប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ និង ការវិវត្តន៍ ផ្នែកច្បាប់ (មាត្រា ១៥)</p> <p>ចៅក្រមអាចចូលរួមក្នុងការអប់រំផ្នែកច្បាប់ ដល់សាធារណជន និង អ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ (មាត្រា ១៦)</p>	<p>តុលាការត្រូវធានាអោយបានថា សាធារណជនទូទៅ យល់ដឹងពីសកម្មភាពនៅក្នុងតុលាការ ហើយជា ទូទៅអាចចូលទៅ ក្នុងសវនាការបាន ។ ឧ : មានបន្ទប់សវនាការ និង បន្ទប់សំរាប់ ទស្សនិកជន និង ការបោះពុម្ពបញ្ជីជំនុំជំរះរឿងក្តី (កតិកាសញ្ញា អន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិសយោបាយ មាត្រា ១៤)</p> <p>តុលាការត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់សាធារណជនដើម្បីធានាបាននូវការ ពិនិត្យពិចារណាយ៉ាងល្អិតល្អន់របស់តុលាការជាមួយនឹងទស្សនៈ ការពារសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជំរះ ក្តីដោយយុត្តិធម៌ ។ ឧ : ដោយធ្វើអោយមានការ ប្រើប្រាស់បាននូវការ សេចក្តីសំរេចរបស់ចៅក្រម មួយផ្នែកដល់សាធារណជន (កតិកាសញ្ញាអន្តរ ជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និង សិទ្ធិសយោបាយ មាត្រា ១៤)</p>
<p>ព្រះហ្មធិន</p>		<p>ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច</p>	<p>ក្រុមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>- ចៅក្រមត្រូវបំពេញការងារតុលាការ និង ការងាររដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវតែគ្រប់គ្រង និងបង្កាត់បង្រៀននូវការងារ របស់ បុគ្គលិកតុលាការ និង ព្រះរាជអាជ្ញាដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២)</p> <p>-ភារកិច្ចតុលាការនិងអយ្យការរបស់ចៅក្រមមានអាទិភាព ជាង ការងារនានាទាំងអស់ ។</p> <p>ចៅក្រមគួរមានពេល វេលាគ្រប់ គ្រាន់ដើម្បីបំពេញ</p>	<p>សេចក្តីណែនាំរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា</p> <p>ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងសហការ ជាមួយ នឹង ប៉ូលីស តុលាការ អ្នកជំនាញផ្នែកច្បាប់ អ្នក ការពារក្តី និង ភ្នាក់ងាររាជរដ្ឋាភិបាលដទៃ វី ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ដើម្បីធានាអោយបាន យុត្តិធម៌ និង ប្រសិទ្ធិភាពនៃការចោទប្រកាន់ (កថាខណ្ឌ ២០)</p>

			ភារកិច្ចអោយបានល្អ (មាត្រា ៣១)	
រដ្ឋប្បវេណី		ស្តង់ដារទី 5 : តុលាការមានសមត្ថកិច្ច	ក្រុមសីលធម៌របស់ចៅក្រម និង ព្រះរាជអាជ្ញា - ចៅក្រមត្រូវបំពេញការងារតុលាការ និង ការងាររដ្ឋបាល ។ ចៅក្រមត្រូវតែគ្រប់គ្រង និងបង្ហាត់បង្រៀននូវការងារ របស់ បុគ្គលិកតុលាការ និង ព្រះរាជអាជ្ញាដោយវិរយភាព (មាត្រា ៣២) - ភារកិច្ចតុលាការនិងអយ្យការរបស់ចៅក្រមមានអាទិភាព ជាង ការងារនានាទាំងអស់ ។ ចៅក្រមគួរមានពេល វេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំពេញភារកិច្ចអោយបានល្អ (មាត្រា ៣១)	
រដ្ឋបាល				
ពាណិជ្ជកម្ម				
សង្គម				